

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Tractatus III

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

vt ager: domus: equus. In primis igitur vt p
 bar s. Tho. z vt hz in textu legu p dicitur
 dicitur no potest vsufructus, nec ipa locari
 pnt annuo vel diurno vl quis cetera. sed in
 secundis secus est. qz seorsum tradi aut ven
 di pot vsu: puta domus retenta proprietate. z
 sibi ppter as vsu retento. no aut in primis. s3
 cuiusqz pcedit vsus vini/ traste vinum in
 dntum z proprietate ei. Un ridiculu est si
 cere: mutua mihi pane vnu quiscz vt ar
 aut sepp hu vsu. no aut: mutua equu aut
 domu vl agru. Pecunia aut sub pmo rez
 genere pntet: ita q q ea vris qntu ad ei
 vsu pncipale q est distractio/ ea psumer.
 qz ia no habet ea in pna specie z substan
 tia. etsi ea hz in equaleri. i. in re empra: sic
 z panis hz in sanguie in que est p digesti
 one puerfus. Donit ar pntet sub scdo
 qz post suu pncipalez vsu q est ostentatio
 adhuc remanet spes z substantia rei. igit
 pecunia locari no pot vt inde captat vsu
 fructus: qm capi pot de mondi. igit si i di
 cto casu sit locatio vel tractus ali. i. impi
 gnoratio: sicut d factu e eo mo q practica
 Probo q sit illicitus ex pre locant pecunia
 vel mutuar sup pignore. Primo si sit lo
 catio. Quicuzqz em ex vsu sue pecunie acci
 pit aliqd vltra forte ex pacto vel intentoe
 sine q no capitali existere securo: est vsura
 n: vt patet ex diffinitionib vsure. qz acci
 pit pciu vsus rei no hnt vsu a proprietate
 distinctu. Sed in isto actu: Tici dnt tre
 centos aureos p vsu sue pecunie aliqd ac
 cipit vltra forte capitali securo: qa accipit
 vsu localis qui aliqd valet: sicut z vsus
 eq vel domus. Scdo etiā pbo q sit illicitus
 si pecunia non sit locata: sed mutuata
 sup pignore. Na vt pbat scus doctoz. ij.
 ij. q. lxxviii. q vris pignore obligato tenet
 pciu vsus coputare in forte: nisi talis res
 sit cui vsus pcedi solet inter amicos: pu
 ra liber vel aliqd minimu. alioqn si no co
 putat si qd hoc fiat pntente debitore est
 vsura: eo q no hnt e furtu. vt in l. pigno
 re. ff. de fur. Sed 3. videt q ex pre tici
 liceat hz. Na sic dicitur licite pot loagre
 locata z tici pecunia locare pot. qz fm
 Sco. in. iij. di. xv. pecunia signata locari
 pot. Sol. Dico q pecunia signata posse
 locari z inde lucz accipi: no e dictu Sco

ti solu: sed scilicet Tho. z cōter oim theolo
 goz z canonistaz. qz sic pcedit pecunia ad
 aliquem vsu secundariu p que no psumit
 tur: puta ad ostentatione. Est ita esset in
 casu: ita q Petr acciper aureos trecetos
 ad ostentandū/ restituēdos no solu in spe
 cie sed in numero: ita q exteio digito pos
 set qs sigando dicere. Isti sunt qs mutu
 aut Tici: Dico q casus esset licit. qa
 tunc pecunia hnt vsu a proprietate distin
 ctum: et est locabilis sicut z monile. et ser
 uaret equalitatis iusticie. Sed in pposito
 non est ita.

Incipit vltimus
 Tractatus

In consecratione ecclesie

Aggressus Iesus
 pambulabat hiericho
 Luc. xix. Sciendū est
 aut q ea q in pnt euā
 gelio narrant/ ptingit
 qn dñs vltra vice ascē
 debat hierim ad passu

one. Et ecce vir noie zacheus: z hic erat pn
 cept publicanoz. Publicani erāt q publi
 ca vectigalia exigebāt. z erāt cōit vni pec
 catores z ifames. Ille ar fuit eoz pnceps
 Ul qz hēbat aliqd officiu sup alios. vl qz
 erat pm in scelerib. vl qz erat pm i dnt
 rijs (et tpe diues. Et qrebat videre iesum
 qs esset: z non poterat p turba: qz statura
 pusillus erat. Et pcutēs ascēdit in arbores
 sicomoz: vt videret illū: qz ide erat trās
 tur. Et cū venisset ad locū: suspiciēs Je
 sus vidit illū: z dixit ad euz. Zachee festi
 nās descēde: qz hodie i domo tua oportet
 me manere. Oportet aut aliqn ipoztat ne
 cessitate. vt si dicā: optz me mori. aliqn im
 portat idigētia. vt si dicā: optz me hie ve
 ste vl equū. Hic ar n tenet pmo mō. quia
 chūs ifimr/ alijs modis miraculose z sine
 miraclo potuisset p se z p suis pādū iue
 nire. s3 scdo mō: vt sit sensus. Zachee idigeo
 me recipias i domo tua ad pādū cū sim
 paup. Un q dūderabat videre chūm quē

De quibusdā festiuitatibus

nūq̄ ante viderat vt dicitur: illū meruit
hospitio recipere (Et festinās descendit: et ex
cepit illū gaudēs. Et cū viderēt oēs mur
murabāt dicētes: q̄ ad hoiez pctōrē diuer
tiss). Stās s̄t Sache? dixit ad dñm Ecce
dimidiū bonoz meoz. dñe do paup̄. et
si qd̄ aliquē defraudauit reddo q̄ duplū)
Est aut̄ sciendū q̄ iste Sache? fuit d̄p̄.
habebat aliq̄ bona iuste possessa q̄ p̄mo
nio et aliq̄ iniuste rapta. Est factū rursus
q̄ bona rapta q̄ hēbat erat̄ in duplici dif
ferentia. Nā qd̄a erat̄ incerta et qd̄a certa.
sic q̄ p̄ns passus expōit. Ecce dimidiū bo
noz meoz. dñe do paup̄. b̄: p̄ restitutione
incertoꝝ. Et si qd̄ aliquē defraudauit de q̄
se p̄stat mibi reddo q̄ duplū. Notādū
ā q̄ nō dixit dabo: s̄ do. q̄ s̄m Deo. nō
solū h̄ p̄mittēbat sed faciebat. S̄z nūq̄d
tenebat reddere q̄ duplū. Ad h̄ d̄d̄ q̄
Ebr̄. videt̄ innuere et s̄l̄r qd̄a aliq̄ sic:
q̄ lex. Exo. xxij. mādat qd̄a in triplo: qd̄a
in q̄druplo: et qd̄a i q̄ruplo restituēda. s̄z
h̄ p̄ mediū. i. q̄druplū intelligunt̄ alia exte
ma. i. triplū et q̄ruplū. Sed b. Tho. ij. ij.
q. lxxij. ar. ij. tenet q̄ nō. et d̄t q̄ Sache? ista
dixit volēs superogare et p̄ facere q̄ tene
bat. Ad eq̄litatē em̄ iusticie sufficit redde
re simplū i forō p̄cie. Si tñ aliq̄ fuisse
p̄uit i iudicio et iudex eū p̄denasset tūc et
nō alit̄ tenebat soluere qd̄ lex mandabat
(ait̄ iesus ad eū. Quia hodie salus domui
huic facta ē: eo q̄ et ipse fili? s̄r Abrae) Est
aut̄ dubiū vt carnal̄ v̄l s̄m fidē Sache?
fili? fuerit Abrae. Et s̄m aliq̄s p̄itas est
q̄ carnal̄ fuit fili? Abrae: qd̄ patz: qz illi
q̄ murmurabāt d̄ ch̄o q̄ ad hoicm pctō
rē declinasset: multo maḡ murmurassent
si declinasset ad gētilē. q̄ illes erat̄ iudeis
abominabiles: et h̄ ipm̄ vt suā murmurat
ionē iustiorē facerēt in sui excusatōez ad
durissent: dicētes q̄ ad hoiez gētilē et pctō
rē declinasset. Secdo h̄ patz vt dicūt: qz ipse
voluit facere restitutionē i q̄duplū s̄m te
noꝝ leḡ: ad quā gētilēs nō tenebant. Op
positū tñ tenet maḡ h̄sto. et videt̄ tenere
Beda dicēs. Fili? aut̄ Abrae Sache? d̄t
nō qz de ei? stirpe genit̄: s̄z qz ei? est fidez
imitatus. Et idē videt̄ tenere Amb. di
cens Sache? exiguus meritis sic p̄pls na
tionū. Huius dubij p̄itas est mibi incer

ta et oēs rōnes et auctes q̄ hinc inde indu
cunt solus p̄it. tñ credo q̄ nō fuerit carnal̄
liter fili? Abrae. Ad p̄mū h̄ hoc d̄t q̄ for
te erat̄ p̄fili? et suscepit circūcisionē. Vel
dato q̄ gētilis eēt: isti murmuratores nō
fuerūt auct̄ ei titulū gentilitatis opponere
qz erāt gentiliū. i. romanoꝝ subditū. sed p̄
mū videt̄ p̄babilius. Ad scd̄m d̄t q̄ mā re
stitutionē s̄m mentē s̄. Tho. nō faciebat
q̄i Rege obligatus: sed superogando. Vel
p̄p̄ p̄ci q̄ eā faciebat tāq̄ p̄filius (Vel
nō q̄n̄ filius hominis querens et saluū fa
cere qd̄ perierat)

In vigilia sancti Andree

Tabat Joannes et ex
disapul ei? duo) Jo. j. Unus
illoꝝ erat̄ Andreas: vt in hoc
euāgelio d̄t. Ali? ignorat̄ et a
q̄buldā d̄t fuisse Joānes: q̄ se
more scribētū historias nō vult nomiare
(Et respiciēs Iesuz ambulantē d̄t. Ecce
agn? dei) Lū aut̄ sic d̄t Orige. i lege moy
saica offerent̄ tria genera animalū fressū.
scz vitul? capra et ouis. et ouū aries agn?
et ouis. autū aut̄ turtur et colūba. Tñ sacri
ficiū agni erat̄ p̄ncipale: qd̄ singulis dieb̄
mane et vespe offerebat̄ sine mutacōe. alia
p̄o offerebant̄ ex aduēto Igit̄ ch̄is dicit̄
est agn?: qz ch̄is ē p̄ncipale sacrificiū. qz li
cet ad salutē fidelū p̄sint oēs martyres: n̄
tñ vt d̄t s. Tho. nisi in q̄ntū sup oblationē
agni q̄si oblatio ad iuncta p̄ncipali sacri
ficio imolant̄. Et qz sacrificiū agni iter oia
sacrificia veteris legis exp̄ssi? ch̄i passio
nē figurauit: rōne innocētie et rōe regis in q̄
solēnis imolabat̄: qz in pasca. Et rōne effe
ctus: qz p̄ illd̄ sacrificiū fuit hebraic? p̄pls
de fuitute Pharaonis liberat̄. Jo sup̄
idē Joānes dixerat: Ecce agn? dei ecce q̄
tollit pctm̄. i. pctā m̄di: ponēda singularē
p̄ plurali. Vel h̄ dixit rōne pcti original̄:
qd̄ est vnū specie in oib̄ homib̄: s̄m sc̄m
Tho. j. ij. q. lxxij. Est aut̄ sciendū s̄m ma
gistrū h̄st. q̄ agnus latine ab agnoscedo
d̄t: eo q̄ in magno gregem̄ ad vocem
agnoscat: sed grece vt ait̄ d̄t: ab agnū qd̄ ē
piū. Et qz ch̄is agnouit p̄rem p̄ obediētā
et m̄em p̄ curā: et p̄ fuit in passioe p̄ quā

nobis pacē cū deo adq̄sūt: s̄o vt ait ter in
missa dicit Agnus dei. Quia s̄o Joānes
ante p̄dixerat q̄ ch̄s venerat: dū nunc di
xit ista s̄ba d̄ iesu: discipuli q̄ eū audierūt
intellexerūt q̄ Iesus eēt ch̄s messias. Et
s̄o secuti sunt eū: vt viderēt vbi maneret
Et viderūt: q̄ sicut d̄t Chrys. h̄ ch̄s nō
ha b̄erit domū p̄uā iuxta illd̄: Fili⁹ ho
mīnis nō h̄z vbi caput suū reclinet. **Dot.**
vij. tñ vt d̄t nō morabat̄ extra domū s̄m
domo alicū. Ego aut̄ ista sic itelligo: q̄
dato q̄ ch̄s habuerit ius i bonis. ioseph
aut̄ sue m̄ris siue ip̄a fuit heres vt q̄dā di
cūt siue dotē habuerit. tñ ch̄s oib̄ renūci
auit viueḡ tāq̄ religiosus vt religioib̄ da
ret p̄ncipiū vidēdi in paup̄tate. (Et audje
rūt eū duo discipuli loq̄ntē: z secuti sūt se
sum. Couersus aut̄ Iesus vidēs eos seq̄n
tes se dicit eis. Quis q̄ritis? Qui dixerūt
ei. Rabbi: q̄ d̄t interpretatū maḡ. vbi ha
bitas? Dicit eis. Venite z videte. **Gene**
rāt z viderūt vbi maneret: z ap̄d eū man
serunt die illo. Hora aut̄ erat q̄si decima.
Erat aut̄ Andreas frat̄ Simonis Petri
vnus ex duob̄ q̄ audierat a Joāne: z secu
ti fuerat Iesum. Inuenit hic p̄mūz frēm
suū Simonē: z d̄t ei. Inuenim⁹ messias)
s̄m q̄ d̄t Aug. hebraice messias grece vn
ctus latine ch̄s d̄t. q̄: ch̄isma est vnctio.
q̄d est interpretatū ch̄s. Et adduxit eū ad
iesum: Inuenēs aut̄ eū Iesus dixit. Tu es
simon fili⁹ Joāna) Nota q̄ idē est filius
Joan. q̄d bariona: ex bar fili⁹ z ioāna) Tu
vocaberis cephas q̄d interpretat̄ petr⁹. (Si
cut maḡ histo. d̄t cephas est hebreū z s̄p̄
petr⁹ s̄o grecū z latinū: z a petra d̄t. **U**
s̄o nūc illud nomē ch̄s imponat: d̄t idēz
q̄ tutius est dicere q̄ illud imposuerit q̄n
dixit Tu es petrus z sup̄ h̄ac petram zc.
Matth. xvj. vel q̄n elegit. xij. z simon i m̄
posuit nomē Petr⁹. **Mar. iij.** Si tñ itelli
gat nūc h̄ yomen imponere in seq̄ntib̄ nō
imponit̄ venio sed impositū p̄firmat (In
erastinū voluit exire i galileā z iuenit phi
lippū. Et d̄t ei Iesus Sequere me. Erat ar
Phillip⁹ a bethsaida ciuitate Andree et
Petri. Inuenit phillip⁹ Nathanael: z di
xit ei. Quē scripsit Moyses in lege z p̄phe
tiam exstimationē p̄ph̄ (Et dixit ei Nathanael.

A nazareth p̄t aliquid boni esse) Sic
dicit Aug. Nathanael cuius sūt ista s̄ba
fuit doctissim⁹ in lege: s̄o forte intellexit q̄
ch̄s aliquid mō veniret a nazareth z nō solū
a bethleem. Forte etiā nō intellexit. ideo
ista eū s̄ba vt d̄t duplicat̄ legi p̄nt. s̄z re
missiue seu affirmatiue. s̄. si illd̄ intellexit.
z interrogatiue seu dubitatiue si nō itelle
xerat q̄ a nazareth x̄ps aliquid mō veniret (Di
xit ei Phillipus: Veni z vide. **V**idit Ies
us nathanael venientē ad se: z dicit d̄ eo
Ecce vere israelita: in q̄ dol⁹ nō est. Dicit
ei Nathanael. Q̄n me nosti? R̄ndit Iesus
z dixit ei. Prius q̄ te Phillipus vocaret
cū esses sub ficu vidit te) **S̄c̄m Aug.** ad
s̄ram q̄n Phillipus allocutus est Natha
nael erat ambo sub ficu: z ch̄s s̄ge abe
rat. **I**ste ex his intellexit q̄ ch̄s cogno
sceret̄ occulta. ideoq̄ illuminat⁹ a deo sta
tim dixit (Rabbi tu es fili⁹ dei: tu es rex
isrl̄). i. Messias (R̄ndit Iesus z dixit ei.
Quia dixi tibi: vidi te sub ficu: credisti: ma
tus his videb̄. Et dicit eis. Amē dico vob̄
videbitis celū ap̄tū z angelos dei ascēdē
tes z descēdētes sup̄ filiū hoīs). s̄. in ob̄
sequiū diuitat̄ latētis in hūanitate. Hoc
aut̄ s̄m sc̄m **Tho.** factū est q̄n in passione
apparuit angel⁹ p̄fortas s̄uz in resurrecti
one q̄n descēderūt ad sepulcrū. z in ascēsi
one q̄n duo viri in vestib̄ albis steterunt
iuxta ap̄tos. **P̄t** aut̄ esse q̄ alias viderint
celū ap̄tū z angelos ch̄s obsequentes:
z tamen nō sit scriptū.

In die sancti Andree.

Mbulas Iesus iuxta
maragalilee vidit duos frēs
Simonē q̄ vocat̄ Petrus: z
Andrē frēm ei⁹: mittentes
rete in mare. Erat em̄ piscatores. Et ait illis. Venite post me facia
vos fieri piscatores hoīm. At illi prius
relicis retib̄ secuti sūt eū zc. **Matth. iij.**
P̄ntis euāgelij expositio tota p̄z ex die
d̄nica. iij. post festū trinitatis.

Scti Thome apli.

Thomas vn⁹ ex duode
cum q̄ d̄t: didym⁹ zc. **Jo. xvj**

De quibusdam festiuitatibus

Huius euang. expositio huius dominica oct. pasce.

Scti Stephani promartyr

Ece ego mitto ad vos

phetas et sapientes et scribas.)
Dat. xliij. An. pba pntis eua
gelij chris multipl scribas et phariseos re
phenderat: et in cetera qz ipsi dicebant q
si fuissent tpe patrum suoz ipsi non occidis
sent pphetas. chris dixit eis qz etiam ipsi i
plerent mensura sua. i. qz facerent sic ptes
eoz. et deinde subiunxit qz habent in h eua
gello (Et de illis occidit et crucifigitis:
et ex eis flagellabitur in synagogis vris. et
psequimini de ciuitate in ciuitate) Pro q no
tandum est qz multi discipuloz chris et forte
oēs fuerunt pphete: vt p 3 d iohanne Apo.
et de Agabo Act. xj. Multi sapientes q. i.
habuerint p diuinā inspirationē magnam
noticiā diuinoz: vt Paulus. Multi scribe. i.
docti circa textū scripture: vt Nathanael:
matthias Nicodemus Samael: et siles (vt
veniat sup vos omnis sanguis iusti: qz ef
fusus ē sup terram) Est aut norandū qz
pctā puatim commissa de t pali pena punit
vsqz in tertiā et quartā generatione. Sed
pctā cōia. i. i qbz cōicat ppls totū vl maior
aut pncipalioz ps ei? fm aliqz punit etiā
vltra qrtā generatione. qz cū vnū sit ppls
a pncipio vsqz ad finē: semp punit ille ppls
qz peccauit sic mahumetāte: tādē destruc
tur. ad quā destructionē coopabunt etiā
pctā facta tpe Nabumeri. Tū. j. Reg. .
xv. dñs sauli p Samuelē in hec verba mā
dauit. Recedui quocunqz fecit Amalech Isra
ell: quō restitit ei in via cū ascēderet d egypto.
Hunc gñat vade et pcutē Amalech: et
demolire vniuersa ei. Posset tñ etiā dici
qz omnis sanguis de q dicit venit sup iudeos
nō qz erāt tpe chris aut futuri erant: s3 qui
erant vel fuerant vel futuri erant (a sangui
ne abel iusti vsqz ad sanguinē Zacharie fi
lij barachie: quem occidistis in tēplū et al
tare. Cū aut sic duplex altare. i. vnū infra
domū iteriore tēplū et vnū extra i atrio: iste
pergit in h scdm altare et tēplū. i. eadē iteri
ore. Querit aut qz fuerit iste zacharias?
Dicit aut. qz qdā traditō vsqz ad tpa sua
pvenit: qz cū in hierlz eēt i tēplo loc? p gibus

oputat. et brā pgo p? ptū filij vellet in illo
loco eēt: p gibus illā repellebāt. S3 zach
arias p iohannis baptiste certamē assūpsit
mre chris pices eā loco illo dignā: eo qz vir
go eēt. Tū occis? ē. Hieron. Hoc tñ qz de
septruz nō h3 auctoritatē eadē facilitare
dicent qz pbat. Hec ille. Jō tenet Hieron.
cū alijs mltz qz iste fuit zacharias occis? a
ioas rege i atrio tēplū: vt h3. ij. Para. xliij
eoqz rege et p 3 d idolatria icēparet. S3
Jō. ille zacharias nō fuit filij barachie s3
Zoiade. Ad h dicit dupl. Pto fm Hiero.
qz barachias interpretat bndict? dñi. Zoiada
dā dñs appellat barachia ad significā
dū ei? sanctitatē. Tū in euāgelio qz vtunt
mzarenti pro barachia vt ait h3 Zoiade.
Alio mō dicit fm aliqz qz ioiadas fuit bino
m? ita qz et ioiada et barachias dicebatur
S3 qre dñs dicit a sanguine abel iusti qz fuit
p m? iniuste occisus vsqz ad sanguinē Za
charie: cū ipse nō fuerit vltim? iuste occi
sus. Ad h dicit Remig. qz p hos duos fecant
oēs martyres laical? et sacerdotat? ordis. qz
vn? fuit occis? in cāpo pastor ouilū. i. abel.
Ali? i tēplo sacerdos. i. zacharias. Tū ali
ter possz dici: qz ipse zacharias tunc erat vl
tim? occisus a iudeis d qz legat in scriptura.
Hec obstat d iohanne: qz ipse fuit occisus ab
Herode (Amē dico vob veniet hec oia su
p gñationē istā) S3 J. qz ista gñatio. i. iu
deoz nō occidit oēs pphas. Dico fm scdm
Tho. qz ista gñatio dicit gñatio maloꝝ: qz
oēs mali sumunt pyna gñatione: sic dicit eti
am gñatio rectoꝝ. Vel p dicit qz loquit p
exaggerationē vt dicant isti occidisse oēs
iustos et pphas: qz maiore pte occisoꝝ occi
derāt. Et i iudei a pncipio mudi q fuerit
iudei: s3 post Ma Jacob et Jude. fuerūt tñ
hebrei vl salte ppls. Tū Grego. dicit qz he
braic? ppls hora pma ad vineā pduct? ē.
(Hierl m hierlm q occidit pphas: et lapid
das eos q ad te missi sūt: qñes volui pgre
gare filios tuos quē admodū gallina con
gregat pullos suos s3 alas: et noluit. Ec
ce relinqr vob dom? vza). i. tēplū (defra) h
at nō ē sic itelligendū qz ipsi sup futuri eēt
i hierlz et tēplū eēt desolatū. s3 fecit chris
stus qz tēplū destrueret et dispergeret sacer
dotes. Et nō reedificabit illud tēplū ampl?
qz vt dicit Daniel vsqz in finē pseruabit

desolatio (Dico enim vobis: non me videbitis a modo). i. a tpe passionis que instabat (dicitur dicat) in fine mundi instare iudicio (benedictus qui venit in nomine domini) Tunc enim iudei conuertent ad christum: et postea videbunt eum in iudicio: et benedicent.

Sancti Joannis euangeliste.

Exiit iesus petro: Sequere me Jo. vii. Est autem sciendum quod esse quod in presenti euangelio scribitur dicta fuerunt a christo post resurrectionem quando apparuit discipulis ad mare tyberiadis. Tunc enim christus dixit Petro quod sequeret eum in vniuersali regimine ecclesie: et quod erat in cruce. Et hoc dixerat ei obscure sub his verbis. Cum tenueris extendes manus tuas et aliter te cinget. i. ligabit in cruce. et eandem sententiam postea expressit dicens (sequere me). i. sequeris per mortem crucis: ut exponit Aug. et etiam per officium pastorale. Sed Petrus fuit sollicitus scire quod Joannes deberet mori: et hoc interrogauit. unde subdit (Conuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat iesus sequebatur: et respondit in cena super petrum et dixit: Dne quis est qui tradet te. Hinc cum vidisset Petrus dixit Iesu. Dne: hic autem quid id est secundum Theod. nunquid morietur vel non: Aduertendum autem quod hic Joannes dicitur discipulus dilectus a domino. quod aliter sit intelligendum sanctus Theod. i. q. xx. declarat. Consuevit enim de hoc esse dubitatio. quod an perba presentis euangelii innuit quod Petrus plus christum amaret quam Joannes. et per hoc conuerso videtur quod christus plus Petrum quam Joannem dilexit. quod ego diligentes me diligo Prover. viij. Hec inquit dubitatio multipliciter soluit. Aug. qui refert hoc ad mysterium: dicens quod vita actiua que significatur per petrum plus diligit deum quam vita contemplatiua que significatur per Joannem. quod magis sentit vitam presentis angustias: et est uolens ab eis liberari desiderat: et ad eum ire. Contemplatiua uero uolens deus plus diligit: quod magis eam conseruat. Non enim finit simul cum vita corporis sicut vita actiua. Quidam uero dicunt quod Petrus plus dilexit christum in memento: et sic etiam plus a christo fuit dilectus: unde et ecclesiam comendauit. Joannes uero plus dilexit christum in seipso: et sic etiam plus ab eo fuit dilectus. unde et comendauit

ultimam. Alij uero dicunt quod incertum est quod horum plus christum dilexerit amore charitatis: et sicut quem deus plus dilexerit in ordine ad maiorem gloriam. sed petrus dicitur plus dilexisse quantum ad quendam promptitudinem vel feruorem. Joannes uero plus fuit dilectus quantum ad quendam familiaritatem: idcirco quod christus ei magis demonstrabat propter eius inuenturam et puritatem. Alij uero dicunt quod christus plus dilexit petrum quantum ad excellentiam donum charitatis: Joannes uero plus quantum ad donum intellectus. Unde sicut petrus fuit melior et magis dilectus. sed iohannes fuit quidam presumptuosus tamen videtur diiudicare hoc quod ut dicit Prover. xij. Spiritus ponderator est dominus. Hec ille. Est autem sciendum quod idem sanctus Theod. super Joannem videtur stare in illa ratione de promptitudine et familiaritate. Foris si dici posset quod cum dominus dicit Petro diligit me plus: non uoluit inuere quod eius plus ceteris diligeret: sed quod is cui omnia cura erat committenda plus alijs debet diligere. Cum hoc autem stat Joannes eque et plus dilexisse christum quam petrus: et tamen omnia cura non accepisse. quod ut dicit Theod. in quodam. iij. q. viij. iohannes annes erat marie idoneus: ut esset vicarius christi: et tamen non fuit: ne cum esset christi sanguineus uaret posteris placere exemplum dandi beneficii sanguineis. Et hoc dicitur eum quod simpliciter plus fuit dilectus a christo quam simpliciter fuit melior: quod incertum est: sed tamen christus Joannes se familiarior exhibuit. ex quo tamen non sequitur eum simpliciter fuisse dilectior: uel melior (Dicit ei iesus. Sic eum uolo manere donec ueniam. Quid ad te? Tu me sequere. Est et sermo ille inter fratres: quod discipulus ille non morietur. Est autem sciendum quod in istis uerbis intellexerunt apostoli quod iohannes non esset moriturus. Unde exiit sermo iste inter fratres. Quod non intelligo quomodo crederent quod nunquam moreretur: sed quod non moreretur usque ad diem quod ad iudicium ueniret christus. Statutum enim est hominibus semel mori: ad Hebr. ix. Unde et quidam post apostolos eundem de preceperunt sensu in istis uerbis. i. quod usque ad iudicium discipulus iste non morietur: sed quod tunc ab antichristo esset necandus. Et horum quidam dixerunt quod uiuit cum Enoch et Helia in paradiso terrestri. Quidam uero quod uiuit adhuc in sepulcro: in quod intrat se legit et non legit exiisse. et hinc sic dicit Augustinus. sumunt argumentum: quod ut supra fama spar-

De quibusdam festiuitatibus

fit apud Ephesum ex sepulcro eius terra
 solum scaturire et ebullire cernit: qñ como
 ra et emissa p expiratione dormientis in eo
 Sed oēs istas opinioēs videt ipse Joann
 nes voluisse destruere cū subiūxit. (Et nō
 dixit iesus: nō moris. sed sic eū volo manere
 donec veniā: qd ad te) Sic autē Tho.
 q text⁹ grecus hz. Sed si sic eum volo rē
 est nō ide sensus. Tenētis autē p actā opti
 monē: ad h dicitur: q lz chz nō dixerit ista
 pba. s. nō moris: dixit tñ istā sniam sub alijs
 pbs. s. sic eū volo manere. Un iōānes ne
 gavit qdēn chm illa pba dixisse: sed non
 negavit qñ verē esset illa snia. Cōtra has
 pō opinioēs arguit Aug. Nā qñ apls
 optabile erat dissolui et esse cum chzo sic
 Paulo. et hoc erat eis magnū bonū. s. de
 posita sarcina carnis: ad brām vitā gōla
 re. Nō g tanto bono puauit discipulum p
 alijs dilectū. Aduertendū ē aut q ista sē
 tentia Aug. ē vera: sua rō etiā pbat q Jo
 annes nō dormiāt i sepulcro: puar⁹ dulce
 dine pēplatiōis: et puar⁹ augmēto mer
 roz suor: cū dormies mereri negat. nō at
 pbat qñ uiuat cū helia et enoch. Sic enim
 oportet dicere q etiā helias fuerit min⁹ di
 lect⁹ oib: alijs pberz q nūc sunt in patria:
 qd nō est verē. q lz cardē pmiū: tñ cū ad
 huc sit videtoz crescit in merito. Un fiet re
 cōpēsatio hui⁹ retardatiōis: qz ad maiorē
 qñ qz vocabit glām q si an obisset. Aug.
 aut pte nō arguit h. qz isti dictū suum
 non pbant nisi p textū euangeliū quē soluit
 ipse Aug. et alij. Arguit at h dicētes q i se
 pulcro dormit. Et ad motiū d terra ebul
 liente dic q diuinit⁹ illud fit: vt ostendat
 mors hui⁹ euāgeliste ptiōsa et si nō fuerit
 violent⁹ illata. Vel fit vt dr alia qcumqz d
 causa. Tert⁹ g euangeliū sic exponit. Prio
 mystice fm Aug. de vitā pēplatiua quaz
 chz vult manere donec veniat ad vocan
 dū p mortē: et tūc etiā nō finit sed pfiatur
 Actiua pō i morte finit: iō dixit (tu) o Pe
 tre q vitā actiua significas (me seqre) pfe
 rēdo hui⁹ vite dolores et erumnas vsqz ad
 mortē. Secdo fm Chrys. Sic eū volo ma
 nere i iudea: donec veniā ad dīpēdendū iu
 deos p Titū et Vespas. Nō ei vt ait an dī
 cessit d iudea qñ ille ventret ad iudeam fm
 chionicas (Quid ad te) q d hīs ordiare nō

habes (tu me seqre) faciendo qd mones.
 Nā fm eundē Chrys. Petr⁹ vt h colligit et
 in actib: aploz: valde amabat ioannē: et iō
 cum se audiuit vocari ad plationē orbis:
 sollicit⁹ de ioanne quem voluit hē socium:
 qñiuit de eo: sed chz nō voluit eoz eē confun
 ctos p mal⁹ ecclie bonuz. vñ fm Chrys.
 Petr⁹ nō interrogauit d morte ioānis: sed
 d p lat. dē. Sic at dr s. Tho. sup Joā. ipse
 ioannes p dilligebat a chzo p pūtuoz scilz
 s. Nam: feruorē: puritatē: et tenerā etatem
 Evt idē dr qd. iij. fuit matie idone⁹ vt
 eēt chū vicari⁹: s. noluit chz: qz erat su⁹
 p sanguine⁹: ne futur⁹ plar⁹ daret occasio
 mali: vt dictū est. Tertio fm Hiero. et s.
 Tho. Sic euz volo manere sine martyrio
 donec veniā in die mort⁹ vocare eū. tu me
 seqre p mortē cruc⁹. Un tenet s. Tho. q
 vere mortu⁹ ē et resurrexit: et ē in celo i cor
 pore et aia. cui⁹ signū hinc accepit: qz cor
 pus ei⁹ inueniri neqz in terra.

Sanctorū Innocentium.

Angel⁹ dñi apparuit i so
 mnis ioseph dices. Mat. ij. Ea
 q in pñti euangeliō narrant nō
 ptingerunt statim post discessum magoz a
 chzo: vt dr mgr hist. qñuis h videat Mat.
 dicere. sed post pñtationē chū in tēplo
 vt ptz ex Luca. Nā herodes videns mag
 gos ad se nōn fuisse reuersos: credidit eos
 fallaci stella deceptos erubuisse regredi. s.
 vbi audiuit q dicta erāt d puero iesu a pa
 storib: et symeone et Anna: credidit se de
 lusū a mag⁹. Et tūc cogitauit d morte pu
 eroz. Et ioseph monit⁹ eui fugeret i egypt⁹
 ptiū. Vbi autē angel⁹ appuērit: incertū ē:
 lz qdā dicāt q appuērit ei i via qñ regredie
 bat a pñtatiōe pueri in tēplo. qdā pō q in
 Nazareth vbi p pñtationē fuit fere p du
 os annos vt vñū anteqz Herodes puez
 infēret. Nō em est pñtate q angel⁹ fecerit
 eū fugere p duos annos an psecutionem.
 Et sic dr mgr hist. tradit q dño intrante
 egyptū: egypti idola corruerūt (Surge et
 accipe puez et matrē eius: et fuge i egyptū
 et esto ibi vsqz dū dicaz tibi. Futurū est em
 vt herodes qrat puez ad pcedū eū. Qui
 p surgēs accepit puez et matrē eius nocte

et recessit in egyptum. Et erat ibi vsq; ad
 obitū Herodis: vt adimpleret qđ dicitur
 esse a dño p ppham dicere. Ex egypto vo/
 cañi filiū meū. hoc scriptū est. Osee. xj. z ad
 lram exponit de ppho isrl: qđ fuit dei fili? p
 adoptionē. z etiā de filio dei naturali. Est
 aut sciēdū qđ triplē declarat Herodis cru/
 delitas in morte innocētū. Primo ex mul/
 titudine. qđ ppe vnū occidit multos. Scđo
 ex loco. qđ nō sōlū in Bethleē: sed in oibz
 finibz eius occidit pueros. Tertio ex tpe
 qđ a bimatu z infra. Bimatus est spaciū
 duoz annoz. In hīs duos annos dicitur bi/
 mus. Infra pō aliqñ iporat ordinē tpe:
 z sic infra bimatu sunt qđcūq; adhuc duos
 annos nō hnt cōpletos. Et isto mō cōite/
 scē sumit infra: dicētes qđ occidit oēs pue/
 ros qđ erāt vni? diei v? mēsis v? anni v? du/
 ozū annoz. nō aut occidit aliquē qđ duos
 annos trāsiisset. Aliqñ pō dicit ordinē nū/
 ri: z sic infra bimatu sunt oēs hntes pl? qđ
 duos annos. Nūri em maiores postert?
 nūerant. et sic sumit Lbr̄y. qđ dicit qđ fuerūt
 occisi oēs qđ erāt duoz annoz v? supra v?
 qđ ad hncq; annos: fm tps exq̄litū a magis
 Et sic dicit mgr̄ hist. huic attestat qđ qđā
 ossa innocentū adeo sunt grādia vt nō pōt
 sint esse pueri bimi: nisi dicat vt idem dicit
 qđ lōge maiores tūc qđ mō hoies erāt. Nū
 aut occisi sūt isti ch̄s erat vni? annū triū
 diez. fm aliqñ pō erat duoz annoz: lz hñ
 sit pbabile: sed p̄mū. Nō em statim Hero/
 des defuit in pueros: Primo. qđ nō erat
 stat? regni q̄etus z fuit citat? romā ad in/
 stātia filioz. Scđo fm alios: qđ cogitauit
 qđ puez occultassent parētes: ideo qđ disti/
 mulauit p tps vt eos redderet securos z i/
 cautos dephenderet. Sed de occidit sup
 et infra etatē quā credebatur h̄e ch̄m. Dicit
 qđ hoc fecit: ne puer euaderet: maxie qđ tū/
 mebat fm Rabanū ne maiorē aut mino/
 rē etatē p̄t. Dicit ille puer cui sidera famu/
 labant. Quid fm opinionē cōem scđoz: cū
 crederet ch̄m esse vni? annū: occidit sup
 vsq; ad scđm annū: z infra vsq; ad infante
 vni? diei. Scđm pō opinionē Lbr̄y. occi/
 dit a duobz annis vsq; ad. v. qđ tunc crede/
 bat ch̄m h̄e plus qđ vni? annū: eoq; stel/
 la añ natiuitatē ch̄i magis apparuerat: z
 tūc ip̄a credidit ch̄m natū (Tūc herodes

videns qm illulus eēt a magis: iratus est
 valde. Et miseris occidit oēs pueros qui
 erāt in bethleē i oibz finibz eius: a bimatu
 tu z infra fm tps qđ exquisierat a magis
 Tūc adpletū est qđ dicitū ē p Hieremiā
 pphētā dicentē. l. Hierē. xxxj. (Gloria i ray
 ma audibz est). i. i. excelsis: eoq; fuerit vox
 magni clamoris fm Hiero. Tūc cū rama
 aliqñ sit nōmē loci nō sic sumit h̄: sed vt est
 nomē cōe (ploratus) qđ ad pueros (z vlulat
 tus) qđ ad m̄ses. Sciendū est aut qđ beth/
 leem est sita i tribu Iude: qđ fuit filius non
 Rachel s; Lie: vt patz Gen. xxx. Rachel
 tū fuit sepulta ppe bethleē: vt patet Gen.
 xxxv. Pueri qđ dicunt filie Lie rōne ougis:
 Rachel pō rōne sepulture Ad significan/
 dū aut vbi fuerit istavoz audita: subditur
 (Rachel plorās) supple ē v? fuit (filios su/
 os). i. oculos ab herode (z noluit plorari:
 qđ nō sunt) scz viuētes. Et pō isti innocen/
 tes fuerint martyres. Dicit qđ sic. et vide s̄ā
 crū Tho. qđ l. vj. et. ij. q. c. xxiij.

Sancti Felicis confessoris

Di vos audit: me audit

q. Lu. x. (Et quos spernit: me spernit. Qui aut me spernit: spernit
 eū qđ me misit. Reuersi sūt aut septuaginta
 ta cū gaudio: dicētes. Dñe etiā demonia
 subiacunt nob i noie tuo) Est aut sciendū
 qđ sathanas dupl? occidit. P̄io cecidit de
 celo p petm: z hñ c fulgur, i. celerit. qđ qđ
 in instāti z potēti: qđ videntibz angel bo/
 nis: z cū fetore p̄ij peti: z cū flāma tēcati/
 onis qđ hoies icēdit. Alio mō cecidit a po/
 testate z dñio qđ sup hoies añ ch̄i icarna/
 tionē exercebat. Lbr̄y ei illū dicit. Sic
 qđ fm scđos illa p̄ba. (Videbā sathanā sic
 fulgur d celo cadere) dupl? exponit. P̄io
 d casu p̄mo mō. Quia ei vt dicit Lyrillus z
 Bre. apl̄ i anis eleuabā: eoq; eil demōes
 s̄h̄cerent: iō dñs illū supbie morū comp̄/
 mere voluit: inducēs exēplū de ruina dia/
 boli: qđ ei ppe supbiaz euenit. Alio mō ex/
 ponunt de casu scđo mō: quē casum ch̄s
 vidit a pncipio sue natiuitatē: imo ab eter/
 no futurē esse: iō subdit. (Et ecce dedi vob
 prātē calcēdi sup serpētes z sup scō: p̄iōes
 z sup oēm p̄tutē inimicū: z nihil vob nocet)

De quibus dā festiuitatibus

bit, verū in hoc nolite gaudere: qz spūs vob subijciunt), s. q̄si in h̄ si v̄m gaudiū z p̄m̄i p̄ncipale laboz vestroz: vobis em̄ sunt parata multo clariora. (Gaudete autē q̄ noīa v̄ra sc̄pta sunt in celis.)

In cōuersiōe sc̄ti **Pauli** apli.

Ece nos reliqm̄ oīa:

z secuti sum̄? etc. **Matth. xij.**
(Quid ḡ erit nob) Ad intelle-
ctū hui⁹ euāgelij oportet scire q̄ sunt illi q̄ cū
ch̄zo iudicabūt: z quō iudicabūt. Quātū
ad p̄m̄i h̄ **Tho. iij. di. xlvij. ar. ij. d̄r:** q̄ illi
erūt viri p̄fecti sequētes volūtariā paup̄ta-
te: vt i hoc euāgelio d̄r. P̄m̄o vt d̄r: rōe
p̄gruitatis. Nā q̄ relictis oīb; adhaeserunt
ch̄zo: nō vident h̄re a q̄ iusticia flectatur.
Sc̄do rōne meriti. Humilitati em̄ debet
exaltatio. Inter oīa autē q̄ despectū faciūt
in hac vita est paup̄tas. Tertio rōne dis-
positiōis, qz p̄ceptū diuitiaz est p̄ma dis-
positio ad p̄tatem iudicādi. i. ad habēdū
cor edoctū taliter oī diuina p̄tate vt etiā
alijs possit eā manifestare. Quia em̄ diu-
tie vltio adgrunt: p̄mo reliquunt in p̄gres-
su ad p̄fectiōem. Quātū ad sc̄dm̄ sciēdū
est vt d̄r idē ibidē: q̄ aliqd iudicat multi-
plicat. P̄mo causalit̄: vt illd v̄n aliqs ap-
paret iudicādus. Sic ex cōparatiōe p̄m̄i iu-
te iudicabūt. Sc̄do mō interpretatiue con-
sentēdo iudici. Sic om̄es sc̄ti iudicabunt
Tertio p̄ similitudinē ad iudicē. i. sedendo in
excelso loco. Et sic fm̄ aliqs p̄fecti viri iu-
dicabūt in iudicio: qz eleuabunt i acre ob-
uā ch̄zo. Sed tñ h̄ nō sufficit iplere p̄mis-
sionē ch̄zi, qz nō dixit solū: sedebit̄, sed ali-
qd videt supaddere d̄cēs: iudicātes. T̄o
Quarto vt d̄r aliqs iudicat ferēdo sniam
i altēz. Et h̄ dupl̄. Vno mō p̄ria auto-
ritate: vt de⁹. Alio mō p̄nūciādo sniaz va-
rā, z sic iudicabūt sc̄ti alios ducētes in no-
ticiā diuine snie vt sc̄iāt qd eis d̄beat. Hoc
autē faciēt admittendo inferiores ad inspe-
ctionē sensuū suoz in his q̄ ad iudiciū spe-
ctāt. (Iesus autē dixit illis. Amē dico vob
q̄ vos q̄ secuti estis me in regeneratiōe cuz
sederit fili⁹ hoīs i sede maiestatz sue). i. in
resurrectiōe mortuoz: fm̄ **Hiero.** (sede-
bit̄ z vos sup sedes. xij. iudicātes. xij. trib;

israel). Sicut dicit **Aug. xx. d. ciii. dei. nō**
est credendū q̄ solū. xij. cū ch̄zo iudicabūt
sed p. xij. significat vniuersitas iudicātū
(Et oīs q̄ reliq̄rit domū aut frēs aut sorō-
res aut p̄rem aut matrem aut filios aut
agros p̄pter nomē meū: cētuplū accipiet
z vitā eternā possidebit.) Sed **Hiero.** oc-
casiōe hui⁹ snie qdā dicit q̄ post resurre-
ctiōem mille annis hoīs viuent in hoc se-
culo: z tūc oīa relicta restituent i cētuplū
z postea vita eterna. Et subiūgit: q̄ si i ce-
lestis digna sit p̄missio in v̄rbis tñ appa-
ret turpitudō: vt q̄ vnaz p̄ dño dimiserit:
centū accipiat in futuro. Sensus igit̄ iste
ē. Qui carnalia p̄ saluatore dimiserit: spū
alia recipiet q̄ cōparatiōer merito sui q̄ll
pua: nūero cētenario cōparat. Hec ille.

In purificatiōe s. **Marie** v̄gis

Qst̄s impleti sunt di-

es purgatiōis Marie fm̄ le-
gē **Moysi.** **Lu. ij.** Est autē sci-
endū q̄ fm̄ san. **Tho. iij. q. xxxvij.** duplex
erat legis p̄ceptū de ple nata. Nā fm̄ legē
moysaica p̄libet masculo vel femia offe-
rebat sacrificiū: vt p̄ **Leui. xij.** Qd̄ sacrifi-
ciū erat ad expiandū p̄ctm̄ in q̄ p̄les erat
p̄cepta: z ad quandā eius p̄secrationē: qz
tunc p̄mo p̄sentabat in templo. Et idō ali-
qd in holocaustū: z aliqd p̄ p̄cto offereba-
tur. Erat autē aliō p̄ceptū speciale de p̄-
mogenitis hoīm z iumentoz. Sibi enim
dñs deputauerat om̄e p̄mogenitū in isra-
el: p̄ eo q̄ ad liberationē populi israelitici
p̄cusserat p̄mogenita egypti ab hoīe vsqz
ad pecus: p̄mogenitis filioz israel refer-
uatis. Hec sanctus **Tho.** Vñ v̄ra hoc
p̄mogenitus p̄sentabat dño tanq̄ ei cōse-
cratus: z redimebatur certo p̄cio: vt patz
Exod. xij. B̄tā autē virgo sub hac purga-
tionis lege nō cadebat. quia obligabatur
solū mulier q̄ semine virili cōcipiebat: vt
patz **Numeri vbi s.** tamen hanc legē volu-
it ex humilitate seruare: z ne scandaliza-
ret illos qui nesciebāt q̄ de spiritu sancto
p̄ceperat (tulerūt **Iesum** in hierl̄m vt siste-
rent eum dño). i. vt offerrēt tanq̄ p̄moge-
nitum cōsecratum deo: et redimerent. Et
licz ipse non aperuerit vuluam. i. fregerit

clariſtꝫ pudorꝫ tñ h̄ nō p̄ſtabat oibꝫ. Tñ
 aut̄ tulerint credit q̄ de tugurio in q̄ natꝫ
 erat (Sicut ſc̄ptū eſt in lege dñi: qz dē ma
 ſculinū adaperiēs vuluā ſc̄m dñi uocabit
 Et vt darēt hoſtiā ſm q̄ dicitur eſt in lege
 dñi) q̄ nō ſolū p̄ p̄mogenito ſed p̄ alijs da
 bat (par turcuz aut duos pullos colūbarꝫ)
 Hec erat oblatio pauperꝫ: vt patꝫ Num.
 vbi ſ. Ergo m̄ ch̄i fuit paup̄ quibꝫ p̄
 liū et auroſ gemis adoznemꝫ. De h̄ aſ.
 Tho. vbi ſ. ar. ij. ad q̄rtū ſic d̄t forma
 Levit̄ xij. p̄c̄iſt vt q̄ poſſent agnū p̄ ſc̄o
 aut filia ſil̄ z turturē ſive colūbā offerrent
 Qui ſo nō ſufficerēt ad offerendū agnū:
 duos turtures aut duos pullos colūbē of
 ferret. Dñs ſ̄ q̄ cū diues eſſet p̄t nos ege
 nus factꝫ eſt: vt illi inopia diuites eſſemꝫ
 vt d̄t. ij. Coꝝ. viij. z p̄ ſe pauperꝫ hoſtiā vo
 luit offerri: ſic̄ in ip̄a natiuitate p̄nis in
 uoluit z reclinat in p̄ſepio. Abilom̄ tñ
 h̄mōi aues p̄gruūt figure. Turtur em̄ qz
 eſt auis loquax p̄dicationē z p̄ſſionē ſi
 dei ſignificat. Quia ſo eſt aial ſolitariū: ſi
 gnicat p̄replationē. Colūba ſo eſt aial
 māſuerū z ſimplex: māſuetudinē z ſimpli
 citatē ſignificās. Eſt aut̄ aial gregale: vñ
 ſignificat vitā actiuā. Et iō h̄mōi hoſtra
 ſignificabat p̄fectionē ch̄i z mēbroꝝ eiꝫ.
 Utrūqꝫ aut̄ aial p̄t p̄ſuetudinē gemēdi:
 p̄ntes ſc̄oꝝ lucꝫ delictꝫ. S; turtur q̄ eſt ſo
 litaria feat ſecretas oꝝonū lachrymas: co
 lūba ſo q̄ eſt gregalis feat publicas oꝝo
 nes ecclie. Utrūqꝫ aut̄ aial duplicatū of
 ferit: vt ſc̄ritas ſit nō ſolū in aia ſed etiā in
 corpe. Hec ille. (Et ecce hō erat i hierlm̄
 cui nomē Symeon) Iſte ſm aliq̄s fuit ſa
 cerdos famoſus (Et hō iſte iuſtꝫ z timo
 ratus: expectās p̄ſolationē ſc̄i) id eſt ch̄i
 (z ſpūſſctūs erat in eo. Et rñſum accepe
 rat a ſpūſſctō: nō viſuz ſe mortē niſi p̄us v
 deret ch̄im dñi) Rñſio nō ſit p̄p̄ie niſi ad
 interrogandū. Interrogabat aut̄ iſte i oꝝo
 nibꝫ ſi videre mereret ch̄i: cuiꝫ t̄ps p̄in
 quū credebat (Et venit in ſpū in tēpiu) id
 eſt venit p̄ ſpū: reuelatōe. ſ. habita q̄ tūc
 videret ch̄im (Et cū inducerēt pueꝫ Ie
 ſum parētes eiꝫ: vñ facerēt ſm p̄ſuetudinē
 legis p̄ eo. z ipe accepit eū in vlnas ſuas:
 z bñdixit deū). i. laudauit (z dicit. Nūc di
 mittis). i. dimittes trāſtre. ſ. ex h̄ mūdo ad

aliū (ſeruū tuū dñe ſm p̄bū tuū). i. p̄miſſio
 nē tuā (in pace). i. in quiete animi. (Quia
 viderūt oculi mei ſalutare tuū). i. ch̄im. nō
 qz ch̄is ſaluet deū: ſ; qz p̄ illū ſaluat deus
 (Quod paraſti) ad videndū z ad publicā
 dū p̄ ap̄loſ (ante facie oim p̄p̄oꝝ) fidelū z
 infidelū. Paraſti in quā illud ranq̄ (lumē
 ad reuelatōem gentiū) id eſt q̄ gentes ob
 ſcure z ignorantie tenebris p̄rente reuela
 bunt. i. venient ad lucem (z gloriā plebis
 tue iſrael) Magna em̄ gloriā eſt illius po
 puli: qz ex eo natus eſt ch̄is. Poſt iſtā aut̄
 p̄ſentationē ch̄is angelo monēte fugit in
 egyptū ſtatim ſm aliquos: vel poſt annū
 ſm alios. Unde dicit Lucas qz poſt puri
 ficationē regreſſi ſunt in Nazareth.

Scti Valentini martyris.

Qlite arbitrari qz ve
 nerim pacem mittere in ter
 ra Matth. x. Nota qz ch̄i
 ſtus nō venit mittere pacem
 malā que eſt discordia in ma
 lum z cōtra deū. ſed venit mittere gladiū
 id eſt ſeparatōem animoꝝ bonoꝝ a ma
 lis) Nō veni pacem mittere ſed gladiū.
 Veni em̄ ſeparare hoīem aduerſus p̄cem
 ſuū: z filiā aduerſus matrem ſuā: e inimici
 homis domeſtici eius. Qui amat patrem
 aut matrem plus q̄ me nō eſt me dignus
 Et qui amat filium aut filiā ſup me: nō eſt
 me dignus. Qui inuenit animā ſuam per
 det eam) Vide ſeria. ij. poſt diem Palma
 rum (Et q̄ nō accipit crucem ſuam). i. mor
 tem ſm aliquos: quā quiſqꝫ tenet aſſume
 re ſm p̄paratōem animi ſi oporteret. Vñ
 crucē. i. penitentia z pietatē qua alijs ho
 mines compatiunt ſm Grego. in homel.
 Dicit em̄ vt ait crux: quia cruciet z ſequi
 tur me nō eſt me dignus. Qui inuenit ani
 mā ſuā p̄det illā. Et qui p̄diderit animā
 ſuam p̄pter me: inueniet eaz. Qui recipit
 vos me recipit. Et qui me recipit: recipit
 eum qui me miſit. Qui recipit p̄betaz in
 nomine p̄bere) id eſt nō p̄pter aliq̄d tem
 porale ſm Ch̄iſtū. ſ; ſolum ex hoc qz pro
 pheta eſt) mercedēz prophete accipiet) ſc̄z
 obiectiue nō ſubiectiue. Duplex enim eſt
 merces noſtra. ſcilicet ipſa dei viſio: que

De quibusdam festiuitatibus

De merces subiectiue. qz subiectiue e i nro intellectu: z ipm obiectu visiois. i. deo. Nil mo mo mercedes varie sunt scitoz. qz fm excessu in charitate est z excessus in pmo Sed scdo mo vna e merces oim deo (et q recipit iustu in noie iusti: mercedez iusti accipiet. Et qcuqz potu dederitomi ex nimis istz calice aq frigide tm i poie disti puli: ame dico vob: no pdet mercedē suā)

In cathedra sci Petri apli:

Enit iesus in partes ce

saree philippi) Bar. xv. Sic

Et Hiero. duplex e cesarea. scz

stratois. z philippi fratris. i. herodis tetrarche. Et hec ciuitas postea dicta e panceas. (Et infra gabat discipulos suos) no vt aliqd addiceret: sed pno vt ex horuz rnsioe nos z illos instrueret q n erat pur ho vt videbat (vices Que dicit boies ee filiu hois: At illi disperut. Alij ioane baptista. alij aut helia. alij ho hieremia: aut vnu ex pphetz) Scdo etia interrogat qd de se dicat: fm Hiero. vt discam? z nos esse solliciti qd de nob dicat: vt si bonu sit/augeat: si malu corrigat. Sciendū est autez q erat apd qscā iudeos opinio q aie mltz graret d gozpe i corp. Un z herodes audita fama chri: credidit eu fuisse Joanne que decollauerat: vt patz Bar. vj. Et io turbe q de chzo sentiebāz q scus ecr: extstimabāt q esset vn ex icris mortuis: puta helias aut hieremias: fm q i eo aliq vt debāt indicia scitarz q videbant pcessisse in aliq isto: et sic d alqs. (Dicit ill iesus. Vos aut que me esse dicitz: Rndens si mon petr? dicit. Tu es chris filius dei viui Rndes aut iesus: dicit ei. Btus es simo bariona. i. filius ioanis: a bar qd e filius: z ioana (qz caro z sanguis). i. ho (non reuelat tibi: sed pater me? q est i celis. Et ego dico tibi: qz tu es petr: et sup hanc petraz edificabo eccliaz meā. Hoc aut fm Aug. li. retractationū: duplr pōt intelligi. Uno mo: vt ipse petr? sit petra in q ecclia e fundata. Alio mo vt chris sit ipsa petra quā petr? est pfectus: z in q est fundata ecclia (Et porte inferi). i. pctā vel doctrine hereticoz: fm Hiero. qbz itur ad tartaz: vt demones fm Orige. vt tormēta z blādimē

ta psecutorz: fm Raba. (no pualetūt aduersus eā) Blo. i. no sepabūt eā a charitate mea z fide. Hec ille. Possū? etiam qz his vbi? intelligere q stat? chzianitatis p hoc durabit vsq ad iudiciū. (Et tibi dabo clauē regni celoz. Et qcuqz liga ueris sup terrā: erit ligatuz in celis. Et qcuqz solueris sup terrā: erit solutuz z i celis) Est aut notādū qz ptās ligādī z soluegdī data e Petro singlariter: vt h. z oī būs aplis siml: vt Joā. xx. vbi d: qz remiseris pctā remittunt eis. et h ad signifi dū qz a Petro ad alios talis ptās de ruit. Vide aut de materia istarū clauū qd z qz sint. uij. dist. xvij.

Sancti Matthei apostoli.

Confiteor tibi pater do

mine celi z terre) Bar. vj. Eō

fitetoz tibi in quā. i. laudo te: fm

Aug. (qz abscondisti hec). i. fidei sacramenta de aduentu suo fm Hila. (a sapientibz z prudentibz). i. in oculis suis: vt sunt supbi: puta scribe z pharisei (z reuelasti ea paruulis. Ita pater qz sic fuit placitū ante te Dia mihi tradita sūt a patre meo. Et nemo nouit filium). i. pfecte z comprehensue: imo neqz clare z patēter nisi miraculose: vt Moyses z Paulus (nisi pater. neqz patre qz nouit nisi fili? z cui voluerit filius reuelare) Cum em tā pz qz fili? sit infinitus: neuter eoz comprehēdi pōt nisi ab intellectu infinito: cuiusmodi e diuin? et neuter pōt ab intellectu creato naturalr videri vt e. (Venite ad me oēs q laboratis et onerati estz) sub onere corpis fm Aug. vt sub onere pcti fm Hila. vel sub onere tepozaliū fm Greg. vel forte sub onere pcti proz z ceremoniaz moysatce legis (et ego reficiā vos) h p dulcedinē grē: z in futuro p suauitate glie (Tollite iugū meū sup vos). i. legē euāgelicā z disceite a me quia mitis sum z hūlis corde. Et inuenietis requiem aiabz vestrz. Iugū em meū suauē est z on? meū leue) post in tū fm Raba. Ut leue est amāti fm Aug. vel leue est cōpatione veterz legz: qzuis mlti pastores nō nunqz tot supinducāt grauiamā libratū q est in chzo: vt tolerabiliora sint cūsta le

gis veteris edicta. His pfecto conuenit illud Bar. xxiij. Alligat onera graua etc.

In annunciatōe b. Marie virg. Illus est angelus Gabriel etc. Luc. j. Vide s. feria q̄ra post tertia dñica aduentus.

Sctoz Tiburtij et Valeriani. Ecce ego mitto vos etc. (Luc. x. in medio luporum. Estote simplices sicut serpentes etc.) Tradent enim vos in ciuitates etc. in synagogis suis flagellabunt vos. Et ad presides et ad reges ducemini propter me etc. in testi monium illis et gentibus. Cum autem tradent vos nolite cogitare quomodo loqui. Con trarium huic videtur esse illud. j. Pe. ij. Para ti spiritus ad satisfactioem ois postetum vos ratio de ea que in vobis est spiritus. Soluit autem quia cum homo habet spiritus ad deliberandum quod loquitur: debet cogitare: aliter tentaret deum. quoniam homo non habet spiritus: vtpote quoniam aliquis cum furore trahit ad iudicium: tunc non vult cogitare quod loquitur. i. non debet de hoc anxari. Hieron. Cum in medio amicorum certamen erit: iube mur esse sollicitus. cum autem est iudicium: terribile et plebes insipientes et timor vndique: auxiliu a christo prebet: vt confidenter loquitur: et non ob stupescat. Hec ille. Vn non a ter dixit salu uato: (Dabit enim vobis in illa hora). i. i tali necessitate (quod loquitur). Non enim vos estis qui loquitur: sed spiritus patris vni qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in morte et pro filium. et insurget filius in parentes: et morte eos afficiet. Et erit odio oibus hominibus. i. iudeis et gentilibus (propter nomen meum. Qui autem pro seuerauerit vicem in fine hic saluus erit).

Sancti Petri martyris

Ihs vult post me veni re) Luc. ix. (abneget semetipsum et tollat crucem suam) etc. Qui enim voluerit aniam suam saluam facere perdet illam. Na qui perdidit aniam suam propter me: saluam faciet illam. Quid enim proficit homini si lucret vniuersum mundum: seipsum autem

perdat: et detrimentum sui faciat) Patet autem hoc euangelium ex dictis et allegatis sup in festo sancti Valentini mar. excepto hoc (Qui me erubuerit et meos sermones). i. qui non auidet debet profiteri fide in casu in quo tenet id faceret (huc filii hominis erubescet). i. non reputabit de numero suorum. Sicut dicit s. Thome. ij. q. ij. est necessaria confessio fidei non spiritus: cum hoc sit preceptum affirmatiuum: sed pro loco et tempore: pura quoniam ex taciturnitate subtrahit deo honor et pro utilitas sua (cum venerit in maiestate sua et patris et sanctorum angelorum.)

Sanctorum Phisippi et Iacob apostolorum.

On turbetur cor vestrum Joan. xiiij. Sciendum est quoniam in nocte tene dominus apostolis perixerat suam petitionem et negationem Petri: et suum recessum: propter quod oia erant in magna tristitia. Ideo per vba patris euangelij voluit eos consolari (Credis in deum: et in me credite) etc. etc. et in hunc inuit se deum. Non enim credimus propter nisi in deum. Vn non recte dicit. Credo in ecclesiam catholicam. sed: Credo ecclesiam catholicam. ij. q. ij. (In deo meo patris mei) id est celo et in ipso deo et ecclesia triumphati et militari. Na domus alicuius dicitur in qua habitat Inuenit autem in scriptura quod deus habitat in celo. i. p speciale ostensionem glorie: et in seipso: et in sanctis via per fidei: et in sanctis patris per gratiam con summatam. s. dominus de deo et celo loquitur dicens (In domo patris mei mansiones multe sunt) In celo quidem multe sunt loca corporalia in portis terrena. et quod sunt superiora. quod inferio ra. et inter medium digna. In deo autem sunt multe mansiones ad hunc sensum: quod virtudo que a creatura habet de deo multos huiusmodi gradus: quoniam non ois equaliter videtur. Si qui minus dixisset: sunt due dictiones et duo accet h. et intendit dicere saluator sem expositores coeter: quod si iste mansiones non essent ibi: vel si qui seu in alio minus essent ibi quod dixerat: ipse hoc eis dixisset. Et potest dici quod intendit dicere. Si in preteritum non ad plenum dixissem vobis quod factum erat: nunc dico vobis (quod vado parare vobis locum) Locus autem celestis mansionis quoniam tu in se est spiritus patris sem diuina predestinatio. et in quantum in se est nullum habet defectum.

De quibusdam festiuitatibus

etū. s; q̄ ad nos q̄ nō habebam? ius intrā
di nō sp̄ fuit pat̄. Ch̄us q̄ illū ipetrauit
exeq̄ndo p̄destinationē: seu dādo nob̄ ius
intrādi i illū p̄ mortē suā: z mītēdo sp̄m̄/
sc̄m̄. (Etsi abiero z p̄pauero vob̄ locū: ite
rū venio) i. veniā i mortē. s; q̄ ad gl̄iaz apo
stoli crāt assumēdi (z accipiā vos ad mei/
psus: vt vbi sum ego z vos sitis. Et q̄ ego
vado sc̄it̄ z viā sc̄it̄) Cōtra: qz Tho. d̄t
q̄ neutz̄ hoz sc̄iebāt. q̄ v̄l ch̄us v̄l Tho
mas falsum d̄t. R̄ideo q̄ yterqz verum
d̄t: diuersimode. Sc̄iebāt em̄ Tho. viam
istā z terminū. s; nesciebāt q̄ illa viā esset
viā: z q̄ tal̄ ter. min⁹ eēt termin⁹. Sicut si
ego viderē Andream z nō crederē q̄ eēt an
dreas: negarē me andream viderē sine men
dacio: imo etiā forte sine falsitate. qz n̄ vi
derē andream vt sic. al̄i⁹ d̄t p̄e d̄icēz me v̄de
re andream. i. illū q̄ ē andreas. Termin⁹ er
go hui⁹ viē erat deitas z gl̄ia et̄na. Gl̄ia
p̄o erat humanitas z passio ch̄i quā apli
nesciebāt p̄fecere eē viā. iō subdit (Dicit ei
Thomas. Dñe nescim⁹ q̄ vadis. Et quō
possum⁹ viā sc̄ire: Dicit ei iesus. Ego sū
viā) rōne humanitat̄ (vitas) rōne deitat̄
vise seu intellecte (z vita) rōne deitat̄ ama
te. Un̄ ch̄us est viā rōne humanitatis: z
termin⁹ ad quē nos im⁹ rōne deitatis. Et
si dicas q̄ ch̄us erat iā bt̄us: iō nō accede
bat ad bt̄itudinē. Dico q̄ nō erat bt̄us q̄
ad corp⁹: sed solū q̄ ad aiām. Un̄ etiā ip̄e
ch̄us nō solū erat viā: sed etiā viator z ter
min⁹. Nemo venit ad p̄zem nisi p̄ me. Si
cognouisset me: z p̄zem meū v̄tqz cogno
uisset. Et amodo cognosceret eū z vidi
stis eū. Dicit ei Philipp⁹. Dñe ostēde no
bis p̄zem z sufficit nob̄. Dicit ei iesus. Tā
to tpe vobiscū sum z nō cognouistis me:
Philipp⁹ q̄ videt me: videt z p̄zem meū)
i. essentia z substantia p̄is seu q̄ est pat̄
filii⁹ em̄ est essentia q̄ est p̄ z essentia pa
tris: s; ip̄e nō sit pater. z in hoc voluit d̄i
cere q̄ pater nō poterat videri nisi sicut z
filii⁹ q̄ ad deitatem. s; p̄ intellectū: z nō p̄ ocu
lū corporē. Quō ar̄ vna p̄sona diuina sit
i alia Dico fm̄ theol. q̄ h̄ ē: qz eētntia vni⁹
est in alia: cū eadē sit oim̄ eētntia. Est tñ z
ali⁹ mod⁹ hui⁹ iexistētie: d̄ q̄ als. Eo ip̄o
at̄ q̄ filii⁹ p̄ opa miracōsa pbabat se deuz
pbabat p̄ez i se eē. vñ d̄t. Propt̄ opa ip̄a

credite: q̄. s. pat̄ faciebat p̄ filium (Et quō
tu dicis: ostēde nob̄ p̄zem. Nō credis qz
ego in p̄ze: z pater in me est. Verba q̄ ego
loqr̄ vob̄s: a me ip̄o nō loquor. Pat̄ autē
in me manēs: ip̄e facit opa. Nō credis qz
ego in patre: z pater in me est. Alioqn̄ p̄
pter opa ip̄a credite. Amē autē dico vob̄:
q̄ credit in me opa q̄ ego facio z ip̄e faciet
z maiora hoz faciet) Hoc aut̄ tripliciter in
telligat. Vno mō q̄ntū ad doctrinā: quia
plures p̄uersi sunt ab aplis q̄ a ch̄o: z p̄
d̄icē h̄at varijs linguis. ch̄us aut̄ vnica. i.
hebr̄. ra. Secdo mō q̄ ad modū aliq̄ fac
iend̄ miracula. Nā magnū erat q̄ ch̄us p̄
p̄ia autori tate faciebat miracula z aliq̄
solo ip̄o. z aliq̄ ad tactum vestimētoz
aut similitudinū. z q̄ ad h̄ mal⁹ fuit q̄ p̄s
tr⁹ sanabat sola ymbra corp̄is z vestimē
toz suoz: vt p̄z Act. v. Tertio q̄ntū ad
subam rei facre nō absolute sed p̄ditionā
liter. Si em̄ fuisset opus maiora fecissent
q̄ fecerit ch̄us tēp̄e q̄ p̄dicauit: qz impe
diuissent solē a suo motu multo melius q̄
Iosue. Ratio aut̄ oim̄ est: qz ch̄us ibat ad
p̄zem: z p̄seq̄nt̄ missurus erat sp̄m̄ sc̄m̄: q̄
fortificati apli p̄dicaturi erāt p̄ orbē. Per
ista aut̄ voluit ch̄us pbare se eē deū: sic ar
guēs. Si opa que ego p̄sonalit̄ facio ostē
dūt q̄ sum deus: z q̄ pater in me est: mul
to magis opera maiora que faciam p̄ ali
os perentes in nomine meo z in nomine
meo miracula facientes hoc idem osten
dent. Un̄ subdit. (quia ego ad p̄zem va
do. Et quodcumqz petieritis patrem i no
mine meo (omn̄modo debite petatis) (hoc
faciam.)

Sc̄te Catharine de Senis

Imile est regnum ce
loz grano sinapis (Mat. xij
(Regnum celoz) i. doctrina
euāgelica fm̄ Hieron̄. sile est
(grano sinapis) qd̄ fm̄ Aug. calidū ē: z ve
nena spellit (qd̄ accipit̄ hō). i. ch̄us (semi
navit i agro suo). i. hūano corde fm̄ Hier
ro. (Qd̄ minimū qd̄ ē est) a p̄ncipio: qz vt
debat stulticia credere deum crucifixum
(omnib; seminib; seu inter oia seminā. i.
fm̄ Hiero. inter om̄s p̄hoz disciplinas

(Cū autē creuerit ma⁹ ē oib⁹ olerib⁹). i. sē
ctis phoz. (z sit arbor ita vt volucres ce
d⁹). i. aie credētes (veniat z habitēt i ramis
ei⁹) credēdo q̄ i ea tradunt. Ut fm Chry.
qz dñs dixerat q̄ solū q̄nta ps semis ceci
derat i terra bona: z q̄ ibi siml exorte fue
rāt zizania: sic aliq̄s crederet q̄ pauci re
manerēt fideles: h dñs excludit p̄ hāc pa
bolā in q̄ fm mentē ei⁹ figurat q̄ tāte de
beret ecclia crescere i agro hui⁹ mōi: q̄ vo
lucres celi. nobilissimi p̄ncipes hitaret i
ramis ei⁹. i. sub ei⁹ obediētia. Et hui⁹ p̄so
nat seq̄ns pabolā: in q̄ p̄ fermētū mo⁹ p̄ciū
z calidū figurat paucitas fidelū tpe p̄po
stolor⁹: q̄ cōmixti mltē farine. i. trib⁹ sagis
p̄ q̄ tres p̄ncipales orb⁹ p̄tes Asia Africa
z Europa scāf: totā i sui naturā p̄uertēt
.i. ad fidē. Est at̄ factū gen⁹ mēsure. Dicta
at̄ mltē ē diuina sapia q̄ aplos misit ad p̄
dicādū. Dī ḡaltā pabolā locut⁹ ē eis. Si
mille ē reg. celoz fermētō: qd̄ acceptū mi
lier abscondit i farine satis trib⁹: donec fer
mētari ē totū. Nec oia locut⁹ ē iesus i pa
bolā ad turbas) p̄p̄ causas dictas frequēter
(z sine parabolā nō loq̄bat eis: vt adiple
ret qd̄ dictū ē p̄ p̄ham dicentē. A p̄p̄ā i
parabolā os meū zc.

In inuētiōne sc̄te crucis.

Rat homo ex pharise
is Nicodemus nomine prin
ceps iudeoz. Vide in festo
sanctē Trinitatis

In festo Corone dñi.

Opprehēdit pilat⁹ Je
sum z flagellauit zc. Jo. xix.
Ex se p̄z totū p̄ns euāgelij.

Sc̄ti Joānis an̄ portā lati.

Ir̄it iesus Petro: seq̄
re me) Vide in festo sc̄ti Jo
annis euāgeliste.

In trāslā iōeb. Dñi sc̄i p̄festo

Os est sal terrē. Mat
thē. v. Est at̄ notādū q̄ ver
ba p̄ntis euāgelij dixit ch̄s
discipul⁹ suis. z seq̄nt̄ intelli

gunt dicta platis oib⁹. Et qz docere est p̄
latoz: ideo etiā de doctorib⁹ intelligunt.
Assimulant autē salti p̄mo: qz per doctri
nā celestij: corpa a corrupōe p̄seruat fm
Hila. Sc̄do: qz p̄ eos p̄ditur hoim gen⁹:
fm Hiero. i. p̄ficiat vt sit sapidū p̄ intellectū
z amorē diuioz. Tertio: qz sine sapore ce
lestis sapiētie quā isti tradūt nullū sacrifi
ciū bonoz opez est acceptū deo. sicut sine
sale nullū sacrificiū offerebat deo in lege
moysaica fm Remi. Quarto fm eundē
Remig. qz celestis sapia p̄ aplos p̄dicata
exerceat humores carnalium opez: aufert
putredinē z fetorē male p̄feratōis: z ver
mē libidinosē cogitatōis. Nec ille. Qz si
sal euanuerit. i. si doctrina errauerit fm
Hiero. vt i p̄secutōib⁹ defecerit fm Aug.
(i q̄. i. p̄ quē sal licet). i. p̄ditet terra: siue ho
mines terreni. q̄t dicat Nō erit p̄ quē po
pul⁹ corrigat⁹ z p̄firmet Ad nihilū valet
vltra nisi vt mittat foras) extra eccliam p̄
excoicatos si sit heretic⁹. Vel extra ecclē
siā q̄ ad meritū: si sit p̄cor⁹ z p̄culcet ab ho
mib⁹) tanq̄ ab alto ad ima riuēs (vos est⁹
lux mūdi) Sicut autē plati sūt sal: p̄cipue
q̄t p̄ doctrinā monent affectum exhoratō
do ad p̄temp̄tū terrenozum z amorem ce
lestij: ita sunt lux: quādo p̄ doctrinā illuz
minant intellectum circa credēda. z sūt
sicut ciuitas fortis ad quā p̄fugit debi
les. Nō nō p̄nt. i. nō debēt abscondi tacē
do p̄tate fidei loco z tpe oportuno. Sed
qz lux doctrine sine effectu opez paz va
let doctoz i parū p̄ficiat auditori. i. subdi
tur (Nō p̄t ciuitas abscondi sup̄ mōtē po
sita. neqz accēdūt lucernā z ponūt eā sub
modio: sed sup̄ candelabz vt luceat oib⁹ q̄
in domo sūt. Sic luceat lux vestra coram
hoib⁹ vt videāt opa v̄a bona z glorificēt
patrē vestz q̄ i celis ē) Nota lux v̄a. i. do
ctrina q̄ sine opib⁹ auditorib⁹ paz: docto
rib⁹ aut nihil p̄dest: sed pot⁹ interdū ob
est. Sicut at̄ dicit glo. postq̄ saluator do
cuit q̄les debent esse doctozes: docet qd̄
debent dicere: dicens (Nolite putare qm̄
veni soluere) id est transgredi vel annihili
lare q̄ ad moralia. id est decē p̄cepta deca
logi (legē aut p̄phetas nō veni soluere sed
adimplere) Ad intellectuz aut̄ istoz: quia
varia dicūt doctozes expositozes: oib⁹ ex

De quibusdam festiuitatibus

positioib; omissis fm ppiā mentē aliqua dicemus. Scienduz est ergo ex doctrina scilicet Tho. ij. ij. vbi d' lege veteri loquit: q' i p'dicta lege erant tria genera p'ceptorum. Quedā em dicebant moralia. i. decē p'cepta decalogi. Ista erant de lege nature: iō sp' habēt durare sicut sp' eadē est homini natura. Quedā s'p' erāt ceremonialia: p'ri nētia. i. ad diuinū cultū. Ista fu' h'nt figuratiua: sicut immolatio agni paschal' figurabat ch'ri passionē. Postq; q' cōpleta fuerūt illa q' per talia figurabant: cessare debuerūt ista p'cepta. Si em etiā nūc imolaret iste agn' significaret q' ch'ris adhuc esset mortu' qd' est impiū. Et h' sine peccato talia fuari nō possunt. Et hinc est q' p'ceptū de sanctificatiōe sabbati cū cēt partū morale. i. q' ad h' vt aliq' tēpe cessante: hō mines a suis opib; vacaret deo: et par' tūm ceremoniale. i. q' ad h' q' istud t'p' est sabbatum qd' interpretat requies et significat bat' q'et' ch'ri in sepulcro: cessauit q' ad se' cundū sed nō q' ad p'muz. Et nō aliqd' t'p'us dam' deo sed nō sabbatū. Quedā s'p' p'cepta erāt iudicialia q' s' p'inebant ad reg' mē p'li: vt q' ille q' furabat aliqd' restitueret illud et aliqd' p'ris. Ista aut' nō possūt eadem congrue dari omnib; populis: iō variat' populo ista variant. Et ea ch'ris reliquit in arbitrio p'ncipum: ita q' nō tenemur illa fuare sicut moralia. nec etiā p' h'bemur ea obseruare sicut ceremonialia. Tota ista doctrina est sancti Tho. Ch'ris q' impleuit legē q' ad moralia ea obseruādo. et declarādo et p'silia sup'addēdo. Declarauit em q' interiores mot' animi etiā sine exteriori ope sunt peccata qd' iudei nō credebāt: nisi forte vbi lex exp'sse p'cupiscētiā phibeat. Imo quādo lex phibet cōcupiscētiā vxoris aliene: nō intelligebāt de p'cupiscētia luxurie sed auaricie. Naz et sc'us Tho. ij. vbi sup' dicit q' voluntatem adulterij iudei nō credebāt peccatum Cerimonialia aut' et p'phetias ch'ris impleuit exhibendo f'itatem quā significabāt. Sed vniuersaliter totā legē q' ad moralia et ceremonialia et legalia impleuit p' obseruantiam vsq; ad mortē. Amen q'ppe dico vobis donec trāseat celum et terra: tota vni' aut vni' apex nō p'terbit a lege. Ioh' ē lit

tera hebraica: iōtha s'p' greca. et fm Raba nū in numero signat decē: iōq; significat decē p'cepta moralia. Apex s'p' nō ē littera: sed signū q' valor discernit l'raz. Nam apud hēbreos aleph valet a. et e. fm q' ad dunt ei diuersa puncta: q' apices dicunt et significāt ceremonialia. Nec iōtha. q' nez q' apex: sine impletōe p'dictio mō p'transibit. Quāuis etiā dicere possumus q' iste: mod' est loquēdi q' significat q' tota lex vsq; ad mīma p'dictis modis debz impleat' q'vū ad oia p'cepta obligatiua et q'ntū ad oia p'phetias (donec) id est q'usq; (trāseat) ce' i' et terra) q' dicunt trāfire nō fm sub' stā. itaz sed fm q'litatē accidentale: q'z tā c'li q'z terra post iudiciū erunt lucida suo mō pl' q' ante: vt als dicit' est (Qui s' soluerit) i. nō obfuaugrit: vel nō sane intellexerit fm glof. (vltim de mādatis istis minimis) Ista mādata mīma fm Ch'ry. sup' Mat. et in hōme. sunt ip'e declaratiō nes decē p'ceptorū: q's ch'ris statim erat doctur': puta q' nulli licet sine causa irasci: et q' nō licet p'cupiscere mulierē turpē. Dicunt aut' ista mādata mīma a ch'zo fm Ch'ry. q' sicut de se ita et de suis p'ceptis hāmilia dicit. Vel mīma fm Augusti. sunt ip'a p'cepta Moysi: maxima s'p' q' super addit ch'ris (et docuerit sic homines: mīnim' vocabit' in regno celoz). i. fm Ch'ry s'ost. damnabit' tempe resurrectōis: qd' h'ic regnū celoz d'z: eo q' in tali t'p'e tā anima q' corp' iustoz erit in gl'ia. Vel fm Greg' go. p' regnū celoz eccl'ia intelligenda est: i. q' doctor q' soluit mandatū: mīnim' vocat'. quia cui' v'ra despiciat restat vt eius fimo p'temnat. Nec ille. (Qui aut' fecerit et docuerit h' magn' vocabitur in regno celozum)

Sanctorū Veruasij et Prothasij.

Om egredere iesus de templo Hier. xij. Ad irel lectū hoz q' in h' euāgelio dicunt. scilicet nō est q' apli credebant q' post destructionē hier'lm. statim deberet oia p'summarī et mōs finiri. Ido q' ch'ris eis p'dixerat ruinam temp'is: et cō

De sancto Joanne bapti.

ma acuta: qz ē indeclinabile (z vro: illi de filiabz Barō: z nomē eius Helisaber. Erāt autē iusti ambo añ deū: incedētes in oibz mādarz z iustificatōibz dñi sine qre/ la. Et nō erat eis fili?: cog eēt Helisaber steris: z ambo pcessissent i diebz suis. Fa/ etū est autē cū sacerdotio fungeret Sacha/ rias in ordine vicē sue añ deū: p̄p̄t̄ p̄suetu/ dinē sacerdotij sorte erūt: vt incēsum po/ neret ingressus in tēplū dñi. Et ois mul/ titudo ppli erat orans foris hora incenss) Sacrificiū fiebat extra tēplū. i. extra do/ mū infiorē. fiebat em̄ in atrio qd̄ erat ime/ diate ppe illā domū. sed tñ intra domum erat altare icēsi sup qd̄ ponebat incēsum ex/ p̄to sacrificio. Et p̄o illd̄ altare eēt inf/ sc̄t̄sōz v̄l nō. ē q̄stio inf̄ doctozes. Aug. tenet qz sic. alij qz nō: q̄b̄ assentio. Appa/ ruit autē illi angel? dñi stās a dextris alta/ ris icēsi. Et Zacharias turbat? ē vidēs: z timor: irruit sup eū. Aut autē ad illū āgel? Re timeas zacharia: qm̄ exaudita ē dep/ catio tua) Ista depcario fm̄ Aug. intelli/ git esse facta p̄ p̄lo: non autē p̄ filio hūdo. Hā etiā angelo dicēte qz habitur? eēt fili/ um: n̄ credidit ei. Sc̄d̄z alios p̄o erat de/ p̄cario p̄ filio hūdo: quā tñ tūc nō effude/ rat: s; l̄ge añ. (et vro: tua Helisaber pa/ riet tibi filiū: et vocab̄ nomē ei? Joannē) id ē in q̄ ē ḡfa v̄l cui datū est. Sic em̄ inf/ p̄raf. Beda. Singulor? meriti indiciūm dat? q̄riēs hoibz nomē iponit a deo v̄l nū/ ciat. Hec ille. (et erit gaudiū tibi z exult/ ratio: z mltr̄ in nitate ei? gaudebūt). s. a/ mici z vicini. In festo p̄o natiuitat? eius gaudēt ch̄iani. z vt fert etiā pagani (erit em̄ magn? corā dñi o: z vinū z licerā nō bi/ ber) Est autē licera suc? ex frugibz z pomis coct? p̄cipue dactylis exp̄ssus: q̄ p̄t̄ inebri/ are sic z vinū. (et sp̄sc̄to replebit adhuc ex vtero m̄ris sue) Et q̄ pater qz fuit i vte ro sc̄rificat? sicut z Hieremias: de q̄ dictū est Hiere. j. Anteq̄ extres de vulua sc̄ri/ ficauit te. Idē a fortiori credid de brā yir/ gine: s; ex sc̄ptura nō habeat (et mltr̄os fil/ loz isrl̄ quertet addōm deū ipoz. et ipse p̄cedet añ il lū) nascēdo: p̄dicādo: baptizā/ do (in spū z p̄tute helie). i. sc̄ritate Helie: cui fuit silis p̄mo in aspitare vicē. sc̄do in p̄stantia docendi p̄tate. tertio in p̄ceden

do p̄mū dñi aduentū: sicut helias p̄cedet secundū (vt cōuertat corda patz). i. iudeo rū fm̄ Grecū: q̄ iudet p̄tes fuerūt aploz (in filid̄). i. añ filios seu aplos fm̄ eūdē. ad q̄s diligēdos Joānes inducebat iu/ deos: z ad eis credendū. nō s̄d̄ dicit (et icre/ dulos ad prudentiā iustoz) q̄ prudentia fm̄ Bedā: p̄sistit in q̄redo salutem nō ex optibz legz: sed ex fide ch̄i (passare dño). i. ad suscipiendū dñm seu ch̄m (plebē p̄fē/ ctam). i. deuorā.

In die Joannis baptiste Elisaber impletū est tē pus pariedi: z peperit filiū) Lu. j.

(Et audierunt vicini z cognati eius: qz magnificauit dñs misericordiam suā cū illa: z z gratulabant ei. Et factū est in die octauo venerūt circūcidere pueruz: z vocabāt eū noīe patris sui Zachariā. Et r̄ndens m̄ ei? dixit. Nequaq̄: sed voca/ bit Joānes) Et hoc patet fm̄ mltr̄os qz n̄ solū zacharie: sed etiā Helisabeth fuit re/ uelātū a deo nomē p̄curtoris. Nō em̄ po/ tuit illud a marito didicisse. qz vt d̄t b̄t̄as Lucas: exiit mut? de tēplo qm̄ angelus ei apparuit. Esti dicat qz potuit scribere il/ lud nomen añ sic tūc: dici p̄t qz v̄z qdē est: sed tñ si illud sc̄p̄sisset z reuelasset p̄i? nō q̄st̄uissent hoc tūc ab illo. (Et dixerūt ad illā: qz nemo est in cognatione tua qui vocet h̄ noīe. Inuebant autē p̄i ei?). s. s̄i/ gnis. Et q̄ pater qz n̄ solū mut? sed etiam surdus erat fact?. Si em̄ potuisset audi/ re p̄ba: nō significasset ei illi p̄cept? suos p̄ nut? seu h̄mōi s̄iē (quē vellēt vocari eū) Et postulās. quigillarē: scripsit d̄tes: Jo/ annes est nomen ei?. Et mirati sunt vni/ uersi). s. qz p̄i z m̄ p̄uenirēt in noīe: maxie qz Zacharias nō dixit: vocabit Joānes: sed dixit: Joānes est nomē eū. In h̄. s. inu/ ens qz h̄ nomen erat impositū a deo ipsi puero (p̄ptū est autē ilico os ei? z lingua ei?: z loq̄bat b̄ndictēs deū) Zacharias em̄ fuit p̄cussus p̄tuatione loquele: eo qz an/ gelo loq̄nti non credit: diffidens de sua senectute z vro: sterilitate: et vsqz ad na/ stitatem filij fuit mutus (et factus est t̄i/ mor: magnus sup oēs vicinos eozum). i. admiratio. vel timor sup Zachariā casti/

gato p̄ angelū (et sup̄ oia montana iudee diuulgabant oia verba hec. Et posuerūt eis q̄ audierāt i corde suo dicētes Quis putas puer ille erit? Et tēn̄ manuū dñi). i. virtus (erat cū illo) q̄. s. circa illuz faciebat miracula (Et Zacharias pater ei⁹ repletus est sp̄s̄c̄to: et p̄phetauit dicens) In sua p̄phētia duo p̄dixit. sc̄z q̄ de⁹ uisitauit nos mittēdo Joannē qui esset p̄cursor ch̄i. et etiā q̄ de⁹ fecit redemptionem. i. inuisitae dēptorē plebis sue. i. ppl̄i sui (B̄ndictus dñs de⁹ s̄c̄l̄i: q̄ uisitauit et fecit redēptōez plebis sue.

In vigilia apostolorū Petri et Pauli.

Imon Joannis diligis me plus his Joā. vi. Est autē sciendū q̄ ea q̄ in p̄nti euāgelio narrant contigerūt q̄ saluator apparuit Petro et socijs ei⁹ piscantib⁹ in mari tyberiadis post suā resurrectionē (Simō Joannis). s. filius (diligis me plus his) i. pl⁹ q̄ alij apl̄i q̄ erāt p̄ntes. s. Thomas: Nathanael: et duo filij Sebedei: et alij duo. q̄ sunt innomiati. Interrogat autē de h̄ ch̄i stus: ad inuendū q̄ is q̄ eligit in p̄latuz dēbet esse alijs melior. Et h̄z s̄m iura sufficiat eligere sufficientē: tñ q̄ ad deū quilibet tenet eligere meliorē. nō meliorē s̄m p̄liciter. i. q̄ maḡs habet de charitate: sed meliorē q̄ ad hoc: q̄. s. p̄sideratis oib⁹ est aptior ad regimē. Ceteris tñ parib⁹ eligēdus est melior: simplr: quia similior: est s̄m pastor. Unde de hoc s̄c̄m Tho. ij. ij. q. lxij. c̄d̄l. vj. (Dic̄ ei. Et q̄ dñe tu sc̄is: q̄ amo te) nō d̄t autē: plus q̄ alij. q̄ suam fragilitatē in negatiōe fuerat exp̄. v̄l q̄ vt d̄t Aug. ignorabat alioz corda (Dic̄ ei. Pasce agnos meos). i. incipiētes (Dic̄ ei ei itez) Iterato d̄t vt ostendat q̄ntū n̄ sum debeat facere p̄lat⁹ de subditis (Simō Joānis diligis me. At illi. Etiam dñe tu sc̄is q̄ amo te. Dic̄ ei itez. Pasce agnos meos) p̄ficiētes. (Dic̄ ei tertio. Simō Joānis amas me. Cōtristat⁹ est petrus q̄ dixit ei tertio: amas me) s̄m aliquos ieo q̄ ch̄is frēq̄nter interrogaret quod sciebat. Unde s̄m alios cōtristat⁹

est: quia timuit ne ch̄ist⁹ sibi p̄diceret alijs qd̄ malū futurū: sicut fecerat q̄n̄ dixit ei q̄ ter illum esset negatur⁹. Et dicit ei. Dñe tu oia nosti: tu sc̄is q̄ amo te (Dic̄ ei Pasce oues meas). i. p̄fectos. Et neq̄s crederet leue op⁹ p̄esse: oñdit ch̄is ad qd̄ ordi⁹ nabat ouū suaz pastorem. q̄ ad hoc vt p̄ morte oñt̄ eret caduca oia p̄tēnda. Et subdit (Amen amē dico tibi: cū esses iunior cingebas te et abulabas vbi volebas. Eū autē senuer⁹: extrēdes man⁹ tuas). s. in cruce (et ali⁹). s. carnifer (te cinget). i. ligabit in cruce (et ducet q̄ tu nō vis). s. s̄m senualitatē. i. ad mortē (Hoc autē dixit). s. ch̄ist⁹ (significās q̄ morte). s. ip̄e Petri⁹ (clarificatur⁹). i. glificatur⁹ (esset deū) Significatur p̄m q̄ crucifigeret.

In die aploz Petri et Pauli

Enit Jesus i partes cesare: p̄ h̄ i p̄i. Et. Unde supra in cathedra i c̄i Petri.

In cōmemoratiōe s̄c̄i pauli Cēnos reliquimus o m̄nia et. Unde supra in Louer sione s̄c̄i Pauli.

In octaua aploz Petri et Pauli

Visit Jesus discipulos suos ascendere i nauicula. Mat. xij. Patet autē p̄ns euangeliū ex dicitis sabbato ante primā dñicam qua dragesime.

In festo septem fratrum.

Quēte iesu ad turbas ecce mater et c. Mat. xij. Unde feriā q̄rta post primā dñicā q̄dragesime.

S̄c̄e Marie magdalene.

Quabat Iesū qdā pharisae⁹ et c. Unde feria quinta post q̄rtam dñicā q̄dragesime.

Sancti Apollinaris epi

Acta ē cōtrētio iter eos: q̄s eoz videret esse maior⁹ Lu. xij. (Dixit autem eis. Reges

De quibusdam festiuitatibus

gētū dñant eoz. z q̄ prāte hñt sup eos be-
 nefici vocant. Vos at̄ nō sic: s; q̄ maior ē
 in vob̄ fiat sic̄ minor. z q̄ p̄cessor est sic̄ mi-
 nistratoz. Nā q̄s maior est: q̄ recūbit: an q̄
 ministrat: Nōne q̄ recūbit. Ego at̄ i medio
 vestrū sum: sicut q̄ ministrat. Vos at̄ est; q̄
 p̄māst; mecum i tētatiōib; meis. Hoc euā-
 geliū p̄z ex diez; feria q̄tra postscōdam do-
 minicā. xl. q̄ti to tū. Hortiū at̄ p̄tensionis
 de q̄ hic d̄r: fm̄ theo. fuit: qz q̄rebāt inf̄ se
 q̄nā cēt q̄ ch̄m traderet: fm̄ hō Grecū fu-
 it. qz discedere ch̄io optebat aliq̄e eoz; fi-
 eri alioz; p̄ncipem (Et ego dispono). i. tra-
 do (vob̄ regnū) rā eccl̄ie militatis cui? fue-
 rūt facti rectores: q̄ eccl̄ie triūphāt; cui?
 fuerūt i morte facti ciues z p̄fir reges: q̄s
 oēs sc̄i i p̄sā aliq̄ mō regnāt: qz. s. reḡt il-
 le i quē oē suū velle dirigūt (vt edat; z bi-
 bat;) ip̄m sac̄m eucharistie (sup mensam
 meā). i. sup altare meū (i regno meo). i. eccl̄-
 sia militate. v̄l vt edat; z bibat;. i. vt fru-
 amini sup mēsz meā. i. sup v̄l p̄p̄t̄ificā
 visionē peccat; (z sedeat; sup thronos duo-
 deci iudicātes duodeci trib; isrl̄)

Sancti Jacobi apostoli.

Lcessit ad Iesum m̄r
 filioz; Iacobedi zc. Vide fe-
 ria q̄tra post dñicā scōdam q̄
 dragētime

Sancte Marthe virginis.

Atrauit Iesus in q̄d/
 dā castellū Lu. x. Istud ca-
 stellū de q̄ hic agit. fuit Be-
 thania v̄d̄t Orige. (Et mu-

lier q̄dā Martha noie) soroz. i. Lazari (ex-
 cepit illū. i. i domū suā. Et huic erat soroz;
 noie Martha: q̄ etiā sedēs sec⁹ pedes dñi
 audiebat sb̄ū illi⁹) magna suauitate eius
 delectata (Martha at̄ satagebat). i. p̄ viri
 b⁹ conabat (circa frequēns). i. q̄ridianū (mi-
 steriū). i. circa p̄pationē refectiōis p̄ ch̄io
 z discipul; (Que stetit) fessa discursibus (z
 ait) alacrit; z cū reuerētia z p̄fidētia maḡ
 (Dñe nō ē tibi cure q̄ soroz; mea religt me
 solā ministrare. Dic; illi vt me adiuuet.
 Et rñdēs dixit illi dñs Martha martha
 sollicita es: z turbas) .i. inq̄teraris (erga

pl̄nā). i. p̄p̄ multa (Porro vnū ē necessa-
 riū). i. de⁹. v̄l vnū. i. mēt; vnitas: siue dēs
 v̄l vnū. i. vita p̄tēplatiua v̄l actiua. Nō
 cesse est em̄ vt q̄ deo fuit: fuitat v̄l actiua
 v̄l p̄tēplatiua vita vel i v̄traq;. S; tñ cō-
 tēplatiua est simplicit; melioz; actiua. ij.
 ij. q. clxxxij. z ē finis ei⁹. ij. dist. xxxv. In
 casu tñ necessitatis dimittit; p̄tēplatiua. p̄-
 p̄ter actiua (Martha optimā p̄tē elegit). i.
 vita p̄tēplatiua (q̄ nō auferet ab ea) sicut
 actiua q̄ cessat i morte. Cōstit em̄ in fut̄-
 tū q̄rbibem⁹ hoib;. Utraq; p̄o vita fu-
 it i b̄tā p̄ḡie Maria. Nā p̄seruabat oīa
 d̄tra de ch̄io p̄ferēs i corde suo: z rursus
 dicebat q̄stuarā fm̄ Hiero. eo. s. vt arbi;
 tior: quia z de questu viueret: z p̄ sanctis
 paup̄ib; faceret questū. Jo in assumptiōe
 ei⁹ legit hoc euāgelū

Sancti Petri ad vincula

Enit Iesus i p̄tes ce-
 saree Philippi zc. Vide sup
 in cathedra sc̄i Petri

In Inuētiōe sc̄i Stephani

Ecce ego mitto ad vos
 p̄phetas zc. Vide sup in fe-
 sto Stephani.

Sancti Dominici cōfessoris

Des estis sal terre. vid
 sup i traslatiōe b̄ti Dñici

In transfiguratione dñi.

Sumpsit Iesus Pet-
 rum Jacobū z Joāne. vide
 sabbato. ij. q̄dragētime

In vigilia assumptiōis bea- te virginis.

Quente Iesu ad tur-
 bas. vide dñicā. ij. i quadra
 gesima.

In die assumptiōis b̄tē v̄ginis.

Atrauit Iesus in q̄d/
 dam castellum zc. Vide sup

in festo sancte Martini.

In decollatione sancti Joannis Baptistae.

Isit Herodes ad tenu

m Joane. et vinxit eum in carcere
re pro herodiade uxore Phi-
lippi fratris sui: quia duxerat eam

Bar. vi. De causa incarcerationis Joannis di-
cti est dicitur. Et de adventu. et nunc addimus
fm q recitat. Hic histo. et Beda. ipsa He-
rodias fm alijs fuit filia Arethe regis. Et
revera vt ibi scriptum fuit filia Aristoboli.
Nupit at fm Josephu vt recitat in
histo. herod. no qd herodi agrippe vel
trarche. s; cuida herodi filio herodis ascen-
dente ex filia simonis sacerdotis. Forre tñ
vt de pdicta mgr: iste herodes dicebat eti-
am Philippo. Dicebat em Joanes herodis.
No licz tibi hie vxore frs tui. Herodis
at insidiabat illi et volebat occidere
eum nec potat. Herodes at metuebat Jo-
ane. i. pplm zelate. p Joane. timebat em re-
bellionem ppli. Un ena ne pplus rebellaret
fingeat se libent audire Joane (scies em
vix iustu et scrm: et custodiebat eum. Et au-
dito eo multa faciebat: et libent eum audie-
bat) qntu ad aliquam scitilla ronis vt appa-
reter. reuera at ipe vt coplaceret adultere
desiderabat ei morte fm suam Bede (et
cu dies oportunus accidisset). s. ad homici-
dium ppetrandum: vt intedebat adultz et adul-
tera (herodes natal sui cena fecit: pncipibz
tribunis et pms galilee. Luce introisset
filia ipsi Herodiadis et saltasser). i. chori-
sasset (et placuisset Herodi simulqz recum-
bentibz) rex ait puelle. Vere a me qd vis et
dabo tibi. Et iuravit illi: qd qd petieris
dabo tibi: s; dimidium regni mei. Iurame-
tu aut regis fuit vt Joane sub legitima
causa necare videret: et psequerit pplis no re-
bellar. Qu cu exisset dix. mfi sue. Quid
petas. At illa dixit. Caput Joannis bap-
tiste. Luce introisset statim cu festinatione ad
regem: petiuit dices. Volo vt ptin des mi-
hi in disco/caput Joannis baptiste. Et co-
tristat est rex: s; apparet et fm opinionem
astantiu: vt de Beda. Nam Joseph dixit
est pater chri: qz ita videbat et putabatur
Dicit aut iste herodes rex: no qz habuerit

diadema: sed qz regnabat tanqz dñs (ppter
iusturandum et ppter siml discuberes noluit
it ea tristare: sed missis spiculatoro precepit
afferi caput ei in disco. Et decollavit eum
in carcere: et attulit caput eius in disco: et
dedit illi puelle: et puella dedit matri sue
Quo audito discipuli eius venerunt et tu-
lerunt corpus eius: et posuerunt illud in mo-
numento. Est autem notandum q ab hac
morte raro aut nunq suos milites chris
liberavit: qui tñ eos sepissime liberavit ab
alijs cruciatibz. Hoc aut ideo factu pu-
ro: qz hec mors inter violencas mortes vi-
det minus dedecoris et doloris hie vt in
pluribz. Ab hac g no eripuit qz mori vo-
luit i testimoniu veritatis: et tñ liberavit ab
alijs: siue ad copescenda vesania eoz q vi-
lores mortes in derisum conabant infer-
re: siue ad pfortandū milites suos forte in-
terdu trepidantes.

In natiuitate beate virginis.

Iber generationis Ies

su chri. Bar. j. Supple hic
est. vt Chiso elate. s. hec e. He-
brei em cofer mittunt ly est.

Et intellige de generatione ipali: qz diuina
est ineffabilis (fili David filij Abraam)
Isti duo ponunt vt radices in chri gene-
alogia. Primo: qz ad istos facta est specia-
liter pmissio. Scdb: qz David fuit pnci-
palis inter reges: et Abraa inf pntarchas
ex regibz aut et patriarchis debebat descē-
dere chris. Preponit aut David s; sit rpe
posterior. Primo ppter regis dignitate: et
itez ne bis repetendus fuisset Abraa in
termino vno posito. i. David. s. dicēdo fi-
lij abraa et David. Abraa aut et. (Abra-
am genuit Isaac. Isaac aut de Hismaele
eiusde filio: qz p illu no descendit chris (Isa-
ac aut genuit Jacob. Jacob aut genuit
Judā et fratres eius) q cum Judā nomi-
nant licz ab eis no descendit chris. qz fu-
erunt ptes et capita ppli dei (Judas autē
genuit Phares et Saram de Thamar) q
no erat vxor ei: s; erat vidua relicta filij
ipsi Jude. Dicit hic bris Hiero. q in ge-
nealogia chri nulla ponit scra mulier: sed
tm ille qz septura respēdit: vt Thamar

De Natiuitate brē Marie

q̄ fornicata est cum Iuda. z Ruth q̄ fuit gentilis idolatra. z similit̄ Raab meretrix et Bersabee q̄ fuit adultera p̄cibēs cū dauid. Et hoc vt ait vt q̄ p̄ p̄cōribz venerat de peccatricibz nascens oim p̄cā deleret. Alia cā s̄m alios q̄re iste mlieres exp̄mū tur/est. qz fuerūt accidētalr̄ p̄iūcte vīz ex q̄bz p̄ceperūt: qz nō fuerūt p̄ncipales vxores eoz. Sz̄ d̄ dicta Hiero. arguit Aico. de Ly. Primo. qz s̄m eūdē Hie/ro. p̄pter p̄cā iorā filij ei⁹ vsqz ad q̄rtā generationē tollunt d̄ ch̄z genealogia. Vñ h̄ non ponit. Ochozias. Joas. z Amasias. Nō q̄ iste mulieres p̄pter sua p̄cā inserunt. Secūdo qz brā Maria h̄ ponit q̄ sancta fuit. Tertio qz Raab videt̄ a s̄ptura cōmendari: qz exploratores ppli d̄ abscōdit. Josue. ij. et s̄m Ruth: eo qz socii fuit fidelis: z ad deum ab idolis est conuersa Ruth. ij. Ad ista aut̄ soluēda. Ad p̄mū mū dico: qz oēs istas mulieres fuisse peccatrices ex s̄ptura p̄statz p̄nter non sūt d̄icēde sc̄tē ad mentē Hiero. q̄ p̄ p̄cās itel/ligit innocētes. Fuerūt tñ vt rōnabiliter credit̄ finaliter penitētes z iustificatē. Et qdē iusticia Raab z Ruth satz ex dictis patet. Thamar aut̄ postq̄ fuerat ad mortē p̄demnata/ fuit a Iuda absoluta. vt patet B̄n. xxxij. Vñ p̄sile est qz penituit Et idē est d̄ Bersabee q̄ post fuit dilecta regi Dauid z regi Salomoni: vt patz. iij. Reg. j. Intellexit q̄ Hiero. d̄ p̄cōribz penitētibz in q̄s passio ch̄z efficacā habet. De Iorā aut̄ n̄ h̄z auctas vl̄ rō qz penituerit. vñ nō est s̄le. Ad sc̄d̄m dico qz Hie/ro. loquit̄ de his q̄ ponūt in genealogia z nō in ei⁹ termino: z q̄ potuiss̄t omitti: tal̄ aut̄ nō ē virgo ex q̄ sola d̄scēdit ch̄z. Ad tertiuū dico qz iste fuerūt rep̄hēse p̄ scripturā p̄ aliq̄ tpe vt ex dictis p̄z r̄c. (Phares aut̄ genuit Esrom: q̄ genuit Arā: q̄ genuit Aminadab: qui genuit Naason. Iste aut̄ Naason cū p̄re suo exiit de egypto: z t̄d̄o fuit p̄ncips i tribu iuda in deserto post p̄c̄m suū q̄ fuerat p̄ncips in exitu isrl̄ de egypto super eadē tribu iuda Imd̄ iste aminadab qñ rubruz mare fuit a d̄no p̄ficatū p̄ mediu (ita qz aq̄ erant a dextris

z a sinistris q̄nt mur⁹: vt h̄z Ezo. xiiij) p̄m post moysen cū curribz suis itrauit mare: alijs q̄ntibz: et ibi tribu iude meruit regnū sup̄ pplm. Et de h̄ itelligit illd̄ Ean. j. et ē vox synagoge seu ppli isrl̄ timentz p̄ Aminadab. Alia inq̄t mes Turbauit me p̄ q̄drigas aminadab. (Naason at̄ genuit salmō. Salmō at̄ genuit booz d̄ raab) q̄ raab fuit gētil. Sz̄ d̄ qz h̄rat p̄ceptū vsqz Deut. vij. vbi p̄cipit̄ ne tales vxores s̄ly isrl̄ accipent. Ad h̄ d̄ qz illd̄ p̄ceptum fuit. Ne mlieres ad idolatriā iducerēt matros. vbi aut̄ ip̄e erāt p̄uerse ad deū z alī Magni egerāt p̄ dei p̄lo d̄sp̄sabat a d̄no vt credit̄ qz illa m̄rimonia fierēt. Et idē dicendū est d̄ ruth q̄ fuit p̄iūcta booz (Booz aut̄ genuit obeth ex ruth (Obeth at̄ genuit iesse) Jesse fuit p̄z dauid: z alio noie dicebat Isai (Jesse aut̄ genuit Dauid regē) Iste sol⁹ noial̄ rex p̄ excellētā sc̄itaz: z qz fuit p̄m⁹ inter reges a q̄bus d̄scēdit ch̄z (Dauid aut̄ rex genuit Salomonē ex ea q̄ fuit Urie). i. ex bersabee cū q̄ p̄m⁹ comiserat adulteriū: vt patet. ij. Reg. xi. (Salomō aut̄ genuit roboā) qui fuit itul⁹ filij sapiētz. Sub isto d̄iuisū est regnū Dauid in duo regna. s̄m regnū iuda qd̄ erat duaz tribuum. s̄m iude z b̄niamin: et in regnū isrl̄ qd̄ erat. x. tribuum. vt patz. iij. Re. xij. (Roboā aut̄ genuit abia) Abia aut̄ genuit asa. Asa aut̄ genuit Josaphat. Josaphat aut̄ genuit Iorā. Iorā aut̄ genuit ozia) Hic tres reges omittuntur. Nā iste ē successiōis ordo. iorā: ochozias: joas: amasias: ozias. Rō aut̄ h̄uit ē qz euā gelista voluit vnā q̄terdecā ponere ab Abiā vsqz ad dauid. z vnā aliā a dauid vsqz ad transmigratiōez babilonis. Iō at̄ istos pot⁹ q̄ alios omisit s̄z Hie/ro. qz Iorā p̄iūct⁹ est imp̄ssimē Bezabel Vñ i genealogia ch̄z/ filij ei⁹ vsqz ad q̄rtā generatiōez excludunt (Ozias aut̄ genuit Iorphan. Iorphan aut̄ genuit Achaz Achaz aut̄ genuit ezechia. Ezechias at̄ heredē qñ dicit̄ est ei⁹ a d̄no p̄ Esaiā. Dispone domui tue qz morierz r̄c. Esa. xxxij. z tūc fleuit nō timore mortis: s̄z p̄ delectū semis: t̄mēs ne ch̄z de semē suo n̄ nasceret. Iō orauit z fleuit: et d̄ns dedit

ei. xv. annos q̄b̄ sup̄uieret: z tūc genuit
manassen q̄ p̄io fuit pessim⁹: vt patz. iij.
Reg. xxi. vbi d̄r q̄ i pleuit hierl̄m sanguie
p̄ haz vsq̄ ad os: inter q̄s Elaiā auūcu
lu suū secari fecit: p̄pter qd̄ in captiuitatez
duct⁹ est. finaliter tñ penituit z ad regnuz
suū restituit⁹ est: vt pater. ij. Paral. xxiij.
(Manasses autē genuit amon. Amon at
genuit iostā) Iste fuit optim⁹: z a iuuetu
te sua q̄siuit d̄nm (Iostas at genuit ieco
niā z fr̄es ei⁹ in trāsmigratōe babiloniē)
nō qz iam esset trāsmigratio q̄ sunt gē
niti: sed qz iminebat. Romian⁹ autē fr̄es
ieconie cū eo: qz sicut z ille sunt captiui
Ioaichaz atē q̄ prim⁹ regnauit post iostā
captiuat⁹ est p̄ regem egypti: vt pater. iij.
Reg. xxiij. q̄ loco ioaichaz p̄stituit regē fra
trē ei⁹ eliachim: quē v̄p̄cauit ioaichim vel
iechoniā. Iste a rege babilonis capt⁹: cū
in babilone ducere: an ip̄o itinere remis
sus est ad regnū suū sub iuramēto q̄ ei fi
deliter deseruieret: q̄ q̄rto āno volēs rebel
lare: ab eodē capt⁹ z occisus est. z cadauer
ei⁹ extra hierl̄m p̄iectū est: z regnauit Ioa
ichim filius ei⁹ p̄ eo: qui s̄l̄r dicit⁹ est Ie
comias: lz scribat aliter q̄ pater su⁹. Iste
regnauit trib⁹ mensib⁹. deinde in babilo
nē cū m̄re z nobilib⁹ captiuus duct⁹ ē. z re
gnauit auūculus ei⁹ sedechias fil⁹ Iosie.
Hic v̄ndecimo anno regni sui: qz rebella
uerat: captiuat⁹ ē a rege babilonis z exce
cat⁹: z hierl̄m destructa z replū cōbustū
est. iij. Reg. xxv. (Et post trāsmigratōez
babilonis iecomas genuit salathiel) Iste
iecomas a q̄ incipit tertia q̄rterdena: nō fu
it fil⁹ iosie imediate: s̄z fuit nepos ei⁹: at
nō essent q̄ tuordecim i vltia q̄rterdena. s̄z
de hoc infra. (Salathiel autē genuit zoro
babel) Sub isto redijt p̄plus dei de babilo
ne ad terram suam. Hic vt h̄ d̄r genuit
abiud. Nec ē h̄ qd̄ d̄r. j. Paral. iij. q̄ ge
nuit iohanan: ananā: z solomit. qz aliq̄s
istoz p̄riū habuit duo noiat z dicit⁹ ē abiud
Ab isto abiud vsq̄ ad Ioseph nō h̄z ge
neratōis ordo in l̄ptura. sed b̄r̄is Dar
the⁹ habuit aliūde. Fuerūt em̄ in p̄lo su
deoz studiosi viri q̄ rōnē de istz genealo
giz tenerēt. Nec est rōnabile qd̄ qdā d̄r
cunt q̄ b̄r̄is Dar. ista p̄ reuelatiōem hab
uit. q̄ tūc nō p̄b̄at p̄ l̄pturas ch̄im ex

dauid descēdisse: qd̄ tñ ip̄e intendit vt istt
mer dicūt. (Zorobabel autē genuit abiud.
Abiud autē genuit eliachim. Eliachim at
genuit azor. Azor at genuit iadoch. Sad
doch at genuit achim. Achim at genuit
eliud. Eliud autē genuit eleazar. Eleazar
autē genuit mathan. Mathan autē genuit
iacob. Iacob at genuit Ioseph) Contra
qz Lu. ij. d̄r: qz ioseph fuit fil⁹ leui. Ad h̄
d̄r fm̄ Hiero. z sc̄tōs: qz mathan fuit fili
us dauid p̄ salomonē. er mathan fuit fil⁹
eiusdē p̄ mathan. Iste autē duo mathan z
mathan habuerūt vnā vxorē successiue: q̄
dicta est elchabet ista de mathan concepit
iacob. z de mathan concepit heli: ita qz ia
cob z heli fuerūt fr̄es vterini. i. de eadem
m̄re: sed n̄ de eodē p̄re nati. Heli autē acce
pra v̄lxore sine liberz deceffit. vñ iacob ff
ei⁹ volēs iuxta morē legis suscitare fratri
suo vterino semē: accepit vxorē ei⁹: et ex
ea genuit ioseph: q̄ fuit naturalis fil⁹ ia
cob z legalis fil⁹ heli (v̄lx. Marie) Sed
cōtra. Nihil em̄ ad rem: cū ip̄a nō p̄cepit
de viro. Ad hoc multi m̄tra loquunt. m̄t
hi autē videt qz ista difficultas duob⁹ ver
bis possit absolui fm̄ mentē sc̄tōz z antī
qz doctoz. B̄r̄is em̄ Darthe⁹ voluit p̄
bare infidelib⁹ z fidelib⁹ q̄ tūc aderant: qz
ch̄is erat fil⁹ dauid. quōd p̄baui ex h̄ qz
Ioseph descēderat a Dauid. qz tūc t̄pis
p̄stabat qz b̄r̄a virgo erat nō solū de eadē
tribu cū Ioseph: sed etiā de eadē familia.
Hobis autē nō voluit b̄r̄is Darthe⁹ alit
q̄ p̄ fidē p̄stare ch̄im ex dauid descēdisse
Quia q̄ eo t̄pe p̄stabat p̄ginē ab eadē ra
dice cū ioseph descēdisse: ideo euangelista
morē seruās sc̄pturaz: nō descēdit genea
logiā p̄ feminā: sed p̄ v̄lx. z eadē rōnē de
sc̄pit eā p̄ maritū z nō p̄ patrē: q̄uis etiā
dicat qdā ioaichim patrē virginis non
fuisse de stirpe dauid. s̄z matrē tm̄. i. An
nā. Est autē sciendū qz b̄r̄is L̄b. ij. q.
xxj. ar. ij. z. iij. multa t̄git ad declaratiō
nem hui⁹ euāgelij faciētia: dicit L̄ū aarō
fuerit de tribu leui: videt qz de eadē fue
rit b̄r̄a p̄go. qz fuit cognata helisabet q̄ fu
it de filiab⁹ aaron: vt p̄l̄et Lu. ij. et p̄nter
ch̄is nō descendit a dauid: q̄ fuit de tribu
iuda. Sed dicēdū est qz d̄r sic Greg. Naz
zan. Hoc nutu dei p̄tigit vt regnū gen⁹ ia

De Natiuitate btē Marie

acerdotali stirpi iūgeret: vt chīs q̄ rex ē et sacerdos ab vtrifq̄ nasceret fm̄ carnem. **U**n̄ z aaron p̄m̄ sacerdos fm̄ legē duxit ex tribu iuda p̄iugē helisabet filiā amīnā dab. Sic q̄ potuit fieri vt p̄ helisabet ali quā vxorē habuerit de stirpe dauid: rōne cui⁹ btē p̄go Maria q̄ fuit de stirpe Dauid/helisabet cognata fuit. Vel ponit̄ ecō uerso pater btē Marie d̄ stirpe dauid ex stens vxorē habuit de stirpe Aaron. Vel sic d̄t Aug. xx. vj. cōtra Faustū: si iochim p̄ btē Marie d̄ stirpe fuit Aarō: vt Faust⁹ heretic⁹ p̄ scripturas aliq̄s apocriphas assererat: credendū est matrē iochim fuisse de stirpe dauid vel etiā vxorē eius: ita vt p̄ aliquē moduz Mariā dicam⁹ fuisse de stirpe dauid. Preterea scdo de ch̄zo d̄t Esa. ix. Sup solū dauid z sup regnā ei⁹ sedebit. q̄ nō fuit fili⁹ ieconie. de q̄ Hiere. xxi. d̄. Scribe vix istū sterilē. Nō erit de semie ei⁹ vix q̄ sedeat sup solū dauid. S; ad hoc dicendū est q̄ vt d̄t Amb. sup Lu. illa autoritas nō negat posteros nascituros de iechonia: s; regnatos seclari honore: q̄ ch̄is nō regnauit. Preterea tertio. Nam Lucas d̄t Ioseph filiū Leui. z Matthe. iacob. z d̄nter habuiss; duos patres. Ad hoc aut̄ d̄t Gre. nazan. q̄ iudē fuerit q̄d matthe⁹ z lucas cōmemorat: s; sub diuersis noib; q̄li binomitos. S; hoc stare nō potest. qz matthe⁹ ponit vnū filiū oꝝ dauid salomonē. Lucas aut̄ ponit alium. i. nathan: q̄s fm̄ historā libri Regū cōstat fuisse fratres. Alij dixerūt q̄ Matthe⁹ verā genealogiā scripsit. Lucas at̄ putatiuā. vñ incepit vt putabat fili⁹ ioseph. Erāt em̄ aliq̄ ex iudeis credentes ch̄im p̄ reges a dauid nō descendere p̄t̄ regū faciētia. sed p̄ stirpē hoim̄ puatoꝝ esse nascituros. Alij aut̄ dixerūt q̄ matthe⁹ ponit patres carnales. Lucas p̄ spūales. i. viros iustos dictos patres p̄pter similitudinē honestat̄. Sed in li. v. de q̄stionib; ve. z nota. r̄ndet q̄ nō est intelligendū ioseph fuisse filiū heli. sed qz heli z ioseph fuerunt tpe ch̄i diuersi modo a dauid descendētes. **U**n̄ de ch̄zo d̄t q̄ putabat filius ioseph: et q̄ etiā ipse ch̄is fuit heli filius. q̄si di. q̄ ch̄is eadem rōne pōt̄ dici fili⁹ z heli q̄ z ioseph z oim̄ descendentiū a dauid. sicut

apltus d̄t ad Rom. ix. ex q̄b; s. iudeis ch̄i stus est fm̄ carnē. Aug. aut̄ in li. de q̄stio. euange. tripl̄ soluit dices. Aut alter euā gelista patrē ioseph noiauit. reliquus p̄d auū maternū vel aliquē de cognat̄ maio rib; aut vn̄ illoꝝ erat pater naturalis ioseph z adoptiu⁹. aut iudeoꝝ more q̄ sine filijs vn̄ decessisset: ali⁹ ex defuncti vxore eidē filium p̄creauit. quod etiā est q̄d d̄t dā gen⁹ adoptionis legalis: x̄ idē Aug. d̄t. de p̄sen. euā g. Est aut̄ tertia solutio v̄rior: quā Hiero. sequit̄ sup̄ Mat. z Eu. sup̄ i. eccl̄iastica hist. ab ap̄b̄ricano histo riographo tradituz asserit: q̄ mathan ex est̄a genuit iacob: z melchī ex eadē reli⁹ ca genuit heli. Et iacob ex vxore heli genuit ioseph. q̄ p̄sequenter fuit legalis filius heli z naturalis iacob. Lucas aut̄ scribit legalē generatiōem. z Matthe⁹ carnalē. Et q̄uis Damalce dicat btēm p̄ginem attinere ipsi ioseph rōne heli. qz. si p̄a de scēdit ex melchī: q̄ ex dauid descendit p̄ nathan: tñ credendū est q̄ a salomone p̄ aliq̄ quē moduz descenderit p̄ illos p̄ies quos Mattheus enūerat: p̄sertim cū Amb. d̄t car ch̄im de semie ieconie descendisse. Preterea q̄rto. Nam Mattheus incipēs ab Abraā vsq; ad ioseph q̄dragitaduas generatiōes enūerat. Lucas aut̄ incipēs a ch̄zo vsq; ad deū enumerat septuaginta se p̄tē. q̄ alter eoz̄ incōgrue describit generatiōem ch̄i. Ad hoc aut̄ sic d̄t Aug. li. d̄ cō sen. euā g. Matthe⁹ regiā in ch̄zo istitue rat insinuare p̄sonā. Lucas p̄o sacerdotalem. **U**n̄ in generatiōib; matthei signat̄ nostrōꝝ susceptio p̄ctōꝝ a d̄no: in q̄ntū scz p̄ carnis originē similitudinē summat̄ carnis peccati. In generatiōib; aut̄ Lu. significat̄ nostrōꝝ absolutio p̄ctōꝝ: q̄ est p̄ sacrificiū christi. **I**nde est primo q̄ Mattheus enumerādo descendit: Lucas ascēdit. Et secundo mattheus a dauid p̄ salomonē descendit: in cuius matre ille peccauit. Lucas p̄o ad dauid p̄ nathan ascēdit: p̄ cū nois p̄phetā peccatū illi⁹ expla uit. Et tertio mattheus texit generatiōnem ab initio sui euangeliij: incipēs ab Abraam: z finis in ioseph in ch̄i natiuitate. Lucas p̄o ecōuerso incipit in bapti smo christi tanq̄ magis sacerdos de la

ret de expiatis peccatis: ex testimo nro Joā.
 dicit. Ecce agnō dī rē. Et ascēdit trāscē
 tens abraā vsq; ad deū cui expiati recōci
 amur. Verito aut origīne adoptionis
 describit: q; p eā efficiuntur filij dei: sic per
 carnalē filij dī fit filij hoīs. Satis aut de
 mōstrauit nā seideo dixisse ioseph filium
 dauid q; de illo sit genit: sed q; ab illo fu
 erat adoptat: cū r ipm adā filiū dei di
 xit: eo q; sit fact: a deo. Nūer: aut q; drage
 nar: ad tps pntz vite pnter pter q; rō:
 mōi ptes: in quo moralē vitā ducim: sub
 chō regnāte. Quadraginta aut pter pa
 ber decē: r ipsa decē ab vno vsq; ad q; tu
 or: p; gredēte nūero pfirmant. Potest etiā
 denari: ad decalogū referri: q; ternarijs
 ad pntē vitā: vel etiā ad q; tuor euā gēta:
 fm q; chīs regnat i nob. Ideo Dathē
 regiā psonā comēdans: q; draginta perso
 nas posuit: excepto chō. quod intelligē
 dū est si sit idē iecōnias q; ponit in fine se
 cundū quaternarij r in principio tertij: vt
 vult Aug. dicēs illud esse factū ad signi
 ficandū q; in iecōnia facta est q; dā ad exte
 ras gētes deflexio: q; nī in babiloniā trans
 migratū est: q; d significabat chīm a circū
 cisione ad pputiū migratū. Hiero. autē
 dicit fuisse duos: patrē scz r filiū: vt gene
 alogia cōstet ex trib; q; ternarijs: q; ascen
 dit ad q; dragintaduas psonas. Qui etiā
 numer: cōuenit scē ecclie: quia consurgit
 ex senario: q; significat laborē pntz vite: et
 septenario q; significat q; etem vite future.
 Nā sexies septē sunt q; dragintaduō. Ipse
 etiā quater denari: q; ex denario r q; ter
 nario cōstituit: ad eandē figurā pntere fit
 q; attributa est q; dragenario: q; ex eisdē nu
 meris cōsurgit fm multiplicatiōem. Nu
 mer: autē q; vnt Lucas: significat vniuer
 sitatē pctōz. Denari: em tanq; iusticie nu
 merus in decē pcept; ostendit. Pctm au
 tē est leg; cōgressio. Denarij pō numeri
 trāgressio ē vndenari. Septenari: autē
 signat vniuersitatez. q; vniuersum tps se
 ptenario diez nūero voluit. Septies aut
 vndecim/septua ginta septē pstituit: p q; d
 significat vniuersitas pctōz: q; p chistū
 rollunt. Preterea q; nto. iij. Reg. viij. legi
 tur: r patet q; cū dixit Dath. Jora ge
 nū: q; riaz: emisit intermedios reges. scz
 ochoziam r ioaz r amassā. Sed ad hō dī
 cit Hiero. sup Dath. q; iozam rex generi
 se miscuerat ipssime sezabel: idcirco vsq;
 ad quartā generationē ei: memoria tollit
 ne in sancte natiuitat; ordine poneret. Et
 ita vt Lhyf. dr: quanta benedictio facta
 est sup iebu q; vindictam fecerat de domo
 achab r sezabel: tanta fuit maledictio sup
 domū iebā ppter filiā iniqui achab r seza
 bel: vt vsq; ad quartā generatiōem pscin
 dant filij ei: de nūero regū: sicut sepruz est
 Ero. xx. Reddā pctā patz in filios vsq;
 ad q; tū generationē. Est etiā attendēdū
 q; aliq; reges peccatores i chisti genealog
 gla ponunt: sed nō fuit pntina eoz imp
 etas. Nā vt dr in li. q; stionū ye. r no. test.
 Salomō merito pns sui fuit remissus in
 regh: et roboam merito asa filij su: illoz
 pō crū pntuata fuit impietas. Preterea se
 xto aliq; matres in hac genealogia ponū
 tur: r non omnes: et similiter aliq; fratres
 scz iude r iecōnte: r rursus phares r zarā
 Lucas aut nihil tale dr. Sed ad hō dicit
 Hiero. vbi s. q; in genealogia saluatoris
 nulla sanctaz muliez assumit: sed ille q; s
 septura reprehēdit: vt q; p peccatorib; ve
 nerat: de peccatrici; Alconis oim pecca
 ta deleret. Unde ponit thamar pphensa
 de socrino cōcubitu: r raab meretricis: et
 Ruth alienigena: r Bersabee a dultera;
 que nō ex pprio: sed ex viri sui nomie des
 gnaf. tū ppter ei: iniquitatez: q; fuit adulter
 r; r homicidij pscia, tū vt nomiato viro
 pctm dauid ad memoriaz reuocet. Et q; a
 Lucas intendit designare chīm vt expia
 torem pctōz: tales non assumit mulieres
 fratres aut iude q; memorant in signum
 q; ad populū dei pntineant: a quo tū sepan
 tur bismael frater isaac: r esau frat iacob.
 et etiā vt excludat supbia. Vult em ex
 fratribus iude ex ancillis nati erant: sed
 oēs simul erāt pntarche r pncipes tribuū
 Phares aut r zaram siml nomiant fm
 Amb. sup Lu. q; p eos gemina describit
 vita pploz. Una fm legez signata p zarā.
 et altera fm fidem signata p phares. Fra
 tres aut iecōnte ponunt. quia oēs diuerf
 tps regnarunt. quod in alijs regib; non
 acciderat. Vel quia eoz similis fuit r inf
 q; tas r miseria. Hec oia ex sancto Tho;

De cōmuni sanctorū

vbi s̄. Pro q̄b̄ scito p̄mo q̄ aliq̄ sua exem-
plaria sūt depuata: vt p̄ mathan habeant
melchi. Heli em̄ fuit fili⁹ mathā: vt p̄z p̄
Luc. Et sc̄do q̄ p̄ libz regū itelligit libz
in q̄ narrant historie regū. Nathan em̄ fu-
isse fr̄em Salomōis h̄z. j. Paral. iij. z nō
i libro regū. Fuit aut̄ nathan fr̄m aliq̄s na-
tural fili⁹ berſabee, sed meli⁹ dicit̄ aliq̄
fuit fili⁹ adoptiu⁹ dauid. z p̄r vbi s̄ d̄r fi-
li⁹ berſabee. Salomō em̄ i puerijs d̄r se
fuisse vnigenitū. s. naturale corā m̄re sua.
Et tertio q̄ fr̄m Raba berſabee p̄rio no-
mie n̄ exp̄mit: q̄ peccauit i coitu: fr̄m que
rexit genealogia. Sed itez p̄ dicta ar-
guū Naz ch̄ri genealogia debet describi
p̄ viros magis ch̄zo attinentes. s̄ h̄mōi fu-
it Joachim z sui p̄res respectu Joseph,
q̄z ch̄ris aliq̄ mō descedit ex Joachim: n̄
lo aut̄ mō descedit ex Joseph. Ad h̄ dico
q̄ p̄ Joachim describi nō debuit. P̄rio q̄z
p̄ra sc̄pturaz p̄suetudinē fuisset descripta
p̄ feminas: q̄z Joachim nō attigebat ch̄z
imediate nisi p̄ feminā. Sc̄do: q̄z nō eque
clare p̄ sc̄pturas deduci potat iochim ex
dauid descedisse: sicut potuit deduci d̄ ioseph:
cui⁹ signū est q̄ q̄dā asseruerūt sp̄m
fuisse de tribu iuda. Sed p̄ra h̄: q̄z dicit̄ ē
br̄am magiā fuisse de eadē familia cū Jo-
seph q̄ fuit de tribu iuda: s̄ z pat̄ ei⁹ fuit
de eadē. Ad h̄ dico p̄mo q̄ esto q̄ ita fue-
rit: nō tñ ita p̄ sc̄pturas exat māifestū. Se-
cūdo q̄ potuit iochim fuisse d̄ tribu leui
ex pre p̄ris: z br̄a maria de tribu iuda ex
pre m̄ris: vel ecōuerso. Nob̄ em̄ sufficit q̄
br̄a s̄go ex pre p̄ris aut m̄ris fuerit de tri-
bu z familia ioseph: que p̄ sc̄pturas autē
ticas p̄stabat tūc esse filiū dauid

In exaltatiōe sc̄te crucis

Inc̄ iudiciū est mun-
di zc.) Unde fena sc̄da post
d̄nicā palmarū

In vigilia sancti Matthei.

Idit iesus publicanū
noie leui sedentē ad teloneū.
Lu. v. Sc̄dū ē q̄ publica

nus est qui publica exigit vectigalia seu
pedagia v̄l tributa: z tales cōiter sūt v̄tri
flagitiosi z ifames. Iste aut̄ leui q̄ d̄r fuit
se publican⁹ fr̄m Aug⁹. fuit Matthe⁹: q̄
fuit b̄mōi⁹. Bed⁹. S̄z lucas z Marc⁹
p̄f honorē euāgeliste nomē r̄t̄er vulgari-
tū. Matthe⁹ at̄ i sui finōis p̄ncipio accu-
sator sui fact⁹: mattheū se z publicanū no-
mauit: neq̄s a salute desperet. p̄manitatē
te p̄tōz: cū ip̄e de publicano i aplum sic
mugar⁹. Dec̄ ille. Teloneū at̄ ē loc⁹ in q̄
talēs officiales fr̄idere solēt: a telone grece
latine tributū fr̄m q̄dā (z ait illi: seq̄re me
Et gelict⁹ oibz surgēs secur⁹ ē eū) nō leui
iustate dicit̄ simplicis z vni⁹ p̄bi: s̄q̄z fr̄m
Hierō. ch̄ris retigit cor ei⁹ (Et fecit ei cō-
uiuū magnū leui i domo sua: z erat tur-
ba multa publicanoz z alioz q̄ cū ill̄ erāt
discubētes) q̄. s. fuerit soci⁹ Matthei: a q̄
bus ille recessit⁹ fec̄ eis iuiuū. Ch̄ris at̄
familiarit̄ cū talibz p̄uersabat vt eosz ad
fidē z ad bonos mores vocaret. alios p̄o
q̄ iuste viuēbāt nō erat op⁹ vocare ad pe-
niētā: s̄z ad fidē t̄mō (Et murmurabāt
pharisei z scribe eoz d̄cētes: q̄re cū publi-
canis z p̄tōzibz mādicat⁹ z bibitis. Et
r̄ndēs iesus dixit ad illos. Nō eget q̄ sant⁹
sūt medico: s̄z q̄ male habēt. Nō veni vo-
care iustos s̄z p̄tōzēs ad p̄niam)

In die

Um trāsiret iesus vi-
dit hoīem sedentē in teloneo
Mattheū nomie) Mat. ix.

(Et ait illi: seq̄re me. Et sur-
gēs secur⁹ est eū. Et factū est discubēre eo
i domo: ecce multi publicā z p̄tōzēs ve-
niētes discubebāt cū iesu z discipul̄ ei⁹.
Et vidētes pharisei dicebāt discipul̄ ei⁹.
Quare cū publicanis z peccatozibz mā-
dicat̄ m̄gr̄ vester: Et ies⁹ audi⁹ q̄r. Nō
est op⁹ valētibz medic⁹ sed male habētibz
Euntes aut̄ discite) quia. s. nō bene inteli-
ligitis (quid est illud q̄d scribit̄ Osē. vj.
s̄z: Misericordiam volo z nō sacrificiū: s̄z
Sunt autē ista verba de⁹ que dupliciter
exponunt. Vno modo vt tam misericordi-
dia ad p̄rimuz q̄ sacrificiū factum deo
laudet̄: sed misericordia que ē effect⁹ q̄a)

nitatis pferat sacrificio qd est op^o patrie: sicut z charitas est dignior latría fm they spbi. Un pma pcepta sūt pcepta charitatis. Alio mó vt op^o nūc laudet: z op^o sacrificij reprobet. nō simpli sed tale qle ofi ferebat pberisei fm glo. quia sine misc dia fre qnt sacrificiū abāt vt iusti crederent. Nō em venit vocare iustos sed peccatores) scz ad pniām. Nā oēs qdē venit chīs vocare ad fidem: sed ad pniām pprie venit vocare solū eos q cōmiserūt aliqd mortale qd deleri nō pōt nisi p pniām factā ip h nū do. Qui aut habet soluz venialia: saluari possunt exāsi nunq̄ in isto mōdo penitēat siue actualit pterant: vt paruit in qstioibz. Et ideo tales chīs nō venit vocare ad penitentiam pprie.

Sancti Michaelis

Disputas maior est i
 q regno celoz) Bar. xvij. Ad intellectū pntis euāgelij Sciē dū ē vt pz ex textu Barth. q paulo an chīs fuerat trāfigurac^o: an aliq̄s discipulos. Un alij hēgretulerē vt dē Chyff. Sūt etiā iusserat solui triburū p se z Petro: qd qz solū p capitibz domoz soluebat: aliq̄ indignati sūt. Un vt habet Bar. ix. i via pcedebāt qd eoz videretur ee maior, z chīs i domo eos de isto supbie motu rephēdit. Qui vidētes se dephētos interrogauerūt qd esset maior in regno celoz. i. in ecclesia p meritū vel p glām. (Et aduocās iesus paruulū) corpe z spū. i. hū milē. Fuit aut iste paruul^o felix: qz dign^o chīi p factu: brūs Marcūs: vt fert (sta) tuit eū in medio eoz: z dixit eis. Amē dico vobis nisi uerū fueritis) scz a supbie z ambitioē dominādi (z efficiamini sicut paruulū. i. humiles z puri (nō intrabitis i regnū celoz. Quicūq̄ ḡ humiliauerit se sicut paruul^o iste: h maior est i regno celoz) Nō qz humilitas sit maxia pcurū: maiores em sūt theologice. sz qz de^o humilibz dat grām. Jñ. iij. ex qd ē magn^o i merito z in pmo: z magis humilibz dat maiorē: z q suscipit vnū paruulū talez in noia: neq̄ me suscipit. Qui aut scādalizat uerit) qd sit scādalu z q̄triplex: vide ferta

liij. post. iij. dñicā qdragesime (vnū de pū silis istis q in me credūt) Nota q scādali zari passiuē est ruere i pctm pp dictū aut factū alter^o. iō sicut ruere pprie ē pusilloz rū ita z scādalizari z etiā scādalizare acti ue. Perfecti aut neq̄ scādalizāt neq̄ scādalizant: nisi forte q ad pctm veniale. i. q. q. xliij. Irant tñ etiā pfecti iterdū z male p̄cipiūt de aliq̄. sed h nō est scādalizari: lz hi de qbz p̄cipiūt z mīrent qntū in se ē scādalizet (expedit ei). i. meli^o est ei. De li^o em est mori q̄ peccare etiā venialiter. Vel expedit ei. i. ipe sic meret: maxime lo qndo de scādalo mortali (vt suspēdatur mola astinētia). i. quā trahit astinus ad p̄strinū. vel alit^o in collo ei^o z demergat i p̄ficū maris. Loquit aut dñs more pa lestine: vbi damnati sūmergunt fm aliq̄s (Te mūdo a scādalis. Necessē est em vt veniāt scādala) necessē inq̄ non absolute: sed ex suppositioē q hoīes velint secularit z lasciuē viuere: vel supposita malicia dia bolica z infirmitate humana fm aliq̄s. Vel fm glo. scādala sūt necessaria. i. vitia vt q pbati sūt manifesti fiāt (veruntū ve boi illi p quē scādalu venit. Si aut man^o tua vl pes tu^o scādalizat tē: absconde eū z p̄ice abs te) Hoc multipl^r exposit. pmo fm Hilariū. vt p ista mēbra accipiant ho mīes q sūt nob causa ruīne. qz uerfatio nē a nobis debent^o abscondere. Scdo fm alios vt p ista intelligant diuerse affectio nes qbz peccam^o: q amputāde sūt. Tertio videt mibi q debeat exponi alit^o. Pro quo sciendū est q nihil phibet aliquā con ditionale esse verā: cuius partes sūt falsē. vt si homo volat: hō habet alas. Et si militer pōt esse p̄ditional^o licita: cui^o par res sūt illicite: vt si fortes vult occidere platonē: plato occidat forte. Et ita est forte in pposito. Si em manus tua scādali zat te ita. i. q nō solū sit occasio tibi sed etiam sit causa peccati: absconde. Quia tñ nihil pōt nob ee cā pcti: phibemur nob incidere mēbra: q tñ si p impossibile eēt sufficiens causa ruīne nra: illa licite abscondere mus. scz si essent occasio tñ vt pprie ē scādali zas: qd nō causa sed occasio ē peccati. (Bonū tibi est vnū oculum habēt i in vi tam intrare: q̄ duos oculos habentē mīte

De quibusdā festiuitatibus

in gebennā ignis. Videre ne cōtēnatis
vnū ex his pusillis) Quare autē nō sunt cō
tēnēdi pusilli: est rō. qz tantū est de eis
cura deo vt āgelos habeāt custodes. Tū
dī: Dico em̄ vobis qz angeli eoz in celis
sp̄ vident faciē patris mei q̄ in celis est
Sed nunqd angeli alioz hoīm nō vidēt
faciē dei: Dico q̄ sic. sed ceteris paribz sp̄
angeli pueroz sunt letiores. qz ceteris pa
ribz sp̄ innocēs est dignior penitēte fm̄ s.
Tho. Et h̄ loco z ex eo qd Act. xij. dice
bant fideles de Petro q̄ nō erat ipse s̄ an
gelus ei: dixerūt doctores q̄ hoībz ange
li ad custodiā deputant. De hac autē cu
stodia h̄ inferere volo mltas s̄ctas suppo
sitas ex diuersis locis doctrine sci Thome.
Singuligif hoībz vt sūt singulares pso
ne deputantur singuli angeli. sed vt sunt
pres altcu? collegij h̄nt vnū cōem sibi et
alijs de collegio. Soli autē angeli infimū
ordinis h̄nt curā de particularibz hoībz.
Prelat? tū vt psona puata custodit ab an
gelo: sed vt plar? est illūinat ab archange
lo vel pncipe. Quidā etiā angeli custodi
unt vnam puincia: z aliq̄ vna psonam tū
Sicut etiā vnūcuiqz hoī dat? est ad exerci
tium vn? spūs bon? z alter malus: ita z
singulis gētibz duo spūs pponunt. s. vn?
bonus z vn? malus. Angeli etiā custodi
unt p̄ticularēs hoies. archāgeli puincias.
pncipat? corā narurā h̄manāz. p̄tutes cor
pora celestia. potestates sunt sup̄ demōes.
sed dīnationes supra bonos spūs h̄nt cu
stodiam. Singul? qz speciebz rez corrupti
biliū tā aiatiū qz plarū z infensibiliū de
putant singuli angeli: sicut singulis idin
dus incorruptibiliū: p̄tra singulis hoībz
q̄ sunt incorruptibiles fm̄ aiām. Idē autē
angelus custodit matrē z infancē q̄ diu ē
in vtero matr̄. Nō etiā in statu innocē
tie indigebar angelo p̄t p̄ticularē extrinse
ca tū. Ebrist? autē nō habuit angelū custo
dem: sed ministr? q̄ ad passibilitatē corpis
tū. Sanctificatis etiāz in vtero deputat
angel? custos. Dānādis qz deputant an
geli custodes: q̄ retrahunt eos a multis
malis. Antich̄s etiā habebit angelū cu
stodem: qz hoc auxiliū est toti huma
ne nature cōcessum. Sed homies vt anie
non deputant ad custodiā hoī: qz nō sunt

in sup̄iori gradu nature sicut angeli. An
geli etiā dant ad custodiā statim a conce
ptione hoīs post aiām rōnalē. ij. dist. p̄
Hanc rō fm̄ aliq̄s sniam sanct? Tho. re
uocauit. j. pte. q. cxij. vbi tenet q̄ in nati
uitate dat? homi angel?. Forz tū q̄ nihil
reuocauit: sed in infusione aiē ratiōnalis
angelus custodiens matrē incipit custodi
re prolem non solum vt aliqd matr̄ sicut
anse faciebat: sed vt aliqd matr̄ iam ali
q̄ modo. i. quo ad formā vltimā distin
ctā a m̄re: lz nō q̄ ad colligationē corpālē
In natiuitate p̄o ab vtero iā deputat an
gelus alijs. Sed de hoc als deo p̄tuo vt
spero. Angelus etiā nō deserit hoīz quē
custodit vsqz ad mortē. Custodia etiā an
geloz pncipalr ordinaf ad illuminanduz
intellectū: sed secūdrō ad arcēdū demo
nes. Angeli etiā boni pugnāt ad inuicēz
p custodiē hoībz z regnis: nō qz habeāt
p̄trarias volūtates: sed qz allegāt merita
custoditoz: z p eis cōsulūt diuinā volun
tate: vt sciant q̄s debeat vincere vel succū
bere. Hec oia sunt sci Tho. ij. di. xj. vl. j.
q. cxij. vel in alijs locis.

Sancti Luce euangeliste.

Designauit dñs et alios

septuagintaduos discipulos) Lu.

x. Sciendū est fm̄ Chryso. q

deus p̄dixerat p̄phetas q̄ euāgelica p̄
dicatio non solū ad duodecim tribz israel
pueniret: s̄ etiā ad oēs gētes. Ideo post
designatiōem duodecim ap̄loz designa
uit z alios septuagintaduos fm̄ sez q̄ se
ptuaginta duabz linguis mūd? diuisus ē.
Idē dī Bedāddēs q̄ p̄bri tenent locū
hoz. (et misit illos binos an̄ faciez suā in
rēm ciuitatē z locū quo erat ipse vētur?)
Binos inquā p̄mo rōne mutue consola
tionis. secundo rōne mutue cōseruatiōis:
vt. s. vn? esset custos alteri? tertio rōne
p̄firmāde p̄tatis: vt in ore duoz vel tri
um staret oē p̄bū. quarto in signū frater
ne charitatz. (Et dicebat illis. Vestis q̄
dem m̄tra). i. multi sunt ppli cōgregandī
p̄ fidē ad horreū ecclie (oparij aut pauci)
lz sint multi comestores. Breg. in home.
Sed nō sine graui merore loq̄ possumus
qd̄ subdit. Oparij p̄o pauci. quā etiā sunt

q̄ bona audiāt: desinūt q̄ dicāt. Ecce mū-
 dus sacerdotib; ē plen⁹. sed tñ in messe di-
 car⁹ valde repit opator. qz officū qdē sa-
 cerdotale suscipim⁹: sed op⁹ officij nō im-
 plem⁹. Hec ille. (Rogate ḡ dñm messis)
 id ē dñi (v. Mutat oparios i messē suā)
 Ad quā missionē duo requirūt. s. facere ido-
 neū ad docēdū. et dare volūtate causasq;
 docēdi. Ihs aut oparios fm Chrysost.
 chris multiplicauit dicēs. Vitro vos nō
 addēdo ad n̄sēz; sed dēdo p̄tutē. Hec.
 Per hoc etiā inducendi sunt subditi vt p
 suis pastorib; rogēt: vt digna opari vale-
 ant: nec ab exhortatōe torpeat ligua. Hec
 pe em̄ p sua neq̄tia p̄dicatū restrigūt li-
 gua. Sepe p̄o ex subiectoz culpa agit vt
 eis q̄ plun; p̄dicatōis sermo subtrahat.
 Hec ille. Greg (Ecc̄l ego mitto vos sicut
 agnos inter lupos. Nolite porare sacculū
 neq; perā neq; calciamēta) Quō ista itel-
 ligant: vide dñica. iij. d̄ aduētū dñi (z ne-
 minē p viā salutauerit) Hod⁹ iste loq̄n-
 di est quo vtēbant hoies qñ aliqd̄ sciendū
 mādabāt qd̄ sollicitē z festinatē impleri
 volebāt. sicut. iij. Reg. iij. dixit Helise⁹
 Biezi quē velociter mittebat. Si occu-
 rerit tibi hō nō salutes eū. etsi salutauerit
 re q̄spia nō rñdeas ei (In quācūq; domū
 intrauerit: p̄mū dicite. Pax huic domui
 Et si tibi fuerit fili⁹ pacē). i. aliqd̄ p̄destina-
 tus ad eternā pacē: req̄scent sup illum paz
 v̄ia. i. pacifice suscipiet p̄bū q̄ eternā paz
 eē initiat; ita qz p̄dicatio v̄ia vobis erit
 ad meritū z illi ad salutem. (Sin autē ad
 vos reuertet) ita qz vos qdē hēbit; meri-
 tū: nō aut illi fructū ex ea (In eadē at do-
 mo m̄nere) qz mutatio hospitiōz argu-
 it ment; leuitatē plerūq;. Vñ dicit infra:
 Nolite transire de domo in domū (eden-
 tes z bibentes q̄ apd illos sunt) sine scru-
 pulo: qz vobis merito p̄dicatōis debent
 (Dign⁹ est em̄ opari⁹ mercede sua) ḡ a for-
 tiori dign⁹ est sumptib;.

In die scōz Simōis z Jude

Ec mādō vobis vt dili-
 gatis inuicē) Joā. xv. (Si mū-
 dus vos odit: scitote qz me p̄o-
 rem vobis odio habuit. Si de mūdo fu-

isset: mūdus qd̄ suū erat diligeret. Quia
 p̄o de mōdo non estis: sed ego elegi vos de
 mōdo: p̄pterea odit vos mūdus) Contra:
 qz interdū hoies mūdant se odiūt. Ad h
 dr s. Tho. qz similitudo semp est causa amo-
 ris amicitie q̄ntū in se ē. sed tñ nō est cau-
 sa amoris z cupiscētie. qz iste amor causat
 ex vtilitate vel delectatōe q̄ puenit ex re
 amata. Similitudo aut aliqñ est cā damni z
 incōmodi. Vñ rixant supbi: qz vnus mi-
 nuit alteri⁹ gl̄iam. et rixant figuli: qz vn⁹
 tollit alteri⁹ lucz. Et intrēdit sc̄us Tho.
 qz similitudo p se est causa amoris: p accidēs
 p̄o odij. Inq̄ntū tñ mali habet in se aliqd̄
 bonū: p̄tū iusticiā: nō incōuenit si odiant
 malos etiā sibi nō nocētēs. sicut iudex pec-
 catorē iubet suscipere furē inq̄ntū est iustus
 (Dementore sermonis mei quē ego dixi
 vob;. Nō est hū⁹ maior dñi suo) Hic chris-
 tus aplos dicit seruos. s. seruitute timo-
 ris casti seu m̄tētis filiū. (Si n̄ venissem)
 p̄sonat vt erat eis p̄missū (et locut⁹ eis)
 scz iudeis (nō fuissem: p̄ctm̄ nō haberent)
 scz infidelitatis: q̄uis haberent alia p̄ctā
 (Nūc aut excusationē nō h̄nt de p̄cto suo
 Qui me odit z patrē meū odit). i. odit eū
 q̄ est p̄z meus: q̄uis odiat p̄ accidēs z nō
 sub rōne patris. Sicut em̄ vna diuina p̄-
 sona sine alia amata non p̄t: eoz vna est
 oim bonitas: ita neq; odiri. Et in patria
 qd̄dem nec actu nec habitu vna p̄sona p̄t
 amari sine alia: sicut nec cogitari. In via
 aut p̄t vna sine alia actualit̄ amari: sicut
 z cogitari: fm aliq̄s. nō aut habitualiter.
 (Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo alius
 fecit: p̄ctm̄ nō haberent) Nota qz chris
 fecit opa q̄ nullus ali⁹ fecit: vt patet P̄u-
 mo: qz interi⁹ mouebat eoz volūtates vt
 credere vellent; z moueret libere: ita qz in
 eis erat p̄sentire v̄l n̄ p̄sentire. Sc̄do patz
 q̄ ad magnitudinē miraculoz: qz quattu-
 duanū mortuū suscitauit: z cecū natū illu-

De cōmuni sanctorū

minauit qđ a seculo nō ē auditū. His tñ maior ē simplr statio aut retrocessio celi: s; etiā silia egit i passiōe sua pcurrēte celi: pñt ipi solis: in q fuerūt multa miracula z in q nō solū luna mota est ptra ordinez suuz: sed etiā heuit sub sole: vt videt velle Chryf. Tertio q ad multitudinē q; pñt de illo exibat z sanabat omnes. Luc. vi. Quarto qntū ad modū faciendi: q; pñt auctoritate faciebat. Nō tñ opz vt p oga accipiam? solū miracula visibilia. q; etiā cōmū talia nō fecisset: adhuc iudēt credere tenebant: vt pñt. ij. qđl. q. iij. z h rōne scripture quā chz allegabat z interioris motiōis q; eos ad credendū inducēbat. (Nunc at z viderūt z oderūt: z me z pñm meū. Sed vt adimpleat fimo q; i lege eoz scēp est. ly vt stat hic psecutue z nō causālit. (q; odio habuerūt me gratis). i. sine causa Nota ex his q; hic dicunt q; infideles qui nihil de chz audierūt: nō habēt pctm de infidelitate sua. Un̄ dē scūs Tho. ij. ij. q. i. q; infidelitas duplex est. s; qđā q; opponitur fidei p trarie: q; s; fidem impugnat q; vt pñt. qđā pō negatiue. Prima est peccatiū: nō scōa. s; sed est pena: nec tñ de? cōtra tales agit curdel. q; si recte viuerent fm legē nature: nō dānarent ad penā sensus: sed scūt ad penā dāni. q; nullū hēnt pctm nisi originale. Vita aut talū est aliq; mō felix: q; habēt magnā sciam z nullū dolorē. Vide de h infra multa in euāgelio mortuoz. Per h pñt rñtio ad q; stionez q; solet q;ri: q;re deus pmittit tot infideles dānari. Si em pñt fidē eis imputat: si nō pñt: debēt regratiari deo de h q; dedit eis esse: z si bñ ageat: dabit eis aliq; mō bñ esse post mortē: q;uis non velit eis dare tantū bonū q;ntuz alijs. s; baptizatis dat ex sua misericōdia

Scī Theodori martyris.

Hil opertū qđ nō reuelet. Bar. x. Per pba pñt euāgelij fm Remig. chz voluit aplos aduersus psecutos res solidare z pfortare. Igit (Hil opertū). s; in pñt (qđ nō reuelet) in die iudicij: fm Hiero. Vel fm Chryf. h dicit vt sci-

rent apli q; aliq; qđē tempe haberent ve- lut magi z malefici: sed postmoduz tanq; vīri scī: z sua doctrina iā nō in angul: sed in publico annūciaref. (Qđ dico vob i re- nebris). i. i angulo incredule iudee fm Re- migiū. Vel in tenebris fm glo. in carna- li timore: in q; adhuc erāt apli (dicitōi lu- mine). i. dicetis in lumine: siue in gentib; credulis. vt in pñtētia magna patenter z publice loq;ndo: z qđ in aure auditis p dicāte sup tecta. Nā sicut dē Raba. more palestine loquit: in q; recta carent cacumē nib;: q; plana sūt: z sup eis residēt hoies. Est aut in his pñtibus sensus q; chz dē eis q; suā doctrina aliq; esset i venēlatiōe pu- blica: vt dicat. dicite. i. dicet. z pdicāte. i. pdicabitur patēter z publice. Et iste sensus patent inuuit Luc. xij. (Et nolite timere eos q; occidūt corp;: aiām at nō pos sūt occidere. s; pot; timere eū q; pñ aiām z corp; p dēre i gehēnā. Nōne duo passerēs assē veniūt). i. modico pño vendunt. Est em as assis obol; (z vn; ex ill; nō cader su per terrā). i. nō moriet (sine pñe vīo). i. sine puidētia dei. (Vestri aut z capilli capitis oēs numerati sūt) Sensus est q; de? mul- to maiorē habet de hoib; maxime iustis curā z puidētia. Et reuera de? nouit oēs hoim capillos. nec miz;: q; nouit infinitas partes cuiuslib; pñm (Nolite q; timere: mltris passerib; meliores estis vos. Dis q; q; pñtebit me coraz hoib;: pñtebor z ego eū corā pñe meo q; in cel; est.

In cōi vni; vel plimoz aploz.

Hec est pceptū meū vt diligatis inuicē. Jo. xy. (sicut dilexi vos. Maiorē hac dilectionē nemo habet vt aniam

suaz ponat q; p amicis suis. Vos amici mei estis si feceritis q; pcepto vobis. Itz non dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos aut; dixi amicos: q; oia q; cunq; audiui a pñe meo) notificando generi humano per me (nota feci vobis. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos: z posui vos vt eatis: z fructuz afferatis: z fruct; vester maneat: vt quod cunq; petieritis patre in noie meo. Det vo

bis) Hoc euāgelium ex se ptz. d dilectōe pō
dei z p̄ximū dixim⁹ dñica. xij. post festuz
trinitatis. z feria. vj. añ p̄mā dñicā. xl.

Aliud

Bo sum Joā. xv. (vit⁹
id est caput fm Aug (vera) h
aut n̄ d: fm Aug. q̄i sit vit⁹
matial: sed ad differētiā ill⁹
vitis q̄ in amaritudinē p̄uerſa est. **Si** in
rendit Aug. q̄ ch̄is est vitis vera. i. cō fi
cta. nō aut vera. i. p̄rie dicta seu inaterial
(Et pater me⁹ agricola ē) Nos q̄ppe coli
mus deū nō meliorādo ip̄m: sed ad cōtādo
Ille p̄o colit nos meliorādo: expurgādo
sez mala semia de cordibz nostris. Sed q̄
vr dicit **Chryſ.** ch̄is sibi sufficit. de cultu
vitis nihil hic dicit: sed t̄modo palmitū
id est fidelium maloz z bonoz. **Vali** chri
stiani nō fructificāt: ideo p̄ morē tandez
tollunt: z in gebennā mittunt. **Boni** p̄o
fructificāt: z p̄ tribulatiōes purgant: vr dē
Chry. q̄ faciūt hoīem fortiorē (Oēm pal
mitē in me nō ferentē fructū tollit euz: z
oēm q̄ fert fructū purgabit eū vr fructuz
plus afferat. Jam vos mūdi estis) ab er
roze iudaico fm **Chryſ.** vl̄ ab alijs etiam
p̄ctis fm Aug. (p̄pter smōnē quē locur⁹
sum vobis). i. p̄pter doctrinā: qua vos de
fide instrui fm **Chryſ.** vel p̄pter formaz
sacramenti baptisimi q̄ in p̄bis p̄sistit fm
Aug. (Manete in me) p̄ fidem/spē z amo
rē (z ego in vobis) p̄ gratiā inhabitādo z
humozē fructificatū largiēdo (Sicut pal
mes n̄ p̄t ferre fructū a semetip̄o nisi mā
serit) in vite: sic nec vos: nisi in me māseri
tis. **Ego** sū vitis: vos palmites. **Qui** ma
net in me z ego in eo: hic fert fructū m̄l
tū: q̄ sine me nihil potestis facere) **Tri**p̄t
de⁹ p̄currit ad opationē hoīs. **Uno** mō:
sicut cāna p̄ductua z p̄seruatiua z mori
ua hoīs. **Alio** mō vltra h̄ speciale auxiliū
ferēdo. **Tertio** mō vltra illa duo nos per
formā q̄ est ḡfa pficiendo. **Sine** ch̄io igitur
agente p̄mō nō neqz homo neqz aliq
creatura p̄t aliqd̄ facere. **Sine** deo autē
agēte sc̄do modo nihil p̄t facere hō p̄fē
ctē bonū morale. i. bonuz fm omēs circū
stantis. **Sine** deo p̄o agēte tertio modo

nō p̄t hō agere op⁹ meritoziū vite eterne
Sed tamen sine ḡra p̄t hō cum speciali
dei auxilio agere op⁹ p̄fecte bonū morale
Et sine speciali dei auxilio stante genera
li influentiā dei. i. p̄seruatiōe rez z motio
ne seu applicatiōe ad opus p̄t hō agere
actū maluz z actū aliq̄ bonū imp̄fecte.
Vide **Chryſ.** i. ij. q. cix. z **Cap.** ij. di. xx viij
z. xxx. (Sicqz in me nō māserit) p̄ fidez z
charitatē (mittet foras) p̄ morē: vel p̄ pec
catū mittet extra numez mēbroz ch̄isti
viuentiū (sicut palmes z arecet) id est p̄ri
uabit vita ḡfē z in ignē mittet) angeli (z
arder) in eternū: z nō p̄s̄rabit (Si māse
ritis in me: z p̄ba mea i vobis manserint
q̄dcūqz volueritis petetis: z fiet vob⁹) dñi
mādo pie p̄seuerāter z ad salutē z p̄ vob⁹
p̄ctis. iij. dist. xv.

In cōi vnus martyr

Ihs vult post me ve
nire abneget semetip̄m z tol
lat crucē suā z sequatur me)
Mat. xv. (Qui em̄ voluerit
aiam suā saluā facere p̄det eā. Qui at̄ p̄
diderit aiā suā p̄per̄ mē inuenerit eam.
Quid em̄ p̄dest hoī si vniuersū m̄dm lu
cret: anie p̄o sue detrimentū patiā: Aut
quā dabit hō cōmutatiōnē p̄ ania suā: Si
lius em̄ hoīs ventur⁹ est i gloria p̄is sui
cū angelis suis: z tūc reddet vnicuiqz fm
opa eius) **Nota** crucē suam. i. martyriū i
preparatione animi: ita q̄ sit p̄ ch̄io mori
paratus si fuerit necesse. vel crucem. i. p̄
nitentiā. **Cetera** vide feria secūda post dñi
em **Palmarum**.

Aliud

Si graui frumētū ca
des i terrā mortuū fuerit z c.
Vide feria secūda post dñi
cā **palmar**

In cōi plurimoz martyz.

Om audierit p̄elia
z seditiōes nolite freri) **Luc.**
xxj. **Op̄er** p̄m̄uz hec fieri: s̄z

De cōiplurimoz martyꝝ

nōdū statim finis. Tūc dicebat ill. Sur-
ger gens p̄tra genē: z regnū aduersus re-
gnū. z terrē mot? magni erūt p̄ loca: z pe-
stilētie z fames: terroresq; de celo. z signa
magna erūt. Sed an̄ hec oīa inūciēt vob
man? z p̄seq̄nt tradētes i synagogas z cu-
stodias: trabētes ad reges z p̄sides p̄pter
nomē meū. Cōtinget autē vob i testimo-
niū. Ponite ḡ in cordib; vris nō p̄medita-
ri queadmodū respōdeatis. Ego em̄ da-
bo vobis os z sapientia: cui nō poterūt re-
sistere z tradicere oēs aduersarij vestri.
trademini autē a parētib; z fratrib; z cog-
natis z amicis: z morte afficiēt ex vob. Et
eritis odio oib; hoib; p̄pter nomē meū. Et
capill? de capite vestro nō p̄bit) qd̄ nō ē
sic intelligendū: quasi q̄cquid d̄ capillis z
barba rescindit. hoc totū in resurrexōne
reasumat. qz esset indecens. sed tantū re-
assumēt q̄ntum erit decens s̄m doctrinaz
sanctoz. In patientia vestra). i. per patie-
tiā vestra (possidēbitis anias vestras) s̄m
Greg. in. v. moral. possidere anias est d̄na-
ri oib; motib;: qd̄ i p̄ria p̄fecte erit: quādo
oīa rōni z deo subdēt q̄ in nobis erūt.
Cetera vide supra in die sanctoz Berua-
li z Prothasij.

Aliud

Ascendens Iesus de

monte sceti. in loco capestri.

Luc. vi. Ad intellectu p̄sentis

euāgelij z seq̄ntis oportet vi-

dere aliq. Primo qd̄ sit donuz z q̄duplex.

Secūdo quid sit beatitudo z q̄duplex.

Quantū ad p̄mū sciendū est ex doctri-

na Theo. z p̄cipue sceti Tho. j. ij. q. lxxvij.

z. lxx. z. lxx. q̄ dona distinguunt a p̄tuti-

bus. Nā hō i suis opib; mouet a duplici

motore. s. a dō z a rōne. Ad h̄ ar q̄ facili-

z delectabilis moueat. optet q̄ p̄ficiat ali-

quo habitu seu aliq̄ q̄litate. sicut si bñ de;

beat secur? moueri ad icisionē: optet q̄ ha-

beat acumiē. Nō est autē eadē dispositio q̄

disponit hō vt bñ moueat a dō: z ḡ dispo-

nit vt bñ moueat a rōne. Optet em̄ mobi-

le p̄fectiori dispositōe p̄fici i ordie ad p̄fey-

cti? mouēs. Sicut ḡ p̄tutes p̄ficiūt hoies

vt bñ moueat ab extrinseco seu a rōne: ita

z dona vt bñ moueat a deo. Nāz dona in
sc̄pturis vocant spūs. Spūs autē impoz-
tat motionē: nō illā q̄ est ab intrinseco: ex-
go illā q̄ est ab extra. i. a deo. Un̄ d̄ p̄hs
in de bona fortuna: q̄ his q̄ mouent p̄ in-
stinctū diuinū n̄ expedit p̄siliari s̄m hūay
nam rōne: qz mouent a meliori p̄ncipio.
Dicunt tñ dona a brō Grego. p̄mo mora-
liū esse p̄tutes: qz eis p̄uenit diffinitio vir-
tut; q̄ colligit ex Aug. in de l̄dero arbi. s.
est dona q̄litas mētis q̄ recte viuūt: q̄ nul-
lus male vtit: quaz deus in nob sine nob
opaf. sed in h̄ tm̄ est differētia q̄ p̄tute re-
cte viuūt i ordie ad rōne: dono s̄o i ordie
ad rōne. Itē qz ip̄a dona sunt q̄dā p̄tutes
dōne. Un̄ z p̄hs. vij. l̄ib. ponit p̄tutes
heroicam supra cōem. Sicut autē septē vi-
cia p̄trariant p̄tutib; inq̄ntum ip̄a sunt p̄
bonū rōnis: ita eadē p̄trariant septem do-
nis inq̄ntuz sunt p̄tra bonū diuinū. Sūt
autē dona necessaria homini ad operandū
p̄pter finem sup̄naturalē. qz hō imp̄fecte
participat dispositionem que disponit ad
hūc finē q̄ homini dat p̄ theologicas p̄tu-
tes: sicut luna nō illuminat nisi illumina-
ta: qz imp̄fecte participat lumē. Indiget
ḡ hō speciali auxilio. i. donis Per seipsum
tñ secluso omni auxilio dei excepta ei? ge-
nerali motore: p̄t opari bonū i ordie ad
finē naturalē: qz p̄fecte habet naturā q̄ p̄-
ficiat vt i ordie ad illū opet. i. lumē natu-
rale rōnis. Sūt autē ip̄a dona habit? sicut
z p̄tutes. Et sic p̄z qd̄ sit donuz. Est em̄
bona q̄litas mētis q̄ recte viuūt s̄m regu-
lā dei: q̄ null? male vtit quā de? in nob si-
ne nob opaf. Sūt autē septē vt p̄z l̄iate
xj. s. Intellect? Sapiētia: Cōsiliū: Scie-
tia: Pietas: F̄ditudo: Timor. Et rō ho-
m̄ est: qz oēs hois vires q̄ p̄nt esse p̄ncipi-
um act? humani. i. d̄liberati p̄ficiunt aliq̄
dono: qz oēs tales vires cōparant ad deū
sicut appetit? ad rōne que op̄t p̄tute p̄fi-
ci vt p̄grue ab intellectu moueat. Intelle-
ctus ḡ speculari? p̄ficiat intellectu ad p̄ci-
piēdū: z sapia ad iudiciādū. Sicut p̄actiē
p̄ficiat p̄silio ad p̄cipiēdū: z scia ad iudi-
candū. Appetit? s̄o i ordie ad deū p̄fici-
tur pietate: ad se s̄o p̄ficiat fortitudine p̄ ri-
mores. timore s̄o p̄ p̄cipiēctias Quāz
tū ad scdm̄ sciēdū ē q̄ britudies v̄st. Quāz

AA

tur a fructibus et donis. quia ipsi fructus sunt
 actus elicti a fructibus vel donis. Quod sic patet
 Nam dicitur Rom. viij. Spe salui facti sumus.
 Et qui sequitur quod aliquid est quod sperat sine fructu seu
 fructu: quod tamen iam habet sine seu fructu
 Talis autem sperans sperat: quia mouet et appropinquat
 pinguis ad fructum: quod sit per actum et operationem.
 Actus ergo fructus et donorum maxime sunt quod nos
 fratres faciunt in spe: et consequenter dicuntur fructus
 dines. Et sic patet quod sit fructus. Est enim
 actus elictus a fructu vel dono. seu est actus fructus
 tatis perfecte per deum. Et sicut dicitur fructus
 proficit: ita dicitur fructus ut delectat: cum tamen sit ea
 de operatione. Sunt autem quattuor et septem et octo di
 uersimode sumendo: ut patet ubi supra. Nam Lu
 ce. vi. ponuntur quattuor quae sunt in euangelio. et
 Mat. v. ponuntur octo quae sunt in euangelio se
 quenti. scilicet octaua proprie quod dicitur confirmatio omnium
 precedentium et eorum manifestatio. Et huius est quod
 aliquid est firmatum in septem primis: praedicat quod nul
 la persecutio eius moueat ab hominibus bonis. id est
 omnia ad septem alias reducuntur. Ad hoc autem in
 intellectu sciendum est quod triplex fructus existit
 mara est esse. scilicet Voluptuosa Actiua et Lasci
 uosa: quae tres ad futuram vitam spe dicitur
 bene ita se habere quod prima impedit eam. secunda dis
 potest ad illam. tertia est eadem cum ea si sit perfecta.
 si autem sit imperfecta est quaedam inchoatio eius.
 Voluptuosa quaedam felicitas consistit in tri
 bus. scilicet in affluentia bonorum exteriorum siue sint
 diuitiae siue sint honores: in persecutio passionum
 irascibilis: et in persecutio passionum
 concupiscibilis. In tres primae fructus. scilicet
 Paupertas spiritus: et mitis et luctus remo
 uet tria praedicta. Et licet ista tria remoueat
 tur per fructus: tamen excellentiori modo remouentur
 per dona quae sunt fructus principaliter. Unum
 prima non facit solum moderatum uti bonis ex
 terioribus ut humilitas: sed facit eam crescere ne
 re. et secunda et tertia facit passiones non solum
 moderari: sed etiam totaliter querere. Actiua vero
 vita consistit in duobus. scilicet in reddendo prois debitis
 et in exhibendo beneficia. Ad primum disponit
 iustitia et adhuc perfectio donum quod nos fa
 cit esurire. id est seruati desiderio appetere opus
 iustitiae. Ad secundum disponit liberalitas: ut
 scilicet his donemur quod ratio dicitur esse donandum:
 puta amicis et pauperibus: scilicet perfectio donum quod i
 talibus propter dei reuerentiam solum necessitate
 phidetur. In Luca. xij. Tu facis praedius
 noli vocare amicos et cetera. scilicet voca pauperes et cetera
 Hoc enim proprie est misereri. Ideo contra bea
 titudo ponit esurire et sitis iustitiae. Qui
 ta vero misericordia. Operationes autem vite protem
 platiue quia sunt ultima felicitas vel in
 choatio eius: non numerantur inter beatitudi
 nes tanquam merita sed tanquam prima. Tan
 quam merita vero ponuntur effectus actus vite: quod
 sunt misericordia cordis quantum ad fructus et do
 na quibus homo proficit in seipso ne passio
 bus mens inuenietur. sed quod ad illa quibus proficit
 tur ad alios est pax quae est opus iustitiae. Esa.
 xxx. Et sic patent septem fructus ad quos
 reducitur octaua. et omnis beatitudo reper
 ta in scripturis. Turbe autem noxium solam vo
 luptuosam felicitatem ad quam pertinet quattuor
 tuorum. scilicet abundantiam exteriorum. secundo abundan
 tia praesens ad bene esse corporis et sensuum
 um. tertio locum cordis. quarto sanum
 hominum. Ideo quattuor ponuntur beatitu
 dines secundum Lucas in presenti euangelio exclu
 dentes ista quattuor. Sciendum est etiam quod
 praedictis septem beatitudinibus quatuor corum
 respondent septem prima. Nam quia in vi
 ta voluptuosa homines vani querunt tria. Pri
 mo excellentiam et abundantiam exteriorum
 Secundo per bellum querunt. Tertio delectati
 onem. ideo tribus primis fructibus quae ab his
 tribus aueruntur praeterunt tria alia. scilicet regnum
 celorum: quod in excellentia et abundantia con
 sistit. et pacifica possessio terre uiuentium
 et solatio magna. In vita vero actiua ho
 mines vani auerunt se a iustitia ut seipos
 impleant. et a misericordia ne participet alienis
 misericordis. ideo duobus alijs fructibus quae il
 la duo complectuntur. praeterit fatietas: et mise
 ricordia ab omnibus misericordis subleuans. Unum
 dicitur vero quod clare videre facit. praeterit visio
 dei. Vide de his omnibus. j. ij. ubi supra. et ij. dis
 xxvij. Quantum ergo pertinet ad praesens euan
 gelium sciendum rursus est: quod aliquid eundem
 esse christi sermonem dicitur. de quo agit in huius euan
 gelio secundum Lucas. et in sequenti secundum Mat. Sed
 mens scilicet Tho. i. ij. est in oppositum. et hoc
 etiam rationabiliter patet intueri quod hic et ibi di
 cuntur. Descendens de monte in quo dixerat dis
 scipulis illa quae narrat in scripturis euangelio. (stetit in
 loco caepetri). id est in planicie in qua turba mag
 na expectabat (et turba discipulorum eius: et mil
 litudo copiosa plebs) supple quod venerant (ab

In cōmuni vnius cōfessoris

oī iudea ⁊ specialiter (hierlm ⁊ maritima)
 Maritima aliqñ est adiectiuuz, aliqñ pō
 substantiuū feminini generis: ⁊ cōpoller et
 qđ allicubi, s̄z mare gima, ⁊ feat terrā vi/
 cinā mari: eo modo qđ dicim⁹ nos ripariā.
 Ista autē maritima s̄m Bedā nō est ma/
 ritima maris galilee: sed maris nāgni (⁊ ry
 ri ⁊ sidonis) supple p̄tibz. Speciatr̄ autēz
 iste due ciuitates noianf lz essent in p̄dī/
 eta maritima: qz erāt ciuitates gētiliuz (qđ
 venerāt vt audirēt eū: ⁊ sanarent a lā guo
 ribz suis. Et qđ vexabant a spiritibz imun
 dis: curabant, et oīs turba q̄rebat eū tan
 gere, qz virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabas oēs.
 Et ipse eleuatz oculis in discipulos suos:
 dicebat. Sed ⁊, qz istas b̄titudines p̄o/
 nebat turbis s̄m ea qđ dicta sunt. Adh̄ di/
 co qđ lz ch̄is veller docere turbā de b̄ritu/
 ditibz q̄bz auerterent ab his qđ querebant
 in vita voluptuosa, qz tñ tā apli erant ab
 his auersi: ideo ad eos sermonem dirigit
 Cetera patent ex dictis. (B̄ti paupes: quia
 vestz ē regnū dei. B̄ti qđ nūc esurit: qz sa/
 turabimī. B̄ti qđ nūc flet: qz ridebitz. Be
 at̄i erit: cū vos oderint hoies: ⁊ cū sepa/
 uerint vos ⁊ exp̄sb̄auerint ⁊ eiecerint no
 mē vestz tanq̄ malū p̄t filii hois. Gau
 dete in illa die ⁊ exultate: ecce em̄ merces
 vestra multa est in celo)

Aliud

Idens Iesus turbas a/
 scendit in montē. Matt. v. Et
 cum sedisset/ accefferūt ad eum
 discipuli ei⁹. Et ap̄iens os suuz/ docebat
 eos dicens. B̄ti paupes spū qm̄ ipsoz est
 regnū celoꝝ. B̄ti mites: qm̄ ipsi posside
 bunt terrā. B̄ti qđ lugent: qm̄ ipsi ⁊ solabū
 tur. B̄ti qđ esuriūt ⁊ sitiūt iusticiā: qm̄ ipsi
 saturabunt. B̄ti misericordes: qm̄ ipsi mi
 sericordiā ⁊ se q̄nt. B̄ti mundo corde: qm̄
 ipsi deū videbūt. B̄ti pacifici: qm̄ filij dei
 vocabunt. B̄ti qđ p̄secutionē patiunt p̄t
 iusticiā: qm̄ ipsoz est regnū celoꝝ. Beati
 estz cū maledixerit vob hoies ⁊ p̄secuti
 vos fuerint: ⁊ dixerint oē malū aduersuz
 vos mētiētes p̄pter me. Gaudete ⁊ exul
 tate qm̄ merces vestra copiosa ē in celis)
 Dñs euangeliū patet ex dictis in p̄cedēti,

Aliud.

Tredite a fermēto pha/
 riseoz qđ ē hypocrisis. Lu. xij
 Est autē sciendū qđ pharisei per
 hypocrisim ⁊ fictā scitātē auerrebāt po/
 pulū a p̄tate. iō dñs dixit cauendū eē fer
 mentū eozū. i. hypocrisim. Theo. Vocat
 autē fermētū hypocrisim tanq̄ alterantē ⁊
 cor̄rūpentē intētiōes hoim qđ se ingesse/
 rit. Hec ille. Beda. Nā sicut modicū fer
 mentū torā farine massam cor̄rūpit: sic si/
 mulatio animū tota p̄tutum sinceritate ⁊
 p̄tate fraudabit. Hec ille. (Nihil em̄ op
 tū qđ nō reuelat: neqz absconditū qđ nō scia
 tur. Qm̄ qđ in tenebz dixit: i. lūne dicē/
 tur: ⁊ qđ in aure locuti est: in cubiculū p̄di
 cabit in tectis. Dico autē vob om̄es meis:
 ne terreami ab his qđ occidūt corp⁹: et p̄
 hec nō h̄nt ampli⁹ qđ faciāt. Quidā autē
 vob quē timeat. Timere eū qđ post q̄ oc/
 cidit h̄z p̄tātē mittere i gehēnā. Ita dīz
 co vob: hūc timeate. Nōne q̄ncz passeres
 veneiūt) i. vedūt (dipōditio). i. duplici asse/
 Nā duplex as facit vnū dipōditū (⁊ vn⁹ ex
 illis nō est in obliuōe corā deo. Sed ⁊ ca
 pilli capiti v̄ti oēs nūerati sunt. Nolite q̄
 timere: multz passeribz plurz). i. p̄cū maiorz
 (estis vos. Dico at̄ vob: oīs qđ cūqz cōfess/
 sus fuerit me corā hoibz: ⁊ fili⁹ hois con
 fitebit̄ illū corā angelis dī.) Cetera patet
 ex dictis s̄. in festo s̄ci Theodori.

In cōmuni vni⁹ cōfessoris

Int lumbi vestri precin
 ti. Lu. xij. Ad euidentia p̄sen
 tis euangeliū sciendū est qđ anti
 q̄tus nuptie nocte celebrari p̄sueuerūt: et
 an̄ sponsaz tedas ⁊ lūnaria ferebāt: iuxta
 illd̄ Virgilij. Si nō p̄ cesum thalami te/
 decqz fuisset. Iō h̄ saluator v̄tēz docere
 qđ ch̄iani debēt ch̄m veniētē in die mor
 tis v̄tē i die iudicij pati ⁊ vigiles expecta/
 re: ponit exēplū de feruis expectātibz no/
 cte dñz suū vt a nuptijs domū redeat Dī
 ḡ (Sint lūbi vestri) tā spūales qđ sunt in/
 tellectus ⁊ volūtas: q̄z corpales (p̄cincti)
 id ē parati ad exeq̄nda mandata dñi v̄tē
 ⁊ restricti ab omni voluptate (Et licerne
 A. B. ⁊

ardetes in manib; vris .i. sine. **San** aut sunt opationes. Lucerna est ro dirigens sua luce: q tuc ardet qn amor charitatis concosmitat lumē rōnis. **Hic** g lucernā in manib; ē dirigēti opib; lūne rōnis z istā mārī ardore charitatis: seclus oib; malis affectib; (**Et** vob; filies hoib;). .i. sitis z estote (expectatib; dñm suū). .i. iesum chīm (qū reuertat; i die mortis v; iudiciū) a nuptijs vite eterne. **Qs** iuit p ascētionē (vt cū venierit z pulauerit) p egritudines aut signa iudiciū (confessū apiant et). .i. cū amore in suo corde suscipiāt (**Bi** serui illi qd cū venierit dñs inuenerit vigilantes. **Amē** dico vobis q pger se). .i. fm Greg. se ad retrubuentū pabit (z faciet illos discubere). .i. oino requiescere a laborib; fm Theo. z Diony. in epl; ad Titū. **Et** trāsitens mīstrabit illis) **Trās**it aut fm Greg. dupl; Uno modo a iudicio ad regnū redies: v; a vīstione hūanitatis ad vīstionē deitatis nos eleuans. **Prima** aut vigilia fm eundē est puerticia. **Secūda** iuuent;. **Tertia** senect;. **Di**cit aut h dñs se nocte venturus. vel q; ad hām iudiciū erit in nocte. .i. in crepusculo diei. vel q; sicut nox obscura ē: ita incertuz et incognitū est nob; tps aduēt; ei; in die mortis vel iudiciū. (**Et** si venierit in secūda vigilia. ut in tertia vigilia venierit z ita iuenerit: bñ sunt sui illi. **Hoc** autē scitote qm si sciret pifamilias q hora fur veniret vigilaret vtiq; z nō sineret pfodi domuz suā. **Et** vos estote parī: q; q hora nō putat; filius hois veniet)

Aliud

V **Vigilate quia nescitis q** hora dñs v; vetur; sit) **Mat.** xxiij. **In** hoc euāgelio dñs hortat; generalr oēs ad vigilāter expectandū dñm veniēte in die mortis vel iudiciū. **De** inde specialr vt dr **Hila.** hortat; epos z p latos dicēs (**Ill** d aut scitote qm si sciret pifamilias q hora fur vetur; esset vigilaret vtiq; z nō sineret pfodi domū suam. **I**deoq; z vos estote parī: q; nescit; q hora filius hois vetur; est. **Quis** putas ē fidelis seru; z prudēs quē pstituit dñs sup; familiā suā vt det illis cibū in tēpore) **In**

terrogat aut nō ex ignorātia: sed vt ostendat; vt dr **Remig.** q; difficile sit plātū in oib; facere debitū suū. **Glo. Rat;** est fidelis seru; dñi p dñm seruē: oues christi nō ad lucrū: sed p amore chīi pacēs (prudens) q; subditoz; capacitatē/ vitam z mores discuiat (quē pstituit) q; .i. sit vocat; a deo: et nō se intecerit. **Hec** illa. (vt det ill) sez subdit; suis (cibū) vbi dei (in tpe) oportuno (**Brūs** ille seru; quē cū venierit dñs inuenerit sic facientē. **Amē** dico vob; qm sup; oia bona sua pstituet eū) **Orige.** vt. .i. corregnet; chō aut oia sua tradidit pater. **Hec** ille. **U**l; fm **Hila.** hō hō; q; talis in glā dei collocabit; q; nihil vltra meli; inuenit. **In** hac vt dr **Raba.** ceter; parib; pcedūt; plati rōne custodie subditoz;.

Aliud

H **Omo quidā pēgre prof** sciscens) **Mat.** xxv. **Est** autē sciscidū q; pñs euāgelii est pabulicū. et in eo vt dr **glo.** dñs repndit; eos maxie platos q; nolūt; pbo pdesse primo. (**Hō** qdā). .i. iesus chīs (pēgre psciscens) id est fm hūanitates; ascēdens in celū: fm **Gre.** z **Orige.** **Hūanitas** em cū ex ptra; rñs sit cōposita: qm est sup; celos eleuata nō est in pta sua. **Loc** em prius est sphaera actiuoz; z passiuoz; in q; debēt esse oia per naturā corruptibilia. **Peregrinat** g; i celo ch; istus fm hūanitatē (vocat; seruos suos). .i. aplos; fm **Hiero.** (et tradidit; ill; bona sua). .i. doctrinā euāgelicā. **Non** est autē intelligendū q; istā solis aplis tradiderit; sed tradidit; eā oib; fidelib;: inter q; qdā de negligētia p demnanf. vel si p istos seruos aplos intelligim;: oportet in aplis intelligere platos tenentes aplicum gradū. .i. epos (**Et** vni dedit quinq; talēta. alij aut duo. alij p vñū: vnicuiq; fm p; am p; tē). .i. capacitatē z dispositionē suscipientū: fm **Hiero.** z **Lhy.** **U**n; p qnq; z duo z vñū talentū: diuersi gradus significant; cognitiois diuinoz; fm eisdē. **S**i; cur em hō vtendo pecuniā aliā lucrā: ita hō docēdo q; didicit; meret; ampliorē noticiam saltē in futura vita: vbi deū videbit; plus aut minus fm diuersitatē meritoz;.

In cōi unius cōfessoris

(et pfect^o est statiz. Abijt autē q̄ quinq; ta-
lenta accepit: et opat^o est in eis: et lucrato
est alia q̄nq; docedo q̄ didicit et exhortā-
do. Est autē sciendū vt dicit Chryso. q̄ in
parabolis nō oportet oia seruari: sed ad
intentionē respicere dicēt. Et hoc maxie
in ista facere oportet. Sicut q̄ dōdo accepe-
rat lucrato ē alia duo. Qui autē unū acce-
perat: abiens fodit in terrā: et abscondit pe-
cuniā dñi sui) q̄a fm̄ Gre. intent^o terrenis
negocijs nō docuit vt debebat: sed suffo-
cauit doctrinā quā accepit p̄ volupta-
tes. Vel fodit in terrā fm̄ Dige. ille qui
accepta docēt p̄tute: nō docuit ex q̄dam
ficta hūilitate et religione. (Pōd multum
p̄o r̄pis. i. in die iudicij fm̄ Chryso. et Hie-
ro. (venit dñs seruoꝝ illoꝝ et posuit ratio-
nē cū eis. Et accedens q̄ quinq; talēta ac-
ceperat: obtulit alia q̄nq; talenta/ dicens
Dñe q̄nq; talēta tradidisti mihi: ecce a/
lia q̄nq; sup̄lucrat^o sum) Ista oblatio sic
est intelligēda: vt ipsa menta q̄ q̄s docen-
do adq̄siuit: loquant^o deo p̄ euidentiā fa-
cti. Apparebit em̄ in die iudicij q̄ ille qui
magna accepit doctrinā et seruēter docu-
it: dign^o erit vt sibi publice noticiā diui-
noꝝ. i. vt p̄ merit^o suis magnum gradū in
visiōe dei habeat (Ait illi dñs ei^o. Euge
serue bone et fidelis) Raba. Euge interie-
ctio est lerant^o: p̄ q̄ dñs gaudiū suū infi-
nuat: q̄ bñ laboratē seruū ad gaudiū eter-
num inuitat. Hec ille. (q̄a in pauca fuisse
fidelis: sup̄ multa te p̄stitua) Greg. Tunc
fidelis seruus supra multa p̄stituit: cū de-
uita ois corruptionis molestia: de terre-
nis gaudijs in illa celesti sede collocatur.
Hec ille. (intra in gaudiū dñi tui. i. in pa-
triā et vitā iocundā. Et notāter dicit: intra
in gaudiū. et nō: gaudiū intrabit in te. q̄a
eterna felicitatē nulla creatura cōprehen-
dere p̄t. Est enim infinita in se: sed finite
participat. Eodē modo exponendū ē q̄d
dicit de seruo duoz talentoz (Accessit ac-
t^o q̄ duo talenta accepit et ait. Dñe duo ta-
lenta tradidisti mihi: ecce alta duo lucra-
tus sum. Ait illi dñs eius: Euge serue bo-
ne et fidelis: q̄a sup̄ pauca fuisse fidelis: su-
pra multa te p̄stitua: intra in gaudiū dñi
tui. Accedēs autē et q̄ unum talentuz acce-
perat: ait. Dñe scio q̄ hō durus es: met^o

vbi nō semiaſti: et p̄gregas vbi nō sparsi-
ſti: et timens abij et abscondi talentū tuum
in terra) Si iste dicat abscondisse talentū
doctrinē vacādo terrenis: in istis p̄bis ni-
hil debem^o intelligere nisi q̄ tales in die iu-
dicij nō habebūt merita q̄ deo p̄sententur
Et simil^o in reprehensione dñi q̄ sequit^o ni-
hil aliud debem^o intelligere nisi q̄ talis p̄
sua negligētia in die iudicij inreparabitur.
S^o p̄o dicat abscondisse ex fatua hūilitate
vl^o Aulto dei timore: q̄ cessauit a doctrina:
dicat q̄ talis seruus in verbis suis se excu-
sat si nō docuit: q̄ in hoc timuit offende-
re dñi: cū timere nō deberet: sed in deo cō-
fidere. et dñs in reprehendendo dicit q̄ ipse a
numularijs. i. ab auditorib; q̄ doctrinam
accepissent/ exegisset rōnem de beneficio
suscepto doctrinē: si fuisse ingratū. et de
vlti ei^o in opando et in docēdo si fuissent
negligētēs. (Ecce habes q̄d tuū est. Re-
spōdens autē dñs ei^o: dixit ei. Serue ma-
le et piger: sciebas q̄d meto vbi nō semino
et congreco vbi non sparsi. Oportuit q̄ te
cōmittere pecuniā meā numularijs: et ve-
niens ego recepissem vtiq; q̄d meū est cū
vlti. Tollite itaq; ab eo talentū) Istud
talentū doctrine tā diu in nra est p̄tate q̄
diu possum^o docere et docēdo lucrari. i. me-
rerit: vel salteꝝ de eo gaudere. In morte q̄
vel in iudicio tollit talentuz a negligente
in q̄ntū tā nō habet noticiā dei ad bonum
suū sed ad malū. q̄ dānat^o ipsa noticiā ē
causa doloris. Tollunt autē angeli exeq̄n-
tes sniam dei (Et dare illi q̄ habet decem
talenta) hoc autē fit q̄n ipsi iusti gaudēt
damnatione maloꝝ p̄pter p̄formitatē sue
volūtāt^o ad dñiā. Et lz oēs beati acci-
piāt aliq̄d gaudiū ex eo q̄ dānat^o talen-
to p̄uat^o: q̄ tñ de hoc gaudet magis q̄ est
beati^o: nō dō damnatoꝝ talentū dari dicit
q̄ decē et nō ei q̄ q̄tuor dicit h̄re tēta. (Di-
em habēt dabit) gaudiū de punitōe ma-
loꝝ (et abū dabit) q̄a in bonū ei^o cedent sua
merita et aliena demerita (ab eo autē q̄ nō
habet) merita bonoꝝ operū. (et q̄d videt
h̄re) ipsa. i. doctrina q̄ noluit vti (auferetur
ab eo) q̄ nō erit ei ad gaudiū: sed ad sup-
pliciu (et inuitē seruū). i. negligente: q̄ ni-
hil cōmiserit sed omisit necessariā doctrinā
(ei^o tēte) a me et societate meoꝝ (i. tētebras

exteriores. illic erit fletus et stridor ventris
 Vide d. hoc dñica. xx. post festum trinitatis.

Aliud

Quomodo quidam nobilis ab-
 h. it in regione longinqua accipe
 sibi regnum et reuertis Lu. ix. Ad
 intellectum huius euangelij sciendum est quod iudei
 etiam apostoli ante ascensionem christi credebant regnum
 christi esse corporale et terrenum. Unde Act. 1. quod
 rebant a christo ascendere. Dñe si in tempore hoc
 restitues regnum israel. Et sicut filij Sebedei
 petiuerunt sedere vnus ad dexteram et vnus ad
 sinistram eius. Unde quod christo ascendere vltimo in
 hierusalem existimabant eum regem in regia ciuita-
 te esse constitutum. Christus volens istum sensum
 ab eis amouere induxit paritatem pabolam
 ostendens quod in primo aduentu venerat pa-
 tri et in secundo veniet regnare. Unde dicit Lucas
 (Hec illis audientibus). sicut quod dñs dicebat za-
 cheo: vt huius in festo dedicationis ecclesie
 (ad iherosolimam) dixit pabolam: eo quod esset pater
 rusaleme et quod existimaretur. sicut discipuli (quod con-
 festim regnum dei). i. christi (manifestaretur.
 Dixit ergo. Homo quidam). i. christus natus de virgine
 (nobilis) quod filius David regis secundum carnem
 (subiit) per suam mortem et ascensionem (in regiones
 longinqua). i. ad celum empyreum (accipe sibi
 regnum) super omnes angelos et omnem creaturam
 (et reuertis) in fine mundi ad iudicandum. (Vo-
 caris autem decem seruis tuis). i. vniuersis fide-
 libus qui per denarium numerum significant: eo quod in
 hoc numero quidam omnes numeri includuntur.
 Nam versus ad decem variant numeri. sed per de-
 cem fit replicatio precedentium. Nam vnde cum
 idem est quod vni et decem. quod decem quod duo
 et decem: et sic de alijs. (dedit illis. x. mnas)
 id est vniuersitate bonorum suorum que hominibus co-
 ferre consuevit siue sint gratie: siue nature: siue
 fortune. Est autem mna pocus. x. drachmas
 appedens secundum aliquos. vel secundum alios centum. et
 vtriusque potest esse secundum diuersas gentes.
 Singulis ergo fidelibus dedit singulas mnas:
 vel singulis dedit decem: non quod singuli equalia
 bona suscepissent absolute: sed quod equaliter susce-
 perunt secundum suam proportionem: loquendo de his
 bonis que dispositioem supponunt. Nam que ad
 dispositiones ipsas deus dat vt vult. vnde
 non omnes sunt equaliter in naturalibus (Et ait ad

illos. Negociami). i. exercete vobis colla-
 ta bona: vt per versus eorum mereami accipe ma-
 toza (vnde venio). i. quisque veniat ad iudicium.
 versus enim ad diem illam currit tempus negociandi
 id est merendi (Lues autem eius). i. iudei et qui
 sunt sanguine christi nati est (oderat eum) per ma-
 toza presaltate que ad rectores et capita popu-
 li (et miserunt legationem post illum iudeos). sed
 quod ex ipso suo facto ostenderunt se nolle illum
 in regem. Nam post christi ascensionem conati sunt
 christi fidem eliminare (et factum est vt rediret)
 in die iudicij (accepto regno). i. postquam acce-
 perat regnum (et iussit vocari seruos suos:
 quibus dedit pecunias: vt sciret quantum quisque
 negociatus esset. Venit autem primus dicens. Dñe
 mna tua decem mnas adquisiuit. Et ait illi.
 Euge serue bone: quod in modico fuisti fide-
 lis: et merito pratem habens super decem ciuita-
 tes). i. secundum tua merita erit proportioabilis
 et premium tuum in celo. Cetera dicta et dicenda
 patent ex dictis in precedenti euangelio. (Et
 alter venit dicens. Dñe mna tua fecit quatuor
 quod quatuor mnas. Et huic ait. Fortis esto super quatuor
 quod quatuorates. Et alter venit dicens. Dñe ec-
 ce mna quam habui repositam in sudario. Ti-
 mut enim te: quod homo austerus es: tollis quod non
 posuisti: et metus quod non seminasti. Dixit ei.
 De ore tuo te iudico serue nequa: Scies
 bas quod ego homo austerus sum tollens quod non po-
 sui: et metens quod non seminavi. Et quare non de-
 disti pecuniam meam ad mesam: et ego veni-
 ens cum versus vtriusque exegissem illam. Et astans
 tibi dixit. Aufer ab illo mnam et date illi
 quod decem mnas habet. Et dixerunt ei. Dñe
 huius decem mnas. Dico autem vobis quod omnia habent
 et dabit et abundabit. ab eo autem quod non habet
 et quod habet auferet ab eo.

Aliud.

Quomodo accedit lucernam
 n. Lu. xj. In primo euangelio inten-
 dit saluator a fidelibus interio-
 nem pueriam excludere: sumens exemplum
 ad hoc et lucerna in oculo. Recta ergo in-
 tentio est similis lucerne lucet et ardet.

In cōmuni vnius virginis

quia includit fidem et ardorem charitatis. Nam recta intentio facit operari propter deum amatum: et sequens supponit notitiam dei quam per fidem est et amorem: qui est charitas vel actus charitatis. Dicitur ergo. (Nemo accendit lucernam). id est nemo habet bonam intentionem lucem fidei et ardente charitate (z in abscondito ponit neque sub modio) et sic. In seculo circa temporalia adquirenda et fructa (sed super calydelabrum). id est in altum erigit: ut finis intentionis non sint fruges que modio mensurantur: sed eterna felicitas (ut que ingrediuntur lumen videantur). id est ut omnes cogitationes que intrant domum conscientie et animi tui: lumen videantur. id est recta intentione ad deum dirigantur: sicut homo ambulans dirigitur lumine. **Q**uo predicta de intentione dicta sunt declarantur in his que sequuntur. **E**st sciendum quod sicut hic sumitur lucerna spiritualis et significat per corporale oculum: ita et corpus sumitur spiritualiter et per materiale significat. Est autem spirituale corpus nostrum ipsa multitudo operum nostrorum bonorum ex genere suo: ex diversis operibus bonis tanquam ex variis membris integrata. Dicitur ergo. (Lucerna corporis tui) id est multitudo operum tuorum (est oculus tuus). id est intentio tua: quod oculus idcirco dicitur: quod hominem operando dirigit. (Si oculus tuus fuerit simplex). id est intentio pura et recta: sine omni duplici simulatione (rotum corpus tuum lucidum erit). id est opera tua visibilia erunt in conspectu dei. **V**ideri autem proprie de operibus quando approbat. **I**n psalmo. Oculi domini super iustos. **N**on querunt autem sint super malos: quia in omni loco oculi domini contemplantur bonos et malos. **P**roverbia. xv. Sed speciali modo videt iustos et opera iustorum: quia si vtrumque approbat. (Si autem nequam). id est malus (fuerit). **E**t autem intentio mala: quia operum quod fit est ad malum sine ordinatione: quis de se bonum sit (etiam corpus tuum tenebrosum erit) quia si opera tua non videbit deus ad premium sed ad tormentum. (Vide ergo ne lumen quod in te est). id est intentio que de debet esse lumen dirigens te ad deum (tenebre sint). id est non dirigat te secundum rectam viam: sed errare faciat. (Si ergo corpus tuum rotum) id est que ad omnes partes siue que ad omnes operationes (lucidum fuerit) quia est visibile seu approbabile a deo quantum ad bonitatem operis et quantum ad rectitudinem intentionis (non habens aliam quam partem tenebrarum) id est non est

tenebrosum: neque quo ad substantiam operis: neque quo ad intentionem (erit lucidum totum) id est ipsum compositum ex opere et intentione. **U**nde hic sumitur rotum cathedra supra hoc synecdoche. **S**i autem esset malum opus et intentio bona: vel e converso bonum opus et intentio mala: tunc non esset lucidum id quod ex vtroque componitur. **E**t sicut lucerna fulgore illuminabit te) in presenti per gratiam et in futuro per gloriam. **Q**uanto enim homo maior est in merito: tanto hic habet maius lumen gratie: et in futuro maius lumen glorie.

In cōmuni vnius virginis.

Imile est regnum celorum

(thesauro) **M**att. xij. **A**d intellectum presentis evangelii sciendum est quod eorum que possessorum carerent quidam sunt que nunquam possessorum haberent: ut gemme in litore maris. **A**lia vero aliquando habuerunt possessorum: ut antiqui thesauri. **P**rima secundum scriptum **T**ho. ij. q. ij. occupati et inveniendi procedunt. **E**t eadem ratio est de secundis: ut dicitur nisi que leges civiles ad pacem hominum statuerunt ut in secundis medietas sit possessoris agri. **Q**uod intelligitur si inveniunt in alieno: non data opera. si vero data est opera: totum est inveniunt. **I**nstit. de rerum divini. §. item ea. **I**deo ille de quo in presenti evangelio agitur dicitur emisse agrum: ut sine condicione rotum thesaurum possideret. (Sicut ergo est regnum celorum) id est status ecclesie militantis seu status christianitatis (thesauro abscondito in agro) **I**ste thesaurus secundum **C**hrystostomum est predicatio evangelica abscondita in agro huius mundi: quam nullus plene et perfecte possidere potest: ut dicitur: nisi vendideris omnibus. **H**anc inveniunt abscondit inveniunt secundum **H**ieronymum: non ex invidia: sed ut servaret et non perderet. **E**t secundum **G**regorium thesaurus iste est desiderium salutis eterne. **A**ger vero in quo latet: est disciplina studij celestis: id est sancta conversatio. **H**unc thesaurum oportet abscondere: quia diaboli libenter furantur illud. **E**t sic possumus

dicere q̄ in parabol' nō oportet oīa seruari
 Intēdit ḡ saluator q̄ sicut iueniēs p̄ciosū
 desauz oib; se puat vt illū possideat. Ita
 q̄ p̄ fidē habuerit noticiā de thesauo scilicet
 citat; et ne latitāte i agro fuitur; diuie oī
 bus se puat q̄ntū ad effectū nisi sit infan?
 vt p̄fēt illū. Ad ar̄ d̄r d̄ absconditōe nō oportet
 hic h̄re significatū: nisi significet q̄ ap
 petēs felicitatē timet eā pdere) que q̄ inue
 nit hō abscondit; et p̄ gaudio illius vadit et
 vedit vniuersa q̄ h̄z et emit agrū illū. Itē
 rū sile ē regnū celoz hōi negotiatori q̄ p̄ci
 bonas margaritas. Inuēta ar̄ vna p̄cio
 sa margarita abijt et vedit oīa q̄ habuit
 et emit eā. Glo. p̄ margaritā p̄ciosā itel
 ligat dulcedo celestis vite: quā iuentā oīa
 vendēs emit. q̄ celestis vite dulcedinez
 inq̄ntū p̄sibilitas admittit p̄fecte cogi
 uerit: ea q̄ i terris amauerat libent; cuncta
 derelinq̄t. deforme p̄spicit q̄cqd de terre
 ne rei placebat specie. q̄ sola p̄ciose marga
 rite claritas fulget i mēte. Hec ille. (Itē
 sile ē regnū celoz sagene) Est ar̄ sagena re
 te q̄ddā rap; et fecit fm̄ Hiero. doctrinaz
 euāgelicā a piscatorib; traditā: q̄ bonos et
 malos pisces i mari hui? seculi q̄ridie pe
 tinet. Vel fm̄ Chry. est sc̄a ecclia (misit i
 mare) hui? seculi (et ex oī genere piscū) id ē
 hōim) p̄gregātī. Quā cū i plena esset mul
 tis credentib; (educētēs de mari hui? secu
 li ad aliū futurū (et sec? lit? sedētēs) Est ar̄
 lit? finis maris. i. seculi fm̄ Chry. (elege
 rūt). i. eligēt ip̄i angeli (bonos in vasa sua)
 id est in tabernacula eterna (Malos autē
 foras miserūt. Sic erit in p̄summatōe se
 culi. Erubunt angeli et sepabūt malos de
 mediis iustoz; et mittent egs in caminum
 ignis). i. fornacē (Ibi erit fiet? et stridor dē
 tiū) Glide d̄nica. xx. post trinitatē (Intely
 telleristis hec oīa) o discipuli mei (Dicit
 ei Ecclā. Dixit illis. Ideo omnis scriba) id ē
 doctor p̄ scriptura (doct? i regno celoz). i.
 i ecclia militāri vel sc̄ptura. Vtrūq; ei di
 cit regnū celoz fm̄ sc̄m̄ Tho. (similis est
 homini patri familias) qui habz ministra
 re alimenta fam̄ie (qui profert de thesau
 ro suo) id est d̄ capsa cordis sui) noua et ve
 tera) id autoritates noui et veteris testamē
 ti. Ex quo patz q̄ ip̄i ap̄stoloz successo
 res debent vtriusq; testamenti habere no

ticiam: in cultus signum mītram portant
 cum duplici cornu.

Aliud

Simile est regnum ce
 loz) Zach. xv. ca. i. status
 christianitatis (decē p̄gimib;). i.
 vniuersitati fidelium. Ponit
 tur autem hec parabola sub comparatiōe
 virginuz fm̄ Chry. vt ostēdat q̄ licz virg
 ginitas sit aliquid magnum: tū si bonis
 operib; nō sit adornata nō approbat (que
 accipientes lāpades suas) Per lāpades
 fm̄ Aug. opera de genere suo bona inrel
 ligunt. Lūmē autē in istis lāpadib; ac
 centum: est fides in operādo dirigens (ext
 erunt) de corpore per mortem fm̄ Aug.
 Vel exierūt ab ocio in opus bonuz de ge
 nere suo (obuiam sponso et filio) id est fi
 lio dei et humanitati que in virginis vte
 ro tanq̄ in thalamo p̄iuncta fuerūt. Dicit
 tur autē ista fm̄ similitudinē ad res huma
 nas. quia antiquit? nuptie celebrari in no
 cre consueuerant: vt dictum est (Quinq;
 autē ex eis erant fatuz) Si fatuitatē acci
 pim? vt opponit prudētē fatui sunt q̄
 nesciūt bñ ordinare vitā suā i ordie ad vlti
 mū finē: qd ē op? prudētē (et q̄ncz prudē
 tes) q̄. s. vitā suā i deū ordinauerūt (Sed
 q̄ncz fatue accepit lāpadib;). i. potentijs
 operatiōis et operib; bonis ex genere non
 sumpserūt oleū secū) Oleū fm̄ Hiero. et
 Hiero. intelligit op? bonuz: qd intelligo
 nō solū de opere bono ex gnē: sed etiaz ex
 intentiōe. et tale est op? charitatis. Scdm̄
 Aug. hō intelligit Meticia q̄ habet d̄ bono
 opere p̄pter deū: ex eo. s. q̄ deo placet. Se
 cundū Chry. hō charitas intelligit. Sed
 oēs he tres acceptiōes reducunt i vltimā
 vt istud oleū dicat charitas: q̄ facit opus
 esse bonū et de eo p̄pter deū gaudere (Pru
 dentes hō acceperūt oleū in vasis suis). i.
 i cordib; seu volūtatib; suis (cū lāpadib;)
 potentiaz vel bonoz operū (Dorā autēz
 faciēte sp̄so) Ista m̄ra est rps vsq; ad iu
 diciū in quo veniet sponus (dormitauer
 runt oēs). i. infirmate sunt (et dormierūt)
 id est mortue sunt. Dorā em̄ in sc̄ptura
 p̄suevit appellari dormitio: eo q̄ de? possit

De quibusdam festiuitatibus

ad vitā excitare mortuū sicut nos excita-
mus dormire. Media autē nocte id ē in
crepusculo diei qd cū media nocte et cum
die p̄iugit. Tali em̄ hora venit ch̄s. Et
media nocte. i. rpe inopinato clamor) tube
vocalis ad iudiciū (fact⁹ est: ecce sp̄sus
venit exire obuiā ei. Tūc surrexerūt om̄s
p̄gines ille) a mortuis (et ornauerūt lāpa-
des suas) id est reasumpserūt cōp̄a sua: in
q̄b̄ appēbat lumē fidei: vt redderēt rōnē
fm̄ Greg. et Aug. Sciendū est autē q̄ i pa-
rabol fm̄ Ch̄y. et Aug. nō oportet oia
scrutari: vt in p̄posito p̄z. Nō em̄ post iu-
diciū aliq̄s perer ab alio opa ei⁹ neq̄ ibit
vt bñ operet⁹ et faciat opa charitatis q̄ nō
fecerat. In his q̄ que hic dicunt. signifi-
cat q̄ in die iudicij opa de genere suo bo-
na: q̄ facta fuerūt cum fide et sine charita-
te nō fulgebūt. qz fides sine opib. ex cha-
ritate factis mortua est. Et q̄ tūc siq̄s vel-
let ad aliū recurrere. p̄ auxilio. vt si vellet
bñ operari: nō p̄ficeret. Sed qz q̄les rep̄e-
tur in morte tales etiā p̄ntabimur i iu-
dicio. ideo hortat dñs vt mortem vigiles
expectem⁹: ne imparati moriamur: et p̄se-
q̄nter sine oleo simus in iudicio: et clauda-
tur nobis ianua celi. Un̄ d̄t (Fa: ue at̄ sa-
pientib. dixit. Date nobis de oleo v̄to
qz lampades nostre extinguunt. Respon-
derūt prudentes. Ne forte nō sufficiat no-
bis et vobis: ite poti⁹ ad v̄dētes et emite
vobis. Dñs autē iirent exere: venit sponsus
Et que parate erant: intrauerunt cum eo
ad nuptias: et clausa est ianua. Nouissime
p̄o veniūt et relique p̄gines: dicētes. Dñe
dñe aperi nobis. At ille respōdes ait. Ne
scio vos. Vigilate itaq̄: qz nescitis diē ne-
q̄ horam.)

De sancta trinitate

C **Um venerit paracle-**
tus. Vide sup̄ domica infra
octauā Trinitatis.

De Spiritu sancto

I **q̄s diligit me fmo-**
ne meū fuabit. Vide sup̄ in
die serō Pentecostes

De sancta cruce

a **Scendēs Jesus hic**
solymā. Vide sup̄ feria q̄rta
post dñicā. ij. q̄dragesime

In cōmemoratione br̄e p̄gis
per aduentum

m **Jesus est Gabriel an-**
gel⁹. Vide sup̄ feria q̄rta p̄
tertia dñicā aduēt⁹

A natiuitate dñi vsq̄ ad pu-
rificationē.

l **Quente iesu ad tur-**
bas. Vide s. dñicā tertia in
quadragesima.

Pro quacurq̄ necessitate

b **Abere fidē dei: Mar.**
xj. Cū br̄s Pet⁹ et alij di-
scipuli vidissent q̄ sic⁹ cui ma-
ledixerat ch̄s statim aruissent

mirabant⁹: et tūc ch̄s dixit eis ea q̄ i p̄nti
euāgelio recitant (Habere fidē dei). i. p̄fi-
dentia de deo (Amē dico vob: qz q̄cūq̄ di-
xerit huic mōti: tollere et mittere in mare:
et nō hesitauerit i corde suo s̄ crediderit: qz
q̄dcūq̄ dixerit fiat: fiet ei.) Sed p̄tra obij-
ciūt infideles vt d̄t Beda. qz null⁹ sc̄d̄rū
potuit trāsserre mōtes. Et r̄ndet p̄mo: q̄
nō oia q̄ a sc̄tis facta sunt sc̄pta legunt. sc̄
cūdo q̄ ista intelligēda sūt: si necessitas af-
fuerit transferēdi mōtes. Un̄ vt ait: p̄ci-
bus Grego. emocensariens: mōs tantū spa-
cij reliq̄t stru ctōrib. ecclie: q̄ntū opus ha-
buerūt. P̄t̄ etiā dicit q̄ apli. maria fece-
rūt: qz mortuos suscitauerūt. qd̄ neq̄. dia-
bol⁹ neq̄ tremor⁹ facere p̄nt (Propter
ea dico vob: oia q̄cūq̄ orātes petitis: credi-
dite qz accipietis et eueniēt v̄bis) intelli-
get̄ si pie et p̄seueranter et ad salutē et pro-
se quis petat. iij. dist. xv. et intellige pie. i.
cum debita subiectiōe mētis ad deū: que
subiectiō est p̄ fidem sp̄e et charitatē quib.
colitur deus.

De quotidianis missis defū-

ctorum.

LB

Illi māducauerūt car-
nem filij hoīs: z biberūt ei⁹
sanguinē nō habebūt vitā
i vobis) Joā. vj. Vide sup in
festo corpis ch̄i. Uterq; sub vtraq; specie
sit cōicandū. (Qui māducat meaz carnē z
bibit ei⁹ sanguinē) scz sacramentalit̄ z sp̄i-
ritualit̄. vlt̄ sp̄ualit̄ tm̄ (habet vitā eternā)
in sua eā. habz em̄ in se deū z ei⁹ gr̄am (z
ego resuscit̄. do eū in nouissimo die id est
in die iudicij.

Pro p̄senti defuncto tm̄.

Ixit Martha ad Je-
sum) Uide feria sexta añ do-
m̄icā in pass̄ioe

In omni anniuersario.

Men amē dico vobis)
Joan. v. (Quia venit hora z
nūc est qm̄ mortui) corporaliter
fm̄ theo. vt filij vidue z filia
archisynagoge z Lazar⁹: vel mortui sp̄i-
aliter fm̄ Aug. (audiet vocē filij dei) Au-
diēt inq; .i. obediēt (z q̄ audierūt uiuent)
vitā corpali fm̄ theo. vel sp̄uali fm̄ Aug.
(Sicut em̄ p̄f̄r habet vitā in semetip̄o: sic
dedit z filio vitā h̄ie i semetip̄o. (Dia em̄
q̄ filij dei habet accepit a patre. z oia q̄ h̄z
p̄f̄r dedit seu cōicauit filio. Habet aut̄ vi-
tā in semetip̄o id qd̄ essentialit̄ est vitā: z
h̄ic est sol⁹ de⁹. Dia em̄ alia p̄cip̄at vitā
z nō h̄nt vitā i semetip̄is. Et h̄is at̄ vult
ch̄s inferre q̄ ip̄e filij p̄t̄ mortuis dare
vitā sicut z pat̄: eū sit essent̄. Alit̄ vitā. (Et
p̄t̄rem dedit ei iudicium facere) hic fm̄
Chrȳ punctuandū est: deinde subiūgen-
dū (Quia filij hominis est: nolite mirari h̄)
existimayt̄ in q̄ iudiciaria p̄as pueni-
at ch̄o solū inq̄ntū de⁹. Arguit at̄ Chrȳ.
qz si nō sic punctuef sed addaf: qz filij
minis est: sequit̄ q̄ oīs hō habeat h̄ac p̄a-
tē. Sed h̄ argumentū nō cogit: qz ista po-
restas data est filio dei: qz filij hoīs est. i.
caput oīm hoīm. Aug. p̄o qz tener q̄ etiā
ch̄o inq̄ntū hōi puenit iudicare: h̄ nō p̄n-
cipalit̄ p̄t̄uat eo mō q̄ Chrȳ. negat eē

punctuandū. nolite mirari h̄: qz venit hō
ra) id est veniet. nec addit̄ nūc: qz loquit̄
generalit̄ resurrectōe z nō de particularibz
vt supra loq̄bat̄ (in q̄ oēs q̄ in monimen-
tis. i. oēs mortui) (audiet̄ vocē ei⁹). Et p̄ce-
det̄ q̄ bona fecerūt: in resurrectōe vite.
Qui p̄o mala egerūt: in resurrectōe iu-
dicij. Hic q̄nt̄: qd̄ erit de illis pueris: q̄
nec bona nec mala fecerūt: z tm̄ cū oīgia
li peccato sunt mortui: qz. s. nō fuerūt b̄z
p̄t̄ari. Nunq̄d tales ibūt in resurrectōe
nē iudicij. i. mortis infernal̄: cui mali ad-
iudicabunt̄: vt patiant̄ penā sensus. i. p̄e-
nā afflictiuā. Ad h̄ aut̄ p̄ alij̄s p̄clusionē
r̄ndet̄. quaz p̄ma ē hec. Tales pueros pu-
niri sola pena damni est v̄z. Corollariū.
Tenere q̄ tales soli tali pena puniant̄: nō
est hereticū. Scda p̄clusio. Afferere q̄ ta-
les sensibili pena puniant̄ seu sic credere:
temerariū est: z forte etiam hereticū. Cor-
ollariū. Quicumq; assertiue p̄dicat q̄ re-
nentes p̄mā p̄clusionē verā z secundā fal-
sam sunt heretic̄: necessario est ignorans
aut peccās. Primā p̄clusionē p̄bo rōnibz
theologicis. Primo sic Nam pena sensib̄
lis correspondet delectatiōi q̄ habet in pec-
cato. vt restant̄ Scō. z Bona. ij. di. xxxij
z p̄z p̄ illō Apoc. xvij. Quātū se gl̄ifica-
uit z in delicijs fuit: tācū dare illi tormen-
tū z lucrū. Si em̄ q̄ nō est delectat⁹ affli-
geret̄ nō esset tant⁹ lucr⁹ q̄nta fuit volū-
tas: sed eēt mator̄: imo ille eēt aliq̄nt⁹ z
illa nulli⁹ q̄ntitatis. Sed tales nullā b̄z
buc̄t̄ delectationē i pctō. q̄ nullā d̄bet̄ sen-
tire penā afflictiuā. Cōfirmat̄ r̄tō. quia
cū de⁹ sit p̄ior ad miserendū q̄ puniendū
videt̄ diuine bonitati derogare: q̄ aliq̄nt⁹
affligat̄ p̄ eo qd̄ vitare nō p̄t̄. Scda oēs
damnati qui expiunt̄ sensibile penā: vel
sent̄ nō esse: licz p̄ accidens. Hoc em̄ p̄z.
quia de glo. Hier. xx. sup̄ illo p̄bo Da-
ledicta dies in qua nat⁹ sum: q̄ meli⁹ est
nō esse q̄ male esse. Uñ z videm⁹ q̄ pro-
pter angustias p̄sentis vite: que nullius
sunt momēti respectu illarū. quidā si pol-
sent̄: vellēt oīno nō esse: anteq̄ in eis p̄pe-
tuo esse. Sed tales p̄f̄ri nō appetūt nō
eē: qz vt de Aug. z notat̄ glo. de p̄se. dist.
iij. regenerari. tales malūt̄ sic esse q̄ nō eē
Ergo si sūt d̄nati talit̄ vt sensib̄l̄ crūciq;

De omni Anniversario

ent. Confirmat rō fin aliq̄s. qz si talibz me-
lius cēt nō esse q̄ eē: sequit q̄ deo creando
eos: nullū eis p̄tulisset bñficiū. Si at ecō
uerso ē eis meli⁹ sic esse q̄ nō eē: nō cruci-
ant sensibilt ab igne gehēne. Sed qz for-
te possēt aliq̄s dicere q̄ nō habebūt volo-
rē sensitiuū/ sed rōnalē: inq̄ntū dolebūt p̄
volūtātē de dāno qd̄ patiens. Cōtra hoc
arguo duplt. Primo sic. Si em̄ post mor-
tē illi q̄ sunt in originali pctō z nō in alio
dolebūt: aut dolebūt de culpa: aut de pe-
na. Si p̄mū: ip̄s dolebūt de re iusta: z p̄t̄r erūt
iniusti z malā hñtes volūtātē: z p̄t̄r n̄
erūt in solo originali vt p̄nt. Confirmā-
tur rō: qz cū tales nō habeāt aliquā p̄tē
patientie infusam v̄l adq̄sītā: si dolebūt d̄
pena inflicta a deo erūt impatientes z mur-
murātes d̄ deū. z p̄sequēter hēbūt actuale
pctm̄. Scdo. si dolebūt: aut habebūt spes
euadēdi talē dolozē: aut nō. Non p̄mū: q̄a
sunt in statu immobili. Sc̄ secundū. Ḡ erūt
desperati. Desperatio autē ē pena maxima.
Nō ḡ pena eorum erit mitissima. Contra
Aug. in enchir. z h̄ in dicto c. regenerati
Confirmat rō. qz vt dicit Sc̄. Ex diuina
ordinatiōe in q̄cunq̄ loco ceciderit lignū
ibi erit. Nō p̄t̄r ḡ vt d̄r: hō post mortem
h̄ie nouā dispositionē volūtātē. Ergo isti
qz in vita nullā habuerūt deordinatiōez
volūtātē: nullam p̄nt etiam h̄ie post mor-
tē. Ergo nō p̄stant de statu in q̄ de il-
los vult esse. ḡ non dolent. Et nota q̄ he-
due rōnes etiā pbant q̄ tales aut nō do-
lent in sensu. aut si dolēt: sunt p̄tēti de suo
dolozē z sua dānatōe. Probat etiā eadēz
p̄ctō autoritate. Nā h̄ac habem⁹ in sacra
scriptura Job. iij. v̄b̄d̄r. Quare nō in vul-
ua mortu⁹ suz. Et sequit h̄ic em̄ dormi-
ens silerē. Vbi oēs expositores l̄rales di-
cunt q̄ p̄ hec verba optabat Job se fuisse
mortuū in vtero matris: ne p̄nt̄s vite misē-
rias pateret. Constat autē q̄ si taliter mor-
riētes cruciant post mortē igne eterno: ta-
le desiderū Job fuisse stultū: qz nulla pe-
na huius vite p̄t̄r eq̄pari pene infernali:
fm̄ sc̄tōs. Habem⁹ etiā eandē p̄clusionēz
sc̄do. xxiij. q. iij. c. nabuchodonosor. Nun-
q̄ inq̄ de v̄litis ire eternū inferret suppli-

cium: nisi hō sp̄d̄t̄r nēu inueniret h̄ie pctm̄
Tertio h̄i extra de bap. z ei⁹ effec. c. maio-
res. Vbi exp̄sse h̄i q̄ pena originalis pec-
cati est carētia diuine visionis. actualis po-
pcti pena est gehēne p̄petu⁹ cruciatus. Et
ibi d̄r glo. q̄ pctō actuali debet pena dāni
z sensus. originali p̄o debet in pena q̄ est
carētia visionis diuine. Quarto h̄i exp̄sse
et clare a mḡro sniaz. ij. dist. xxxij. q̄ d̄r q̄
tales nullā aliā penā celsuri sunt: nisi q̄ d̄
q̄ma v̄sioē carebūt. Hanc eandē p̄clusionēz
tenuit Alan⁹ exp̄sse z clare sup̄ dicto c. ma-
iores. et Archie. floz. j. pte. ti. viij. z Sc̄o.
ij. p̄. xxxij. z Bonauē. ibidēz: infiniti aliij
doctores: q̄s gr̄a breuitatēz om̄s. Sic ḡ
patet p̄ma p̄ctō: z p̄sequēter patz et⁹ corol-
lariū. qz credere v̄ez nuncq̄ p̄t̄r esse heres-
ticū. Sc̄da etiā p̄ctō patet ex istis q̄ ad p̄-
mā prem. Tenere em̄ d̄ cōem sniaz vo-
ctoz fundatā in scriptura z canone leḡ: est
temerariū. Sed ita est in p̄posito. qz vt d̄r
Sc̄o. vbi s̄. z Bona. cōis magistrozū opi-
nio est ista quā tenem⁹ q̄ etiā vt allegatū
est fundatā rā in scriptura q̄ in canone iur̄z
p̄ctificij. Quo ad secundā p̄o prem sic p̄-
bat. Nā illud qd̄ forte est d̄ determinatiō/
nē ecclie forte est hereticū. Autoritas em̄
ecclie est regula fidei: a q̄ etiā ip̄a sc̄tā euā-
gelia h̄nt autoritatē. Sz ista opinio for-
te d̄ determinatiōē ecclie: vt patet i dicto c.
maiores. z in c. nabuch. ḡ forte h̄ est here-
ticū. Corollariūz p̄o sic deducit. Aut em̄
tal̄ p̄dicator circa h̄ac materiā scit p̄tātē.
aut nō. Si p̄mū: est peccās. qz mērit. Si
sc̄dm̄: est ignorās. qz nescit qd̄ scire p̄t̄r et
debet. Est at̄ necariū q̄ sciat aut nō sciat
Iō est necariū q̄ sit ignorās v̄l peccās.
Sed d̄ istā p̄tātē solidā z catholicā qd̄a
frivolās adducūt rōnes: q̄s vt null⁹ ostē-
dam⁹ eē momentū h̄ inferemus. Arguit ḡ
p̄mo ex dictis Aug. Nā p̄mo ip̄e d̄r de fi-
de ad Petr̄: z h̄: in c. firmatūne. tales est
no igne puniendos. Sc̄do: qz in hypono.
d̄r q̄ sunt in gehēna ip̄i z oēs iniq̄. Ter-
tio: qz in smone d̄ baptismo paruu. d̄ Pe-
lagiū: ip̄e d̄r q̄ in iudicio oēs hoies erūt
in dextra vel sinistra: nec erit loc⁹ medius
Ergo tales erūt in sinistra. z p̄t̄r ibunt
maledicti in ignem eternū. Quarto: quia
in epla ad Colensū tenet q̄ om̄s resur-

gent in iudicio: et quilibet transibit ad statum
 experit doloris et corruptionis: aut igne cru-
 scabit. Et isti cruciabunt igne. Quinto: quod
 ipse in predicto sermone opinionem quam prima con-
 clusione tangit: attribuit Pelagio: dicens.
 quod ille pueres in exilium timore mittit di-
 cens quod hec illis sola esset pena: non esse in
 patria. Ad omnia autem ista dicta sunt due
 solutiones: prout a sanctis. Prima est. Secundo.
 Bonaventura. et sanctus Thome. et Augustinus. ex-
 sine locum. Et dicit enim sic idem Bonaventura.
 cum dicitur Augustinus. in his illis non intrat
 dicere quod paruuli sensibiles crucientur: sed in-
 trant eorum penam manifestare quantum ad ex-
 teriam diuine visitationis: et quantum etiam ad visita-
 tionem loci. et hoc valde abundanter exprimitur: per
 dicens: et minus volens intelligi. Nec si-
 ne causa sic loquitur. Hoc enim facit ad extir-
 pandam illam heresim quam dicebat paruuli
 nulla pena puniri. Unde sicut in moribus
 documentum est quod eum qui vult ab uno extre-
 morum puenire ad medium: non oportet ad aliud
 extremum declinare: ut dicit philosophus. sic etiam bea-
 tus Augustinus. ut illa heresim extirparet quam di-
 cebat paruulos ab omni pena immunes et ad me-
 dium reduceret. sed ad penam carceris visitationis de-
 simpliciter asserunt eos cum alijs peccatoribus et
 naliter damnari. sed tamen suorum intellectum ex-
 plasiuunt. Enchiridion. ubi dicitur penam illorum
 esse minutissimam. Hec ille. Et addit Scotus quod
 sancti frequenter sic loquuntur. sed excessiue. Unde
 ait quidam dicitur eos nullam pati penam: si-
 cut nullam habet culpam. Ideo multum pro-
 deradum est contra quos hereticos sancti sunt locuti.
 et Augustinus. contra arrimum videtur declinare ad
 Sabellium: et e converso. et contra Pelagium vi-
 detur declinare ad arrimum. et e converso. Hec
 Scotus. Sed dauidis est sancti Thome. et Archie.
 et glo. in c. firmissime. Dicit enim isti quod Au-
 gustinus. ponit speciem per genere: ut dicantur et non
 igne puniri. eterna pena. Et intendunt isti
 dicere quod pena originali peccato debita: dire-
 cte est carceris diuine visitationis. ut patet per glo.
 in c. maiores. sed quod ista pena habebunt in
 igne infernali in quo recludentur. ideo dicunt
 eterno igne puniri. sed quod puniantur ab igne
 nisi sicut a carcere et detinere: sed quod puni-
 tur in igne. Sed contra Augustinus. sic loquitur. Dicit
 quod hoc facit ad excludendum illam opinionem
 ne: quod videtur fuisse Pelagij. sed quod tales pueri

post iudicium hunc mundum inhabitabunt. Et
 enim ista opinio falsa. Et enim dicitur Archie.
 quod in quo loco habitaturi sunt post iudicium
 nouit dominus: tamen peul dubio ibi erunt ubi sunt
 modo: finem quod sonat Augustinus. per bar: quod eos eterno
 igne puniedos asserit. Et hoc rationabiliter. quia
 sic modo et sic habent peccata eandem culpam: ita et
 eandem penam. Unde et Bonaventura. dicit quod talis locum
 debet eis ratione seditionis quam fuit in carne. Sic
 generaliter patet ad omnia dicta Augustinus. Sed
 specialiter dicit ad singula. Ad primum quidem ni-
 hil oportet addere. Ad secundum dico quod per
 bar quod receptaculum istorum puerorum erit vna
 pars generaliter tenebrosa. quod dicitur. nec tamen se-
 quitur si sunt in igne quod ab illo sensibiles cruci-
 entur. quod ut dicit Bonaventura. ille ignis instrum-
 tum est diuine iusticie: et ideo ita agit ut de-
 vult. Unde aliquis cruciat ut iudicis. aliquos
 purgat ut iustos. aliquos solus detinet ali-
 quos ut pueros predictos. et tamen vnum est
 ignis. Unde Gregorius. Sicut sub eodem igne au-
 rum rutilat et palea fumat: sic idem ignis et
 reprobos cruciat et electos purgat. hec il-
 le. Ad tertium dico quod predicta per bar Augustinus. de
 dextera et sinistra in iudicio: non potest intel-
 ligi nisi de his qui vsum rationis habuerunt.
 Quis enim nisi insanus dicat quod reprehendunt
 de negligentia circa opera misericordie illi qui
 vsum rationis non habuerunt. Quia ergo existet
 res in sinistra de talibus sunt increpandi a
 christo: ideo dico quod isti paruuli non erunt in sini-
 stra: neque etiam in dextera. Unde sic dicit beatus
 Gregorius. ut allegat sanctus Thome. super Mattheum. in de
 xtera vel sinistra non erit aliquis infidelis: sed
 solum fideles qui potest facere elemosinas
 et infirmos visitare. Sic ergo dico quod quantum
 ad fideles mediocriter bonos vel malos
 in die iudicij non erit locus. i. statum medi-
 inter dexteram et sinistram proprie. sed quod ad ali-
 os. Est autem quod dicant pueri in sinistra esse
 intelligendum est de his pueris qui aliquid modo
 vsum rationis habuerunt. Si autem intelligat
 de alijs qui vsum rationis non habuerunt:
 sic sinistra sumitur improprie. et sic etiam
 tales adiudicantur igni improprie. id est
 ut ab illo detineantur: et non ut ab illo cruci-
 entur. Et ista videtur esse mens Augustinus. Ad
 quartum dico quod Augustinus loquitur de his qui re-
 surgent ad iudicium. non solum ut condemnentur
 vel puniantur: sed etiam ut discantur et vitupen-

In omni anniuersario

fur vel laudat p peccatis actualibus: vel p me-
ritis suis. Vel p cruciatu accipit penam.
Ad qntu dico q sicut ibi p dicta Aug. pa-
tet Pelagi no icludebat puulos i carce-
re gehenne vt nos facim. vn loge est ista
opio ab illa. Et nota q lz Aug. videat ibi
dicere q dolebun: tñ ipe h dr: no o oib pu-
eris: sz de his q aliq mo vsum pnis ha-
buerun. Et p doloze intelligit pena. Con-
tra istas rñsioes catholicas z solidas Bre-
go. d arimino facit aliqs rplias friuolas
qs q videre cupit cu solutoib eaz videat
Lapollu. ij. dist. xxxij. Est at mix de isto
Breg. qz in hac materia mgrm sniaz q p
nob est: aut no vidit aut no intellexit. Di-
cit em q nunq legit Aug. vl aliu allegan-
te Aug. q dicat q tales solu ista pena da-
mni patiat. Sicut etia aliq accidit p di-
catis q ista opio qua sustinet imo teneo
e heretica. ptea q Aug. d fide ad Petz i
fine. xl. illaz regular. qz vna e ca. firmis
sime. dr q senties aduersus illas regulas
anathema sit. Ego em q illas regulas ni-
hil dico: sz illas itelligo sane: z cu glof sa-
ctoꝝ. Tales at etia ipi glosant illd ca. fir-
missime. q ad pceptione bre pñs: d q ibi
fit meto pñs. sz ille glose no snt scdoꝝ
sz eas suo capite pñgunt z p illas destru-
unt textu. Scdo arguit pncipalr p dictu
Breg. ix. moral. sup illd sbu Job. ix. Et
triplicauit vulnera mea sine ca. Ibi em tel-
net Breg. q tales ad id metra pueniunt: et
tometra papiunt. Et qfirmat. qz alr meli-
eet istis post hac vita q ista: qd est q tel-
ctu que Breg. expdit. s. multiplicauit vul-
nera mea. So. Ad argumetu dico vt s.
sez q Breg. excessiue docet: est: z q p toz-
metri pceptione aut expieria: ra ipe qz Au-
gu. itelligit ipam noticia: q sciut se dei vi-
sioe puatos: q tñ no est eis ca doloꝝ: vt
dictu e z dicef. Ad qfirmatione dico ius-
ta doctrina scilicet Tho. in q. de ma. q. v. ar.
iiij. Ad qntu q duplex e pena pccati origia-
lis. s. taxata z pcomitas. Taxata qde i p-
senti vita: e puatio original iusticie z gre-
gratufacientis: in futura vo est puatio p-
dicte iusticie z gre. z vltra h puatio visio-
nis diuine: z incarcerationis: z impossibilitas
euadedi. Pena at pcomitas vl pñs: sunt
ipe afflictioes qs i hac vita sustinem: et

ipa mors. post hac at vita no hz locu ppe
pena psequens vl pcomitas: qz tuc ois de-
fect? taxat p culpa. Pena aut tal. s. pcomi-
tas: neq equal neq pportional culpe sp.
Nam iudex aliqs iust? iuste pot duos
fures eqliter culpabiles punire cecitate q
est pena taxata: ex q plura mala vni q al-
teri puenit: qz vn? forte plures impiger
ad lapides. Quantu g ad pena taxataz p
originali qua opret culpe pportionali: di-
co q qm? incopabilr post hac vita tales
puniunt: qz puatio diuine visiois tuc. s. p?
morte icipit ee pena no an: qz etia tuc inci-
pit ee tps videdi. Ecouerso at est de pco-
mitate: qz i alia vita aut mindz aut nulla
est. Arguit etia p rones: qz tales patient
doloze sensibil. Primo sic. Na i hac vita
paruuli sustinet pena sensibil: z no iniu-
ste cu illa sit a deo. Ergo iuste. Ergo origi-
nale ista meret. Ergo etia post hac vitaz
p originali tales penas patient: aut origi-
nale insufficient puniet. Sol. Si argumet-
tu aliqd valeret: pbarz vtiq q sicut i hac
vita senescim? z morimur: ita z in futura
qd est absurdum. Dico g ad argumetu fm
mentē scilicet Tho. q pueri in hac vita pati-
unt talia iuste: no sicut pena taxata: sed sicut
pcomitante: qua tñ post hanc vita no
patient. Nec sequit q maneat pccm. Suf-
ficient punitu: qz remanet pena taxata: q
est p se inreta a iudice: z pportional culpe
Esti qrat: qre de? talia in hac vita pmit-
tit: dr pmo fm scilicet Tho. vbi s. q talia i
hac vita pnt nob esse vtilia: no in alia vbi
no est pficiendi tps. Dñ scdo: q h exigit ta-
lis stat? qz firmato celo nulla pot natura-
lit esse altatio natural z corruptiva. Possi-
set aut esse spualis: q etia est afflictiva: sed
ista no erit in talib: qz iusticia dei h no re-
drat. secus de danatis. Un ipi no corrui-
pent: z tñ cruciabunt vehemens. qz ignis
trāsfundet in eos suu calozem no realiter
seu materialit sed intentionalr: eo mo q al-
bedo muri multiplicat i vicino aere silitu-
dine seu spem sua q in speculo relucet. Po-
test at ad ppositu poni greplu de duob p-
dicis cecis: qz cu iusticia iudic? stat q p-
cecitate vn? ponat i tali statu vt nunq
impigat puta si ductore iueniat: z no ali-
us q ductore caret. Scdo arguit ad idem

sic. Causa et origo peccati originalis maxime
 penes carnem infecta residet: et maxime illa
 debet puniri. quia per quam homo peccat per hanc et totum
 quod. Sicut ergo tanta purgatio diuini visiois
 puniri: ita caro debet alio supplicio affici.
 So. Ad hoc duplex. Primo quod falsum est quod
 caro sit principalis causa peccati originalis: sed est ipse
 generans qui principaliter per animam generat. Unde
 et si de carne infecta fiat aliquis homo sine se-
 mine deciso ab Adam: talis non habet origi-
 ginale peccatum. Dico secundo ut dicit scriptura. Ho-
 nauē. quod si causa peccati quicquid modo resideat
 in carne: hoc est per modum habitus et non per mo-
 dum actus. Unde caro non facit animam pueri
 concupiscere sed concupiscibile. Et ideo nec ipsa
 nec anima in ipsa debet actuali combustione
 ignis torqueri. sed sicut anima purat visionem dei:
 sic etiam caro purat solatio suo: et loco vili
 ac tenebroso ponit rationem suam fedicitatis: cum in
 celo empyreo esset collocanda si a tali fedicitate
 corruptio mundata fuisset per efficaciam
 baptismi. Hec ex illo. Tertio arguitur ad
 idem sic. Istorum puerorum corpora post resurre-
 ctionem non erunt dotata secundum sanctos: sed erunt passi-
 bilita. Omne autem passibile necesse est pati si ad-
 dit actiuum. Ergo isti si erunt in igne caleficient.
 Solu. Ad hoc dico duplex. Primo secundum scripturam
 Thoma. ii. dist. xxxij. quod non patient: quia non ad-
 erit agens naturale corruptens: quia firma-
 to celo nullus erit motus dependens a motu
 celi: quia remota causa non stat effectus: pos-
 mus autem motus esse aliorum causa. Nulla ergo
 ergo poterit tunc esse alteratio naturalis. Et
 si dicatur quod stabit spiritualis actio: dico ut supra.
 quod diuina iustitia non exigit quod a sensibilibus
 spiritualiter immutentur ad tormentum: sed solum
 ad cognoscendum. Ignis enim ille ut dicit
 dicitur dicitur Bonauē. et allegatum est agit solus
 ut deo placet. A natura ergo erit quod neque al-
 terent neque corrumpant. A deo vero quod non
 affligant: sed solus detineant ab igne. Et
 licet illa corpora sint futura passibilia: tamen non
 indigentur alimēto in hoc diuina: prout id fa-
 ciente. secundum Bonauē. Vel ideo secundum firmitatem:
 quia remoto motu celi calor naturalis non
 alterabit ad famam et sitim: agendo in huius-
 modum radicale. Arguitur etiam quod patient in
 tertio dolore. Primo sic. Nam Chrysostomus dicit.
 Excludi a bonis eternis et alienum effici ab
 his preparata fuerit iustis: tantum generat

cruciatum ut etiam nulla pena extrinsecus tor-
 ret hec sola sufficeret. Ergo si paruuli ex-
 cludent a regno sicut adulti: videtur quod ma-
 xime cruciabuntur interiori dolore. Solu.
 Ad hoc dicit dicitur Bonauē. quod Chrysostomus loquitur
 de his qui ab illa felicitate sua. i. actuali cul-
 pa excluduntur. Ad pleniorē tamen noticiā huius-
 modi sciendum est quod per probat. Secundo nullam possunt
 sunt isti pueri post mortem habere mala vo-
 luntate: ex quo sequitur quod de tali purgatione do-
 lere non possunt cum sciant illam esse iustam. Si
 enim doleret de iusto: essent iniusti. Et si di-
 cat quod possunt dolere quod talē visionē non me-
 ruerint sicut alij pueri baptizati. Respon-
 det scriptura Thoma. in. ij. Inimicus quod alij pueri me-
 ruerunt illam ex dono gratie subiecto. Nullus au-
 tem recte sentiens dolet si sibi non fit gratia que fit
 alteri: sed esset murmurare contra eum qui vni-
 et non alij gratiam facit: quod non est sapientis.
 Secundo arguitur. Quicquid desiderat aliquid et
 purat eo: necessario dolet. Deus autem homines
 desiderat naturaliter beatitudinem. ideo quod illi
 la purat: ut isti: necessario dolent. Ad hoc di-
 co secundum mentem sancti Thoma. vbi dicitur. quod duplex
 est voluntas. scilicet perfecta que si non implet se-
 quitur inde tristitia: et imperfecta quod dicitur velle
 tas quodam secundum quam aliquis aliquid dicitur velle
 impossibile: puta volare: nec tamen dolet talis
 si non volat. Respectu ergo beatitudinis tales
 non possunt habere voluntatem perfectam quod
 non est impossibile: quia sciunt hoc eis impos-
 sibile esse: sed tamen imperfectam: ideo non dolebunt.
 Et si dicatur quod sciunt quod potuissent illam adque-
 re per baptismum: dico ut supra quod hoc solum ex
 gratia erat. Qui tamen securi iam fuerit
 gratiam baptismalem dolebunt si eam non ha-
 bebunt: quia se ab illa voluntarie auerterunt cum
 possent vel perseuerare in gratia vel presentem
 re deo volenti iustificare eos. Quarto ar-
 guitur. Nam ipsi cognoscunt deum et amant: ergo
 dolent quod ab eo sunt separati. Ad hoc dicit
 scriptura Thoma. vbi dicitur. quod non sunt separati a deo
 oino pura quantum ad naturalia bona: imo
 naturalem habent cognitionem et de ea gau-
 dent: et secundum eam de deo. Quinto arguitur
 Nam data ista sententia: sequitur quod equaliter
 puniantur decedentes sine omni peccato in pur-
 gatione naturalibus et decedentes cum peccato originali
 Utique enim purat visionem dei. Ad hoc di-
 co negando sequela propter duo. Primum: quia secundum

Tabula in euange. s. in curiam

san. Tho. z. Sco. puatio diuine uisiois ei
q illam habere no debebat: non est pena
neqz damnū. Talis est decedēs in natu/
ralibus puris. Unde talis nō punit hac
puatione: sicut neqz cecus nat⁹ punit p h
q impingit p aliq pctō actuali. Secundo
quia non est rōnabile q talis sine oi pctō
decedens/includeret in tenebras geben/
ne ut isti pueri quoz pena est puatio uisū/
onis dei et eoz que ad illam psequuntur:
puta loci in q deus uidet: z societatis san/
ctoz uidentū deum. Unde in tenebris
cum diaboloz societate recludent. Utrū/
mo arguit. *Et* Euge. in qdam extrava gā/
ti dicit q tā morientes in actuali q origi/
nali descēdunt in infernū: disparib⁹ per is/
punitendi. Ad hoc dico q est p nob. Ista
em penarum disparitas est fm distantā
damni z sensus. Et nota q infernus ali/
quando sumit p ea pte gebēne in qua sūt
iniusti. aliqñ p omni limbo seu pte geben/
ne. Uñ z christus dicit psonaliter ad in/
fernū descendisse: qui tamē solū ad lim/
bū patrū descendit illo modo. et sic su/
mitur h infernus. Et hec de ista qstione
ad presens sufficiant: z de tota expositiōe
hac super euangelijs tam de tēpore q de
sanctis fm ordinem beati Dominici pa/
tris nōstri.

Bed tamen ut

etiam qui fm ordinē curie Romane mis/
sas celebrare consueuerunt: euāgelicas le/
ctiones expositas legant: itē qdam pau/
ca supaddere necesse ē. s. euangelia necdū
exposita.

Tabula ad euan

gelia pquireda iuxta morem curie: in q
rea rosa: vbiunqz in locis pprijs non sūt
gnantur.

Dicuntur autē euangelijs
um fm curiam Romanā cur/
rens in hoc opus. q loco suo no
q ratum nō inuenit: ad tabulā h subiectā
recurrat. *Incipit* dñica p̄ma in aduentu
euangeliū. *Requere* dñica sēda in aduentu
Et dñica secunda in aduentu: requere dñi/
ca tertia in aduentu. *Et* dñica tertia d' ad/
uentu: requere in dñica q̄ta eiusdē. *Dñica*
autē q̄ta: requere in sabbato q̄tuor tēporū.
In octaua epiphanię. requere infra. *Festa*
ij. p̄me hebdomadē in q̄dragesima. requere
in dñica sēda in q̄dragesima. *Dñica*
sēda in q̄dra. requere in sabbato precedente.
Sabbato post dñicam in passione: requere
infra. *In* vigilia ascensionis: requere in sabb/
bato ante dñicam in palmarū. *Notandum*
est. qd q curia dñicam in qua est festū tri/
nitatis vocat p̄mā post Pentecosten. ita q
p̄ma post festū trinitatis est secunda post
Pentecosten. *Dñica* secunda post Pente/
costen. requere in dñica secunda post festū
trinitatis. *Dñica*. iij. post Pentecosten. re/
quire in dñica tertia post festum trinitatis.
Dñica s̄o. iij. require in. v. z. v. in. vj. et
vj. in. vij. z. vij. in. vij. et sic deinceps vsqz
ad dominicam. xxiij. *Dñica*. xxiij. post pē/
tecost. require infra. *In* festo scti Tho/
me martyris: require dominica p̄ma post
octauas pasce. *Sancti* Antonij de Pa/
dua ordinis *Minorum*: require in festo
bri *Dñici*. *Sctoz* ciriacti: largit⁹ sma. req/
re in die Ascensionis. *Scti* Petronij: req/
re dñica p̄ma post octa. pasce. *Beati* pa/
tris *Francisci*: requere in festo scti *Barthie*
In cōmuni aploz euāgelis *Hec* man/
do vobis. require in festo *Simonis* z *Ju*
de. *Et* euāgelium *Ecce* mitro. in festo *Ti*
burij z *Valeriani*. *Et* euāgelij *Ecce*
nos. in commemoratiōe beati *Pauli*. *Et*
euāgelij *Designauit*. in festo bti *Luce*.
In cōi vni⁹ martyris euāgelij *Holite*
arbitrari. requere in festo sancti *Valentini*

Et euāgelii Nihil oprū. in festo scrijthe
 odori. et euāgelii Siquē vērē ad me. req̄
 re ifra. In cōi plūmoy mar. euā g. cōsi
 rēoy. req̄re i festo bti matthe. et euā g. q̄
 vos audir. req̄re i festo fcti Felice. z euā
 ge. sedere. req̄re ifra. z silt euā ge. ve yob.
 In cōi p̄felloz euā ge. vos esty. req̄re i
 festo bti Dñice. Euā ge. aut Videre. req̄
 re infra. et similt euā ge. Nolite timere.

In octava epipha. fm curia

Vidit iōānes iesum veni
 entē ad se) Jo. j. Iste autē adyē
 tus ch̄i ad iōāne baptizantē

circa iordanē fuit a galilea fm sc̄m Tho
 Qui etiā d̄r q̄ iste aduēt? nō ē ille q̄ iesus
 venit ad baptisū iōānis: de q̄ h̄i Mar.
 iij. qz vt patet in h̄ eodē euā ge. iōānes q̄
 vidit nūc ch̄m dixit se prius vidisse sp̄m
 q̄si colūbā descendēte sup eū: z p̄r ch̄is
 erat iā baptizat. Vñ d̄r idē q̄ iste aduē
 tus fuit q̄ iā baptizat? z aliq̄ d̄m circa ior
 danē cōmorat? venit ad Joāne. Venit
 aut fm eūdē post baptisū ad iōāne Pri
 mo vt testimoniū iōānis q̄ an̄ dixerat: ve
 nit fortior zc. maḡ certificaret neq̄s er
 raret in cognitōe venturi cū iam adesset.
 Et sc̄do neq̄s crederet q̄ q̄n p̄ma vice ad
 eū venit ad baptisū: venerit q̄si purgan
 dus a peris. Vñ sign̄ dixit iōānes q̄ se
 quunt (Et ait. Ecce agn̄ dei: ecce q̄ tollit
 perā mōi) Ecce p̄reuerēter seru? sp̄ loquit
 de dño suo: sic ei reuerentiā exhibuit: etiā
 cū vterq̄ vtero materno clauderet. Da
 rta salutate Helisabet. Quare autē ch̄i
 stus dica? agn̄? vide s̄. in vigl. sc̄i An
 dree (Hic ē de q̄ dixi: post me veniet vir)
 sez ad p̄dicādū z in noticiā hoim. Venit
 aut iōānes ad p̄dicādū an̄ ch̄m P̄rio fm
 Ch̄y. qz erat osanguine? ch̄i fm carnē:
 iuxta illud v. j. Ecce helisabet cognata
 tua. Si q̄ ch̄o testimoniū phibuit? postq̄
 illū cognouerat: poruisset testimoniū ei?
 esse suspectuz. Sc̄do fm sc̄m Tho. qz in
 p̄cedētibz de potētia ad actū: imp̄fectū p̄
 cedit p̄fectū tpe: fm illud j. Loy. xv. Non
 p̄r? qd̄ sp̄uale ē: sed qd̄ an̄tale. Doctrina at
 iōānis erat doctrina ch̄i ip̄fectioz. (Qui
 an̄ me fct? est) co mō q̄ exp̄ositū est dñica

lū. in aduētū (q̄ prior me erat). i. ab etno
 Heb. vl. Ch̄ist? heri z hodie zc. Joan.
 vij. Anteq̄ Abraā fieret ego sum. Sc̄oz
 bonos em̄ dialecticos ista sunt vera. Iste
 homo/ch̄o demōstrato fuit ab eterno. et
 tñ ab eterno iste hō nō erat iste hō: nec ex
 rat hō: sed erat iste q̄ ex tpe est hō. Ad ve
 ritatē em̄ p̄dicoy sufficit q̄ p̄sona quā ve
 monstrat q̄ iste sit eterna: z ei humanitas
 sit p̄iucta ex tpe. Dicit autē sc̄us Tho. q̄
 etiā fm hūanitatē sustineri p̄t q̄ ch̄is
 sit fact? ante Joāne: qz in ip̄so p̄ncipio
 sue cōceptōis fuit homo p̄fect? h̄is an̄
 mā p̄fecta oi p̄tute z corpus eibz lineamē
 tis distinctū: h̄ nō p̄fecte q̄ntitat. Hiere
 mie xxxj. Aduū faciet dñs sup terrā: femi
 na circūdabit vir. s. p̄fectū. Fuit q̄ Iesus
 hō p̄fect? an̄ Joāne. qz p̄r? fuit cōcept? q̄
 iōannes esset hō p̄fect?. (Et ego nesciebā
 eum) quā ratiōe infantie nesciuit facta in
 ch̄isti natiuitate q̄n fiebant. Deinde p̄o in
 deserto cōuersar? nō habuit familiaritatē
 ch̄isti (sed vt manifestet in ist? p̄terea ve
 ni ego in aq̄ baptizans) qd̄ q̄liter sit intel
 ligēdū z similt q̄ sequunt: patet ex dictis
 dñica. iij. in aduētū z sabbato p̄cedenti
 Et dñica infra octa. epipha. Et testimo
 niū phibuit Joānes dices: q̄a vidi sp̄m
 descendēte q̄si colūbā de celo: z insit su
 per eū. Sed q̄ misit me baptizare in aq̄: il
 le mihi dixit: sup quē videris sp̄m descen
 dentē z manentē sup eū: hic est q̄ baptizat
 Et ego vidi z testimoniū phibui: qz hic ē
 filius dei). s. naturalis: sicut alij sunt filij p̄
 gram. Vbi fm sc̄m Tho. aduertendum
 est quō Joānes normā obseruat p̄uden
 tis doctoris. Nō em̄ statim a p̄ncipio doct
 or: prudens p̄funda p̄ponit: sed leuioza.
 Sic Joānes nō statim a p̄ncipio sui testi
 monij dixit ch̄m filiū dei: sed p̄tulit eū s̄
 bi dices q̄ veniret post se fortior: cū tñ ran
 te esset celsitudinis ip̄e vt ch̄ist? credi po
 tuisset. Deinde p̄o dixit eū filiū d̄i. Sz
 ex p̄dictis orit dubitatio: q̄sm̄ sit q̄ Joan
 ne misit ad baptizandū. Si em̄ dicat q̄ ē
 de? pater: sequit q̄ etiā sit dei fili?. qz iux
 rta regulā theologicalē inditusa sūt opa
 trinitatē ad extra. Quō q̄ d̄r: Ego nescie
 bā eum: si ab illo missus est: Si dicat q̄
 cognoscebat eū fm deitatē: sed nō fm hu

De expōne euāge. s. m. curiā

manitātē nisi postq̄ vidit spūm sc̄m de-
scendentē sup eū. Contra. Nā ille descēsus
fuit q̄m ch̄s ē baptizat⁹. Joānes autē cog-
nouit eū anq̄ baptizaret. als nō dixisset
Ego a te d̄beo baptizari. Ad hoc autē vt
d̄sc̄tus Tho. tripl̄ r̄ndit p̄t. P̄tio s̄m
Elyf. cui⁹ mens ē hec. Joānes oīu an-
baptismū nō cognoscebat iesum s̄m hūa-
nitatē familiariter. q̄m autē debebat bap-
tizari: erat ei familiar⁹ ex visitatōe frequē-
ti. ideo dixit: ego a te debeo r̄c. Sec̄do iu-
sta Hiero. cui⁹ mēs ē hec. Joānes sciuit
ch̄m esse mōi saluatorē: nō autē esse mōi
saluatorē p̄ baptismū: ideo h̄ qd̄ nesciuit
audiuit. s. hic est q̄ baptizat in spū sancto.
Tertio meli⁹ d̄r s̄m Aug. q̄ aliqd̄ sciuit
et aliqd̄ nesciuit. s. q̄ p̄tate baptizandi quā
fidelib⁹ suis cōicare potuit: sibi soli p̄tinu-
it. Et hoc est qd̄ dicit Qui misit me bap-
tizare in aq̄. Et infra. Hic est q̄ baptizat in
spū sc̄o. s. singulariter et solus. Et em̄ fide-
lib⁹ p̄tulerit p̄tatem baptizandi miste-
rialiter: nō t̄n̄ interi⁹ mūdādi aiam a ma-
cula pcti. sed hāc sibi reseruauit s̄m sanctū
Tho. Vel p̄t solui q̄to q̄ ioānes sciuit
q̄dem ch̄m esse filiū dei et filium Marie
p̄ginis et affinis. sicut forte etiā anteq̄ deser-
tū petiuisset. sed t̄n̄ nō cognoscebat eū hic
et nunc: sicut frequē accidit q̄ hō scit se ha-
buisse filiū quē diu nō vidit: et nūc videt:
et nō cognoscit eē illū quē scit eē filiū suū.

Sabbato ante d̄nticā de pas- sione s̄m curiam

Cogitauerūt principes
sacerdotū vt Lazary interfice-
rent) Joā. xii. (q̄ multi p̄p̄ il-
lum abibant ex iudeis). i. recedebat a do-
ctrina et seq̄la phariseoz. (et credebant in
iesum) Quis est hō r̄spiciat in cogitan-
do et r̄faciendus in orando: vt possit viso
veteri ac nouo testamento et visa p̄nacia
iudeoz etiā mō sufficienter dicere vlt̄ cogi-
tare iudeoz iniquitatē: obstinatōez et fatu-
ritatē Sine dubio p̄p̄s stupeo q̄ si videre
solē retrocedere. Et si p̄ntia nō viderem:
vix crederē p̄terita. Ecce resuscitato viro
nobilissimo mortuo quadriduano tampa-
tenter vt negari n̄ possit: in mortē resusci-

tantis et resuscitari cōspirarūt: vñ tota gē-
tilitas cōuertī potuerat si vidisset (In cra-
stinū autē turba multa r̄c.) Habes autē ro-
tū hoc euāgelii q̄ ad textū et glosas. s̄m
secundā post palmas.

D̄nica v̄gesima quarta post Pentecosten s̄m curiam.

Om̄ videritis abomia-
tionē desolatōis r̄c. Matth.
xxiiij. Est autē sciendū q̄ vt pa-
tet ex textu b̄i Matth. ea q̄ in p̄nti euan-
gelio recitant⁹ dicta sūt a christo postq̄ vl-
timū ascēdit in hierl̄m ad passionē. Cum
enī die q̄dam dixisset iudeis: Ecce relinq̄-
tur vobis dom⁹ v̄za deserta. egressi de tē-
plo discipuli ostendebant tēpli structuraz
q̄ erat mirabilis. Quib⁹ ille dixit: lapidez
sup lapidem nō remasur. Sed ete autē eo
deinde supra mōiē oliueti vbi furuz ē iu-
diciū: et vnde rotū tēplū et ciuitas hieroso-
lyma poterat videri: interrogabant eū d̄s
discipuli de duob⁹. s. euerione tēpli seu hier-
usalem: et aduentu secūdo ei⁹ q̄ erit in cō-
sumatiōe seculi. Quib⁹ ille r̄ndit sic in euā-
gelio tertio ab isto seq̄nti habet: in q̄ de-
dit multa signa destructōis hierl̄m. s. mul-
tiplicatiōne pseudopetaz ac pseudoch̄-
risti: et ingruentia mala. Deinde p̄o sup ad
didit vltimū signū euidētissimū et de p̄-
pinquo ostendens ruinā ciuitat⁹ hierl̄m
et tot⁹ gener⁹ seu regni israelitici. Et de
hoc sic d̄r in hoc euangelio. **Qū videritis**
abominatiōne desolatōis q̄ dicta ē a Da-
niele p̄pha stante in loco sancto. i. in tem-
plo vel in hierl̄m: q̄ erat ciuitas sc̄a: vel
in circūadiacētē regione: q̄ etiā d̄r terra s̄a
q̄ta rōne ciuitatis: sicut et ciuitas rōne tem-
pli. Est autē sciendū q̄ angelus Dan. sic
d̄r. Post hebdomadas sept̄aginta duas.
sez annoz: que cōplete sunt in ch̄m passiōe
(occidet christus: et nec erit ei⁹ p̄p̄s: qui
eum negatur⁹ est) coraz Pilato. sed ille po-
pulus est reprobat⁹ et christus elegit sibi
altum. i. ch̄rianū: q̄ eū non negauit (et ciuita-
tatem) hierl̄m (et sanctuariū). i. tēplū (disti-
pabit p̄p̄s) roman⁹ (cū duce venturo) con-
tra hierl̄m. i. Tito (Et finis ei⁹). s. ciuita-
tis (ac tēpli) vastitas: et post finem deli-

statua desolatio. (Confirmabit autem pa-
ctū). i. euāgelicā legē (multis hebdomada-
na) q̄ est vltima inter sexagintaduas: in
q̄ christ⁹ p̄dicauit. (Et i medio hebdoma-
de deficiet hostia et sacrificiū) qz ch̄s isti-
tuit noua sacrificia abolitis priorib⁹. Et in
templo erit abominatio desolatiōis signū
euidētissimū. Possunt autē p̄ hāc abomi-
nationē multa intelligi: vt patet (et vsqz
ad p̄sumatōnē et finē) mōdi p̄seuerabit de-
solatio hierl̄m calcate a gentib⁹ donec im-
pleant t̄pa natiōnū: et iudei p̄uertat ad fi-
dem. Predicta ḡ p̄ba saluatoris multipl̄
intelligunt: qz p̄ abominatiōez desolatiō-
nis s̄m s̄c̄m Tho. multa p̄nt intelligi. Pri-
mo ipse exercit⁹ romanoz q̄ fuerunt i d̄-
latre et i iudaice terre desolatores. Secun-
do aliquē idolū qd̄ iudei abominationem
vocabāt: vt aqla quā legi pilat⁹ inexistisse
templo: vel statua adriani/ quā posuit in
loco tēpli vbi steterat arca testamētī. Cū
ḡ ista vel illa abominatio fuit in loco s̄c̄o
p̄cipue in tēplo: signū fuit datū a saluato-
re qz iudei non deberēt in postez vsqz ad
finem mūdi p̄ualere in terra sua. Tū et iu-
cta Lu. saluator dixit: Cū viderit⁹ circū-
dari ab exercitu hierl̄m: scitote qz appro-
pinquit desolatio ei⁹. Sed tū qz in dicta
p̄phetia Daniel̄ s̄c̄ multa mysteria ch̄i:
ideo saluator anteq̄ dicat qd̄ p̄tendat: fa-
cit parenthesim dicens (Qui legit intelli-
gat). i. qn̄ incipiant et qn̄ terminent hebdo-
made Daniel̄: et quō accipiēda sint q̄ ille
p̄phetauit. Deinde p̄tinuat dictū suū di-
cens (Tunc qui in iudea sunt fugiant ad
mōtes). i. ad regnū agrippe dominantis
in moztib⁹ s̄m s̄c̄m et confederati roma-
nis: ad quē fideles admoitī p̄ istā p̄phe-
tiam et declaratiōnē ch̄i et admonitiōnez
angeli p̄fugerūt et habuerunt pacē dū iu-
dei p̄ morte ch̄i luerēt penas/ opp̄si bel-
lo p̄ Vesp̄. sianū ac Tirū (et q̄ i recto nō
descedat tollere aliqd̄ de domo sua: et qui
in agro nō reuertat tollere tunicā suā) qz
sez t̄ps erit fugiendi a facie romanoz. Et
vt d̄ s. Tho. saluator vult dicere h̄ ma-
lum ita subito venturū vt nō euitet. qz Ti-
rus sciens multitudinē ad festuz pascat̄s
in hierl̄m conuenisse p̄occupauit obsidere
eoz in ciuitate. (Vt autē p̄gnantib⁹ et nu-

trientib⁹ in illis dieb⁹) quia fugere nō po-
terunt: cum licite nequeat adhortari: nec
cōtra naturalē pietatem pueros derelin-
q̄re. Et eadē rōne sequit⁹. Orate autē vt n̄
fiat fuga v̄za hyeme) in qua est difficilis.
(vel sabbato) in quo iudeis non licebat vl-
tra militare vnū p̄ficisci. Sed nunqd̄ i tan-
ta necessitate nō licuisset sabbato fugeres
Dico q̄ sic. sed tamen saluator intēdit vi-
cere qz fuga erat futura oino. q̄si diceret.
Nolite orare ne fiat fuga vestra: qz oino
fiet. sed ne fiat t̄pe incōgruo: quia fiet re-
pente. Quidā tū vt Pico. de ly. dicunt qz
saluator incipit h̄ loq̄ de t̄pe antichristi et
destructionis mūdi. Sed s̄c̄m Tho. me-
lius exponit de hierl̄m euerstione. qd̄ pa-
tet Primo: qz t̄pe destructionis mōdi non
erit fuga: sed terror. S̄c̄o: qz ex p̄sse bea-
tus Lucas ista introducit de hierl̄m sub-
uersione dicēs. Cū viderit⁹ circūdari ab
exercitu hierl̄m: t̄scitote quia appropin-
quavit desolatio eius. Tunc q̄ in Iudea
sunt fugiāt in montes: et q̄ in medio eius
descedat: et q̄ in regionib⁹/ nō intrēt in eā:
quia dies vltionis hi sunt vt impleantur
oia q̄ s̄c̄ra sunt. Vt autē p̄gnantib⁹ et nu-
trientib⁹ in illis dieb⁹. Er̄t em̄ p̄sura ma-
gna sup̄ terram: et ira populo hui⁹. Et ca-
dent i ore gladij: et captiui ducētur in oēs
gentes. et hierusalem calcabit⁹ a gentib⁹
donec impleant t̄pa nationum. Hec ille.
(Erit em̄ tunc tribulatio magna) et q̄ nō
posset explicari s̄z horroz sit cogitare. Op-
pressa em̄ fuit hierl̄m t̄pe azymoꝝ: in quo
christum occiderat post annos circiter q̄
draginta, et in ea conclusa est multitudo
populi inualida: que p̄sser̄ q̄dem alimen-
ta p̄sumere: sed nō pugnare aduersus inf-
micos. Et tanta fuit intus seditio vt nū-
q̄ nisi cum romani erant ad muros cessā-
rent ab homicidijs q̄ p̄petrabāt seditioſ⁹
et q̄dam latrones dicti siccati⁹ a sicca gla-
dio quē latenter ferebant. Tanta fames
vt Iosepho teste parentes filijs et filij pa-
rentib⁹ nō solum de manib⁹/ sed etiam de
faucib⁹ raperent alimenta: constricco que-
ture/ ne cibus q̄ os intrauerat/ ventrē in-
traret: adeo vt Maria q̄dam nobilissima
matrona p̄p̄tū deuorauerit filium. Tanta
pest⁹ vt iam in ciuitate sepulcra p̄cellēt:

Do. XIII. post pēte. s3m curiā

z vibis vallum cadauerib3 repleret. Jō sequit̄ q̄lis nō fuit ab initio mōi vsq3 mo do neq3 fieri se3 i p̄lo illo hebraico: s̄m s̄a ctū Tho. h3 maior sit futura tpe antich̄i vt dicit. Veritatem h3 tempe antich̄i futu ra sit maior tribulatio s̄m se: nō erit vt credo maior quo ad tribulatos. qz ma gnum solatium tunc erit fidelib3 qz p̄ deo moriant̄: quo solatio carebunt i d̄dei qui p̄ suis scelerib3 plectebant̄. Vellet aut̄ qz iu dei redderet si possunt causam tante vexa tionis z tādū durātis disp̄sitiōis: aliam a more sui redēptoris (Et nisi breuiari fu issent dies illi nō qz tūc dies facti s̄nt bre uiores: vt qdā dicūt z recitat. Aug. qz vt d̄r in ps. Ordinatiōe tua p̄seuerāt dies: sed vt d̄r sc̄tus Tho. sunt breuiari p̄mo i numero: vel sc̄do q̄mā breuiata sunt ma la. (nō fieret salua omnis caro) id est nul la caro siue nullus homo iudeus euasiss̄ quia romani dominabant in orbe vniuer so: vt dicit sc̄tus Tho. (Sed p̄pter electos breuiabunt̄ dies illi) Vel quia aliq̄ electi iudei iam erant p̄uersi: z dep̄cabant̄ pro illo p̄lo. Vel qz multi electi de illo p̄lo erāt nascituri: q̄ nati nō fuissent si ille po pulus total̄ p̄uersiss̄set dieb3 illis nō bre uiatis. Premissis aut̄ istis saluator iā inci pit s̄m sc̄tū Tho. loqui de p̄nentiū ad secundū eius aduentū. Pro q̄ sciendū est qz duob3 t̄pib3 ch̄s dixit apparituros ali quos q̄ se dicerēt esse ch̄m. s̄. instante de3 structiōe hierusalē: vt dicit̄ i euāgelio rer tio ab isto: z instāte destructiōe mōi. Et d̄ h̄ sequit̄ admonitio ch̄i dicit̄ (Tūc) Di cit̄ aut̄ sc̄tus Tho. qz ly tūc nō d̄r t̄pus de terminatū: sed p̄fusu3. qz qd̄ sequit̄ nō ē factuz statim euerla hierlm: sed expectat̄ futuz in fine. Simile habet̄ Matth. iij. vbi dicit̄: Et habitauit in nazareth. Et se quit̄. Tūc venit ioan. z c. z tamē forte an ni viginti fuerūt inter illa duo t̄pa. Igit̄ tūc. i. tempe finis mōi q̄n̄ apparebūt pseu dochristi (si quis vobis dixerit: Ecce h̄ est ch̄s aut̄ illic: nolite credere. nisi eum vide ritis venientē in nubib3 celī gloriosum z lucidum instar fulguris: imo supra soles (Surgent̄ em̄ pseudoch̄i) id est falsi ch̄i sti. (z pseudoprophete) q̄ erūt eoz fauto res (z dabit̄) id est faciet̄ vel causabit̄: s̄i

cut luna dat lumē suū (signa magna z p̄ digia) Nō aut̄ possunt demōes qz auxi lio vtunt̄ h̄mōi p̄sone sceleste facere vera miracula siue miraculū simplr: qz talia es cedūt totā p̄tutē creatā: sed q̄ ad nos. qz si cut sup̄ior z magis ingeniosus artifex ali qd̄ facit. de q̄ mirat̄ inferioz. Ita possunt aut̄ efficere demōes de q̄b3 hoies s̄ntent̄ Que q̄lit̄ faciāt parebit̄ in aliq̄ q̄stionuz. (ita vt i errore inducant̄ si fieri p̄t̄: etiam electi) Que s̄m Origenē p̄ exaggeratiōez d̄dunt̄ ad significandā rei magnitudinē. Licet̄ em̄ electi seduci possint z mori in se3 ductiōe si s̄m se p̄siderent̄: tamē hoc est im possibile: vt stant̄ sub ordine diuine electi onis (ecce p̄d̄xi vobis) vt iacula p̄ntia ca ueatis (Si q̄ dixerit vobis: ecce i deserto ē: nolite exire. ecce i penetralib3). i. in secre tis locis (nolite credere) z hic recapitulat̄ z specificat̄ qd̄ p̄ dixerat̄: vt cordi firmi tradat̄. Deinde vō docet̄ moduz q̄ ch̄s ad iudiciū sit ventur̄. z reddit̄ eam qre p̄d̄i eta nō credāt̄ dicēs (Sicut̄ em̄ fulgur exit ab oriēte). i. generat̄ i p̄tib3 oriēt̄ (z appa ret vsq3 occidēt̄: ita erit aduēt̄ filij ho mis) qz. s̄. erit i p̄te oriētali i hierlm super mōre oliueti z vallē iosaphat: z erit mā3 fest̄ oib3 (Ubicūq3 fuerit corp̄: ibi p̄gre gabunt̄ z aqle) q̄nt̄ di. Nolite dubitare q̄n sciat̄ meū aduētū. qz sic p̄gregāt̄ aqle vbi ē p̄da: ita an̄ me p̄gregabunt̄ oēs gētes z aqle. i. sc̄ti erūt̄ mecū i aere. Dicit̄ at̄ sc̄tus Tho. qz i hebreo p̄ ly corp̄ h̄z anathe. i. ca dauer. Un̄ voluit̄ ch̄s sc̄are passiōe su am qz veniet̄ p̄cedēs i corp̄e suo signa pas siōis (Stat̄ at̄ p̄ tribulatiōez diez illoz) .i. i q̄b3 antich̄is vexabit̄ eccliam. Sed z qz d̄ his dieb3 erat̄ facta mētio: s̄. solū d̄ dieb3 vexatiōis hierlm. Dico qz sicut̄ hies rusalē sc̄ar i sc̄ptur̄ eccliam. ita et̄ vexa tiō z euerio sc̄ar vexatiōe z euerisionem mōi. Un̄ vtrāq3 euerio: z p̄d̄dit̄ aliq̄s ad uēt̄ ch̄i z pseudoch̄i: z p̄dicat̄ euāge lū generat̄: vt dicit̄ i euāgelio sc̄to ab isto z p̄secutio bonoz z aboiatio i tēplo: qz sic stetit̄ idolū i tēplo ma3iali: ita sedebit̄ an tich̄s i sp̄iali. i. ecclia n̄dēs se t̄q3 sit de us (sol obscurabit̄ z luna n̄ dabit̄ lumē su um) Pat̄r at̄ ista z m̄ta seq̄ntia ex dicit̄ d̄nica sc̄da in aduentu z stelle cadent̄ de

celo et p̄tutes celoꝝ cōmouebunt. Et tūc
 appebit signū filij hoīs (in celo). i. crux q̄d
 signū yr̄. Tho. exponit i ipa inuouatiōe
 mōi q̄ i celo lucidior q̄ p̄us appebit erit
 signū victorie ch̄i quā habuit p̄ passionē
 sup̄ oibz. Sc̄abit ch̄m p̄ passionē adq̄si-
 uisse iudiciā p̄tē et p̄fuder̄ inq̄s. Et
 at̄ fm̄. Tho. h̄ signū sole clarior. Et istū
 mō ar̄ q̄ erit aliq̄ lux i modū crucis forma-
 ta. Si em̄ cēt vere lignū crucis iā cozūpi-
 nō possit cessante motu celi: et sic duraret
 i eternū: q̄d rōnabil̄ n̄ videt. qz nullū coz-
 pus mixtū durabit etnalit̄ nisi sit organū
 aie rōnal̄ q̄ immortal̄ ē: vt sūt corpa hūana
 (et tūc plāgēt oēs tribz terre) q̄ ch̄m n̄ sūt
 secute: et in iā intelligētēs se grauit̄ errasse
 (Et videbūt filiū hoīs veniētē i nubibz ce-
 li cū p̄tute mltā et maiestate. Et mittēt an-
 gelos suos cū tuba et voce maḡ. Dicit aut̄
 iā. Tho. sup̄. Mar. q̄ cū i resurrectiōe tri-
 plex p̄tus deurrat. i. diuina et hūana ch̄i: et
 angelica q̄ ad aliq̄ pambula. p̄mā feat tu-
 ba. et sc̄daz vox maḡ. et tertiā āgeli. In q̄r-
 to at̄ di. xliij. d̄. q̄ ista tuba feat voce ch̄i
 v̄l ei⁹ appetitiōe. Et vox ē. qz diuina p̄ o-
 pabit p̄ ch̄i hūanitate seu p̄tute hūan̄ ta-
 ris tanq̄ p̄ in s̄m. Un̄ et vox ch̄i p̄t dicit
 tuba dei et ecouerso. (Et gregabūt) āgeli
 colligētēs cineres et ad iudiciū puocātes
 (a q̄tuor v̄t) q̄ s̄ subfolan̄. i. sub sole v̄l
 ab oriēte nat̄. fauoni⁹ a fouēdo: flores: q̄
 ab occidēte fiat: auster et meridiēs p̄ q̄s h̄
 itelligūt q̄tuor mōi p̄tes (a sūmis celoꝝ
 vsqz ad termios eoz) q̄d d̄ ad sc̄andū q̄ n̄
 solū viui gregabūt h̄ etiā mortui q̄z aie
 sūt i celo et i purgatorio: et corpa i visceribz
 terre. Ab arbore at̄ fici dis̄cite pabolā. Lū-
 iā ram⁹ ei⁹ tener fuerit et folia nata: sc̄itis
 qz p̄p̄ ē estas. Ita et vos cū videritis hec
 oia sc̄itote qz p̄p̄ ē et in ianuis. i. aduētus
 ch̄i. (Amē dico vobz: qz nō p̄renbit gene-
 ratio hec donec oia fiāt. Celū et terra trās-
 ibūt s̄ba at̄ mea nō p̄renbūt) q̄ oia patēt
 ex dictz in d̄nica p̄dicta

In festo v̄tus martyris fm̄
 curiam.

Quis venit ad me.)

Luc. xiiij. i. ad fuitiū meum
 volēs me⁹ effici discipul⁹. i.

ch̄ian⁹ v̄l religiosus (et nō odit p̄rem suū
 et m̄rem) q̄ ad lineā ascendentiū (et v̄roz) q̄
 sc̄z nō facit aliā lineā aut gradū (et filios)
 q̄ ad lineā descendentiū (et fr̄es et sorozes) q̄
 ad lineā trāsuersaliū (ad huc at̄ et aniam su-
 am). i. vitā anialē seu sensitiuā (nō p̄t me⁹
 eē discipul⁹). i. ver⁹ ch̄ian⁹ et multo min⁹
 ver⁹ religiosus. Sc̄z cum qlibet teneat ex
 charitate diligere omēs p̄dictos: et multo
 magis seipm̄: et p̄m vitā suā. ista s̄ba itel-
 ligēda sūt qn̄ p̄dicta p̄stāt nob̄ impedimē-
 ta accedēdi ad ch̄m. Sc̄z em̄ talia ip̄s
 dimēta debēt nob̄ displicere. ita et q̄ ea p̄-
 stāt debēt nob̄ displicere in s̄ntū ea p̄stāt:
 h̄z sint amē. h̄z q̄ntū ad naturā et rōne parē-
 rele. Est at̄ notādū vt colligat̄ hic et h̄bis
 saluatorz q̄ ad venire ad ch̄m siue p̄fecte
 eē discipulū ch̄i tria requirunt. qz duo res-
 picit terminū a q̄ et finitū ad quē. Pri-
 mū ē sup̄are impedimēta extrinseca q̄ no-
 tant p̄ p̄rem et m̄rem et c. Sc̄dm̄ ē sup̄are
 intrinseca. i. p̄p̄as passioēs q̄ norant per
 aiam. Que duo p̄tinet ad recedere a ma-
 lo. Tertiū est p̄ficifci ad bonū offerendo
 deo corp⁹ et aiam n̄ram. q̄d notat cū d̄z:
 (Et q̄ nō batulat crucē suā). i. sibi p̄p̄ortio-
 natā: nō aut̄ meā: qz est aliq̄ nimis et crud-
 delis et venit post me nō p̄t me⁹ eē disci-
 pul⁹. Est at̄ duplex crux assumēda. i. aie
 id est charitas: et corpis. i. p̄nia. Dicit em̄
 crux fm̄ aliq̄s a q̄ntiādo. Cruciat at̄ p̄h-
 nitētia corp⁹ p̄p̄iū et p̄tes sensitivas: fm̄
 illō Gal. v. Qui sūt ch̄i carnē suā crucifi-
 xerūt cū vi. et p̄cu. Charitas at̄ cruciat anī-
 mā et p̄tes itellectiuas in q̄ntū faē dolere
 d̄ p̄p̄a culpaz d̄ aliā mis̄ia: et cōpati suo
 capiti ch̄o: sic dicebat Paul⁹ Gal. ij. Lū-
 ch̄o p̄f̄i sū cruci. Aliq̄ at̄ text⁹ h̄nt cru-
 cē suā q̄ntidie. et ē h̄ illos q̄ sexta feria absti-
 nent: et reliq̄s diebz delictis: imo crapul⁹ et
 luxurijs vacāt. Sed qz dupl̄ aliq̄s est di-
 scipul⁹ ch̄i. i. qz ē ch̄ian⁹: et qz est religio-
 sus. et ad p̄mū sufficit f̄ds cū obf̄uatiā. et
 p̄ceptoz: nō at̄ ad sc̄dm̄. h̄z vlt̄er⁹ opz q̄
 renūciat diuitijs et p̄cupiscētis licit̄ et p̄-
 p̄e volūtat̄ iuxta tria vota religiois. id ē
 h̄ subdit duplex pabolā. Dicit g. (Quis
 em̄ ex vob volēs turri edificare). i. aggredi
 di p̄fectionē religionis q̄ se aduēsus tela
 diaboli teneat (nō p̄us sedēs) a passioibz

De expōne euāge. s3m curiā

q̄et? (cōpurat sūp? q̄ necarij sūt s3 habere ad pficiēdū). i. q̄ sibi s3 necaria: z q̄ oportu na ad feruēt cōplēdū z pagēdū h̄ edifi cū. i. statū religiōis: cuiusmodi ē seipm cō tēnere: puādo diuicijs: voluptatibz z volū tatibz suis (ne postea q̄ posuerit fūdamen tū) suscipiēdo h̄itū religiōis v̄l q̄itēcūq̄ i/ cipiēdo aplicā vitā (z n̄ potuerit pficere) q̄z deficiūt ei sūp? .i. p̄cept? sūt inq̄stū p̄f suā negligentia z tenuē denotioez nō pōt sufferre o p̄pobitū paup̄tat? aut lubricum carnis v̄l p̄prie volūtat? motū cohibere: s3 absolute deo p̄uare h̄ possz. (oēs q̄ vide/ i sūt) eū dep̄onēt habitū v̄l mutare p̄posi tū (suscipiat illudere ei dicētes: *Q̄ hic h̄o ce pit edificare z n̄ potuit p̄sumare.*) Ecce p̄ mā s3titudinē. Sed s̄cōda ad idē (Aut q̄s rex). i. h̄o viues p̄tinent v̄t religiōs? p̄ bo nū regimē suoz affectuū atq̄ mēbroz. d̄z em̄ rex a regēdo (cōmissus? bellū aduer? aliū regē). i. aduersus deū v̄l s̄ynderesim. S3 nūq̄d religiōsi pugnt p̄ deū v̄l s̄ynde resim: Dico q̄ sic oīno: s3 nō inq̄stū religiō si v̄l reges: s3 inq̄stū hoies fragiles z ad ill̄ cita sensual̄ inclinati. In pugna em̄ ma teriali nūq̄ rex p̄gnat cū rege inq̄stū re ges sūt. q̄z v̄t lic opant s̄m iusticiā z p̄tutē et p̄nr s̄it oēs p̄corides i bono: s3 pugnat inq̄stū atq̄ coz desinit eē rex p̄ h̄ q̄ suā vo lūtatē h̄i nō regit/ cū velit iniusta. Et s̄llr religiosus h̄o inq̄stū a religiōe p̄ cogita tōes illicitas cadit: pugt cū deo z s̄ynde res. (nō sedēs p̄r? cogitat si possit cū decē milibz occurere). i. cū obseruātia decē p̄ ceptoz (ei q̄ cū. r. milibz v̄it ad se). i. d̄o v̄l s̄ynderesim q̄ exigit ab eo obseruātia. r. p̄ ceptoz: z v̄lteri? p̄sili? (alio q̄n). i. vidēs religiōs? q̄ licite n̄ pōt abūdare pecunijs ad votū distrahēdis nec obsecris cogita tōibz m̄simonij occupari aut p̄prio sensu opari. (adhuc illo lōge agēre). i. anteq̄ ve niat mors: in q̄ marie de? z s̄ynderes agūt aduersus illecebras z oīa illicita legatio nē mittēs). i. bonā deliberatōez facies (ro gat ea q̄ pacē sūt) p̄sentēdo deo z s̄ynderes si i obseruātia p̄dicioz seipm totalk p̄tēnen do z dicēdo deo ac plato suo. Q̄n subdit pabolaz p̄cō. *Sic q̄ois ex vobz q̄ iā estz ch̄riant. Loq̄bat em̄ ch̄ris turbis q̄ eū seq̄ bant z p̄nr credebāt i eū. (q̄ nō renūciat*

oibz q̄ possidet). i. iuri diuictaz z m̄simō nij z p̄prie volūtat? (n̄ p̄t me? eē discipul?) eo modo quo apli z religiōsi: s3 possit esse ch̄ristian? z p̄sequēter saluari.

In cōi plimoz mar. s3m curiā.

Edente iesu s̄up montē

olueti) *Mar. xxiij. Ad intelle ctū hui? euāgelij n̄grāda s̄t aliq̄ digra in p̄ncipio euāgelij tertij añ istd. s. q̄ ch̄ris circa tps sue passiois p̄ixerit tēplum salomnis euerredū: z inde p̄scēdit mōrē oliueti: q̄ est e diuerso mōrē in q̄ erat tem? plūz n̄t q̄s mōtes ē vallē iofaphat z tor? r̄s cedrō. *Et q̄ (Sedēte iesu s̄up montē oliueti) s̄up q̄ in die iudicij stabit. et erq̄ tē plū z ciuitas hierl̄m pulcherrime videbat (accesserūt ad eū discipuli secreto). i. seoz sū a turbis z a toto collegio discipuloz. q̄a v̄t parz *Mar. xxiij. isti inērogatores fuerūt petr? iacobz: iōānez: z andreas (Dicētes Dic nob q̄n hec erunt?). i. destructio tēpl ac ciuitat? (z q̄d signū aduer? tui z p̄sumā tōis secl?) q̄ ambo erūt s̄l sumēdo p̄sumā tione secl? p̄ p̄sumādo estar? quē mōbz se culū: q̄. s. ē generatiōis z corruptiōis. In vno em̄ istati vel p̄e in q̄ ch̄ris appebit su p̄ mōrē oliueti firmabit celū cessādo a mo tu: z p̄nr nihil apli? generabit v̄l corrupet q̄z remouebit hoz. cā. i. mor? celi. Sic autē d̄t s. Tho. rotū q̄d ch̄ris r̄ndet discipul i h̄ euāgelio z i tertio añ istd: q̄dā. i. Aug. referūt ad spūalē aduer?ū ch̄ri q̄ venit i nu bibz. i. p̄dicatozibz ad hoim mētes p̄solā/ das. q̄dā p̄o rotū referūt ad ch̄ri aduentū v̄ltimū in iudicio. q̄dā p̄o rotū ad euerli/ onē hierl̄m. *Ch̄r̄p̄. p̄o d̄t: q̄ d̄ns n̄mo re spōdet d̄ euerfioe hierl̄m. z sc̄do de aduer? tu suo sc̄do. Et d̄t sibi videri q̄ expositio *Ch̄r̄p̄. s̄it p̄ferēda. v̄n ad destructionem p̄tinet rotū q̄d est in hoc euāgelio: z aliq̄d q̄d ē in tertio añ istd: v̄t ibi dicitur. Sed t̄n nora q̄ d̄structio hierl̄m s̄int figura de structiōis m̄di. z q̄d vno hoz dicit s̄nt all q̄ mō vera de alio: v̄t ibidez dicitur est (Et r̄ndēs iesus dixit eis) v̄lēs dare s̄c̄g euer? siōis tēplū z hierosolymoz (Videte neq̄s vos seducat. m̄ltē em̄ veniēt in noie meo) nō q̄dē q̄n discipuli mei v̄t apli. sed q̄n ego ipe (dicētes: ego sū ch̄ris) Talis s̄int n̄mō*****

magus: q̄ teste sc̄o Tho. dixit se x̄p̄m dei
 deū magnū: oia dei. vt patet Act. viij. de
 eo dicebat: hic ē v̄r̄s dei q̄ vocat magna
 Tal' etiā fuit simō ese? teste Iosepho: p̄/
 dicit̄ se ch̄m eē z Judee liberatōrē. Ta
 les fuerūt mlti fm glo. tpe eueriōis hie/
 rusalem dicētes tps librat̄z appropinq̄ssem̄
 theodas z iudas galile? de q̄b̄ h̄i Act.
 v. (z mltos seducēt) sic ibi patet d̄ theoda
 peute cū iuss. i. q̄n gēt̄z (Audituri ar̄ est̄ p̄
 lia) an̄ q̄ fiat̄ z ista ciuitatē (z op̄inōes p̄li
 oz) qz qdā op̄inabant rebellādū eē roma
 nis: qdā nō. Un̄ z mōstra q̄ de? d̄n̄debat
 vt comerā: q̄ p̄ anū p̄seuerauit: z acies ar/
 matorū p̄vera discurretes: z hmōi: q̄ dā in
 bonū: z qdā in malū interpretari conabānt̄
 (Videte ne turbemi) quasi finis sit mūdi
 (Sportz em̄ hec fieri: sed nodū ē finis). i.
 secti: est̄ hierl'm. Erat aut̄ vt d̄ s. Tho.
 tūc tribulatio tāta vt mlti crederēt mōm
 desituz. Et h̄ nimiz. Cōsurget em̄ gens i
 in gētē). i. for̄z in for̄z. i. romanorū gēs i
 gentē iudeoz: z regnū aduersus regnū: z
 erūt pestilētie z fames z terremot̄ p̄ loca
 Oia em̄ hec an̄ hierl'm destructōez euene
 rant: s̄z mltō peiora i ip̄a destructōe. Un̄
 subdit (Hec aut̄ oia initia sunt doloꝝ) q̄st
 di. maiora expectāda fore i postez. (Tūc
 tradēt vos in tribulatiōem) qz vt d̄ sc̄us
 Tho. dicebat mala euenire p̄p̄t sectā chri
 stianoz. et h̄ tā gētiles q̄ hebrei (et occi
 dēt vos: z erit̄z odio oib̄ gētib̄) vt mors
 ondit martyꝝ ifinitoz (p̄pter nomē meū)
 ad quē sp̄am? p̄ tribulatiōes venire letio/
 res. (Et tūc scādalizabant mlti). i. impin
 gent z cadēt a fide z dilectiōe ch̄i timore
 p̄dēdi diuitias z vitā. Scandalon ar̄ gre
 ce/latine impactio d̄r. (z inuicē tradēt) qz
 vn̄? ch̄ian? fidē negās in terdū aliiū lāten
 tē detegebat: vt p̄sille ē. Uel iuicē tradēt
 hoies etiā. ffines. sicut patet de cognato
 Pauli p̄mi eremite (et odio hēbunt inui/
 cē) vel rōne diuersitat̄z fidei vel cupidita/
 tis diuitiaz v̄l hmōi. (Et mlti pseudo). i.
 falsi (p̄he). i. p̄dicatores (surgēt et seducēt
 mltos) sic patz de pseudoap̄tis: cū q̄bus
 paulus z alij ap̄li frēq̄nt̄ dimicabāt. z de
 q̄b̄ paul' scribit Gal. ij. O isensati gala/
 thei s̄ vos falsūcauit zc. (Et qm̄ abūda

bit iniquitas) p̄secutorū (refrigescet charitat̄
 mltorū) ch̄ianoz (Qui ar̄ p̄seuerauerit vs
 qz i fine/hic sal. erit) P̄nt ar̄ oia hec expo/
 ni etiā d̄ ch̄i aduētū ad iudiciū: vt dicit̄ ē

Aliud

Evobis q̄ edificat̄ mos

numera p̄phaz) Lu. xj. Ad irel
 lectū aut̄ hui' euāgelij scienduz
 est vt patet ex textu Lu. q̄ d̄ns hec verba
 dixit in domo cuiusdā pharisei q̄ ad p̄iā/
 diū iuitauerat illū. sed dixit ea r̄ndēs cui/
 dā legis p̄to seu scribe. Un̄ Darr. d̄ ista
 dicta eē scribis z phariseis qz v̄r̄iqz ade/
 rāt. Et qz mlti erāt z iudei erāt: iō ecclia
 d̄ ista dicta esse turbis iudeoz: maxie q̄a
 fortasse aderāt etiā aliq̄ d̄ plebeis. i. ḡit̄ d̄r
 (Evob) Per qd̄ p̄n Hiero. ip̄ortat̄ est̄
 na dānatio (q̄ edificat̄ monum̄ta p̄phaz.
 P̄ies aut̄ v̄r̄i occiderūt illos) Sed nun/
 qd̄ ē malū edificare sepulera aut eē filium
 homicide: Lerte nō: neqz h̄ rep̄hēdit sal/
 uator. Quidam aut̄ vt d̄ s. Tho. dicunt
 ch̄m h̄ rep̄hēdere int̄r̄tōez: qz iō edificat̄
 bāt p̄phaz sepulera: vt i memoria eēt̄ in/
 q̄tas patz suoz. S̄z vt ait/hec expositio
 l̄re n̄ ē p̄sentanea. L̄h̄yff. ar̄ d̄r qz rep̄hen
 dit int̄r̄tione gl̄ie vane: p̄p̄t quā monumē
 ta struebāt. Uel p̄ d̄r d̄r qz ch̄s eis cōmi
 nat̄ venō qz fabricabāt illa sep̄lra: sed qz
 ex vna p̄te magnificabāt p̄phas fabrican
 do: z ex alia cogitabāt occidere d̄m̄ p̄phe
 taz Un̄ ch̄s facit̄ mēt̄ōez d̄ ista fabrica
 nō qz eēt̄ mala: sed qz peccabāt i fili: sic s̄
 dicam? Ue his q̄ faciūt elemosynas rel/
 giosis z excoziāt paupes (Profecto testif
 ficami) ip̄o ope z picto v̄io. dicebāt ei pa
 tres suos fuisse p̄phaz occisores (qz p̄sen/
 tiar̄ op̄ib̄ patz v̄ioꝝ: qm̄qd̄ ip̄i eos occi
 derūt. Vos ar̄ edificat̄ eoz sepulera) S̄z
 h̄. videt̄ potius qz p̄restarent̄ oppositū: qz
 honoꝝabāt q̄s p̄res occiderāt. R̄ndēt̄ aut̄
 q̄ qz hec p̄restatio nō erat p̄ hāc fabricam:
 sed p̄ sp̄iratōez in mortē ch̄i. S̄z h̄ hoc
 videt̄ eē text' q̄ d̄r: qm̄qd̄ zc. vbi reddidit
 cā d̄icti. L̄h̄yff. aut̄ d̄r qz testificabant̄ se
 eē filios homicideaz. Un̄ z saluator iuxta
 Dar. sic d̄r. Itaqz testimonio est̄ vobis
 metip̄s: qz filij est̄ eoz q̄ p̄phas occiderūt
 Et qz filij cōis tales sūt q̄les z p̄res: iō cō

In cōi cōfess. s3m curiā

sequenter ex q̄ p̄ op̄ r̄ dicitū suū directe testifi-
ficabant se eē successorēs r̄ filios homici-
daz: idirecte etiā testificabāt se eis affimi-
lari. Prop̄ea q̄ estis siles p̄ib̄ v̄ris (sa-
piētia dei dixit). i. ego s̄pe q̄ sum sapia. i. p̄-
sona cui sapia approp̄at in diuinis: dixit.
(Hittam ad illos p̄bas r̄ ap̄los) postq̄
mifero de cel̄ sp̄m̄ctm̄ (r̄ ex eis occidēt r̄
p̄seq̄nt̄ (vt inq̄rat). i. exigat̄ (sanguis). i. pe-
na r̄ vindicta p̄ sanguie. (oim̄ p̄baz: q̄ ef-
fusus ē a p̄stitutiōe mōi a generatiōe ista
a sanguie abel iusti vsq̄ ad sanguinē Sa-
charie filij barachic: q̄ perijt inter altare r̄
edē). i. i. arrio i. arrio tēp̄lita q̄ ista edes ē
dom̄ in q̄ erat arca mēsa r̄ chgubīn r̄ c̄.
(Ita dico vobis req̄ret̄ ab hac generatiōe
Vob̄ legit̄ sp̄it̄ q̄ tulistis clauē scie). i.
clauē q̄ ē scia: q̄ ad r̄t̄r̄at̄ p̄t̄atē it̄ro-
ducit̄ ad instar clauis quā ip̄i tuler̄t. i. acceper̄t
v̄tuler̄t. i. abstuler̄t: q̄ apl̄is abstuler̄t
q̄ntū i se erat noticiā legis euāgelice (Sp̄i
nō it̄roistis) ad p̄t̄atē fidei (r̄ eos q̄ intra-
bāt p̄hibuit̄). Lū hec ad illos diceret: ce-
per̄t p̄barisei r̄ legit̄ sp̄it̄ q̄ntū i s̄istere r̄ os
eī opp̄m̄ere de mult̄ insidiātes ei q̄rētes
cape aliqd̄ ex ore eī: vt accusarēt eū) Le-
tera q̄ p̄t̄nēt a q̄ it̄r̄t̄r̄t̄ hui⁹ euāgelij. vi
de in die b̄ti Stephani

In cōi cōfessoz s3m curiā

Videte vigilate r̄ ora-
te) Mar. xij. (Nescitis ei q̄n-
t̄ps sit) sc̄z iudicij: de q̄ salua-
tor loq̄bat̄. vel mortis: q̄n. i. s̄.
sit iudiciū particulare de singulis aniab̄
Et hic sic supple: ego em̄ dñs yester sum
sicut hō qui peregre p̄f̄er̄t) q̄ reliq̄t do-
mū suam: r̄ dedit seruis suis potestātē cu-
iusq̄ operis) id est cuiuslibet mā dāuit quid
faceret (r̄ tanito: i) p̄ quem significat ratio
in homine) p̄cepit vt vigilet. Vigilate q̄/
nescitis em̄ q̄n dñs dom̄ veniet: sero an h̄
media nocte an gallicantu an mane) quod
planū est si de aduētū in morte loq̄mur: si
p̄o loq̄mur d̄ aduētū ad iudiciū: lz ille cre-
dat futur⁹ i crepusc̄. No dicit: tñ nō ē certū
(Nedū venerit rep̄tē iueniat vos dormi-
entes. Qd̄ aut̄ vobis dico oib̄) futuri tē-
poris ch̄ianis (dico: vigilate) q̄d̄ p̄bū mē

ti frequenter audientes r̄ raro exequentes/repē-
tina morte damnant

Sunt r̄ q̄dā alia euāgelia q̄ s3m curiā
ad diuersa p̄posita recitant r̄ c̄. Unū de
cōmuni p̄f̄essoz. r̄ vnū v̄l duo gr̄udā m̄i-
s̄ extrauagantiū. sed nullaz penit̄ habēt
difficultatē. Et sic p̄ gr̄am ch̄i imponaz
terminū Auree Rose: in q̄ si dicere volu-
issem q̄cuq̄ dicit̄ possent: iū q̄ occurre-
rūt Anio: necessario effecissem nō mō vnū
v̄l r̄ plura volumia vaste magnitudis.
De eī q̄ loq̄bat̄ in ch̄o cū sit infinita
piētie: p̄ p̄t̄atis i doctrina ei⁹ p̄clusit r̄
imp̄t̄uit: q̄ tpe v̄llo humano genio pos-
sūt explicari. Igit̄ deo optimo/maximo/
om̄isc̄iēti/oi potētī/oi m̄i bonitate pollētī: q̄
sapie r̄ p̄t̄atis est possessor atq̄ largitor:
sic honor r̄ gl̄ia p̄ infinita secula ab omni
creatura.

Opus perutile

intitulatū Rosa aurea: Id est p̄clarissima
expositio sup̄ euāgelia totī anni de Tpe
r̄ de Sc̄is: r̄ s3m ordine p̄dicatoz q̄ s3m
curiā: p̄t̄nēs flores r̄ rosas oim̄ expositio-
nū sc̄toz doctoz antiq̄z cū q̄busdā subri-
lissimis q̄stioib̄ satis curiosis p̄clariss̄i-
mi r̄ excellētissimi sacre theologie docto-
ris m̄gr̄i Siluestri de Puerio pedemōta-
ni/sacri ordinis p̄dicatoz de obfuantia/
sollerti cura emēdatū atq̄ imp̄ssum i im-
p̄iali oppido Hagenaw p̄ industriū He-
ricū Gran calcographū inibi incolā imp̄-
ssis sumptibusq̄ puidi viri Joannis ren-
man de Oringw archibibliopol̄i Finit
feliciter Anno salutis nostre. Mdx. Die
vltimo Octobris.